

TÝNECKÉ LISTY

Měsíčník obce Velký Týnec • XXXVI. ročník • Číslo 6/2026 • Cena 20,- Kč

VELKÝ
TÝNEC

TUTO KAPLI NAVŠTÍVIL
na své výšlaci cestě
D-F. kněz SAL. BAUER
kněz ambrosijské diecéze
dne 9. května 1906

11 Miroslav Zdráhal: Stavíme, budujeme, rekonstruuujeme
16-17 Týnečtí hasiči sportují i modernizují hasičskou zbrojnicí
30 S kohúttem na prsách - Ema Dráčová a Jiří Hložek
32 Naše obec podpořila benefiční koncert
v Dubu nad Moravou
Přesahy Boualem Sansal: Muž, který odmítl mlčet

EDITORIAL

Milé čtenářky, milí čtenáři, ani jsme se nenadáli a je tady šesté letošní číslo Týneckých listů, které je nabitě informacemi o tom, jak naše obec žije, roste a co významného se v ní odehrálo i chystá.

Hned na prvních stránkách se můžete seznámit s výstupy z posledního zasedání Zastupitelstva obce Velký Týnec, které proběhlo 18. května. Zastupitelé schválili dvoumilionovou dotaci od Olomouckého kraje, která pomůže s úpravami obecního domu v Čechovicích. Zásadní novinkou do budoucna je schválení sloučení naší mateřské a základní školy pod jednu organizaci s novým názvem Základní a mateřská škola Milady Petřkové, a to od ledna roku 2027. Kompletní přehled usnesení najdete jako vždy uvnitř čísla.

Když se podíváme zpátky na květen, musíme uznat, že společenský život v obci běžel na plné obrátky. Máme za sebou úspěšný, již třetí Týnecký jarmark v podzámčí, který přilákal spoustu návštěvníků skvělou atmosférou a regionálními produkty. Tradiční stavění májky. Čarodějnické reje ve Vsisku nebo májové zájezdy našich seniorů jsou jasným důkazem, že život u nás v obci má neutichající energii.

Při listování tímto číslem by vám určitě neměl utéct rozhovor s Olgou Raclavskou, která žije v Týnci a nedávno vydala úspěšný thriller z olomouckého prostředí s názvem *Volání hada*. V rozhovoru vypráví nejen o tom, jak taková detektivka vzniká, ale i o své práci překladatelky a o tom, co ji na psaní nejvíce baví.

Za přečtení stojí i zprávy od našich spolků. Ve Skautském okénku najdete reportáž o tom, jak naši skauti pomáhali čistit okolí poutního kostela ve Staré Vodě. Pozadu nezůstávají ani týneckí hasiči. Jejich ženský tým skvěle zahájil sezónu druhým místem v Luděřově a mladí hasiči vybojovali osmé místo ve hře Plamen. Navíc se hasičům podařilo zrekonstruovat dílnu a pořídit novou sušicí skříň na obleky.

Vím, že to na tomto místě zmiňuji často, ale opravdu v redakci máme velkou radost ze školního časopisu *Letem školním světem*. Hlavním tématem tohoto měsíce je velká reportáž z pětidenního zájezdu žáků do Anglie. Děti si užily slunečné počasí v Londýně, Oxfordu i na křídových útesech v Brightonu. Můžete si také přečíst jejich upřímné dojmy z cestování lodí po Temži i z ubytování v hostitelských rodinách.

Na závěr bych vás ráda pozvala ke čtení rozhovoru s Francescem Augustem Razetto. Tento Ital žije v Česku už přes třicet let a vedle svého podnikání se věnuje podpoře kultury a umění. V rozhovoru mluví o svém vztahu k naší zemi, o tom, jak se u nás za ty roky změnilo prostředí, a proč je pro něj důležité propojovat svět byznysu s uměním.

Přeji vám pohodový start do letních měsíců, spoustu sluníčka a doufám, že se vám červnové číslo bude dobře číst.

Vendula Vránová

Foto na titulní straně

Sedmikrásky potěšily maminky vystoupením v čechovické kapli.

Foto: Petr Hanuška

GDPR - „Tímto upozorňujeme čtenáře, že na akcích pořádaných obcí mohou být pořizovány fotografie. Mělo by se tak dít vždy zřetelně označenou osobou. Fotografie slouží jedinému účelu - jako materiál ke zveřejnění, zda daná konkrétní fotografie bude či nebude použita k prezentaci v obecním periodiku, zejména s přihlédnutím k její vypovídací schopnosti ve vztahu k akci, jež byla obcí pořádána. Fotografie takto nepoužité jsou následně skartovány. Pakliže si jako účastník takto dokumentované akce kdokoli z vás nepřeje být objektem fotografování a následného zveřejnění v obecním periodiku, sdělte toto prosím nejlépe osobě fotografa nebo případně zavčas na podatelnu obecního úřadu.“

ČERVNOVÝ ÚVODNÍK

Velevážené čtenářky, vážení čtenáři, všiml jsem si, jak nám dozrála zeleň? S velkým zaujetím sleduji stromy, které vidím doma ze svého podkrovního kabinetu, a jsem doslova u vytržení z toho, kolik odstínů zeleně se na jejich listech vystřídá. Ony se snad převlékají obden, a vždycky jim to sluší. Dokonalost se skrývá v detailu. A bodejť by ne, když jejich krejčím je samo velké Slunce. I když teď si říkám, že vlastně máme štěstí, že neměří všem stejným metrem. Představte si, že bychom byli za svůj pobyt na slunci odměněni nějakým odstínem zeleně. Docela děsivá představa!

A vůbec, zkusili jste se už letos oddat prvním smělým pokusům o opalování. Nemyslím tím takové to povytažení kalhot nebo ohnutí rukávu u košile, ale rozhodně ano, kdy jdou kalhoty a košile dolů a tvář obrátí se ke slunci. Za zavřenými očima rozprostře se snivé oranžovo. Přes víčka, jež slabě prosvítají, vstupuje slunce až do mozku. Líně se protáhne a začne si pinkat s lehkými myšlenkami. Které to vůbec jsou? Obecně ty se zaměřením na erotiku. Tě je posled-

ní dobou všude tolik, že je klidně vypouštím uchem ven. Jen jestli jsem dobře učinil?! Co když si tady budou volně poletovat a někdo je slupne. Třeba náš kocour. Pak bude celou noc za komínem pět svých píseň lásky a nikdo se pořádně nevyspí. Ne, ne! Takové myšlenky ty by se neměly ani volně nikde potulovat. Ty si mají vždy dva lidé spolu vyměňovat. Tak aby s tím nikoho neobtěžovali.

Proč se vlastně několik století lidé neopalovali a za krásnou považovali tvářohově bílou pleť? Zlato je zlatem, protože je ho málo. Dokud všichni pracovali na poli a slunce jim zlatilo tváře, byla bílá pleť výjimečná a mohla si ji dovolit toliko šlechta. V 19. století pak davy lidí skončily v továrnách. Ve městech pak byli bílí všichni. Opálená tvář se stala znakem svobody a volného času, který její nositel mohl trávit na plovárně anebo v přírodě. Opálené stalo se krásné a mám dojem, že nám to vydrželo i ve století jednadvacátém.

Ve volném slunném plynutí myšlenek mne napadá, jestli ten, kdo je krásně opálený, je i šťastný. No ono je to se štěstím

tím ošidná věc. Dá se vůbec štěstí nějak změřit? Třeba jako teplota. To by pak mohl existovat takový štěstíměr, který by se vložil dotyčné osobě do podpaždí a už by se vědělo. Tenhle pán nebo paní nejsou moc šťastní! Musíme pro ně něco udělat. Štěstí na pár minut, to správně nějaký dáreček, ale trvalé štěstí to už je problém. Někdy bych řekl i dřina. To musí člověk pracovat sám na sobě. Nedávno si mi stěžoval jeden stodvacetkilový pán: Co já se se sebou natahám a nadřu a nějaké odměny nebo ocenění se stejně nedočkám! Tak se odměním sám nějakou tou lahůdkou a hned mám na zádech další kilo. Svět je nevděčný. Proč se vůbec říká být šťastný jako blecha? Asi proto, že skáče. Když někdy mají děti radost, tak taky poskakují. Třeba tudy vede cesta. Štěstí visí každému přímo nad hlavou a on o tom neví. Stačí jen vyskočit - a už ho máte, už ho držíte, už se vás drží. Schválně to zkuste. Odložte teď noviny a poskočte si.

Ať se vás štěstí drží!

Stanislav Denk

Sečení lúky nezastavilo ani nepříznivé počasí

© 6x archiv Obce VT

Letošnímu Sečení lúky neprálo počasí. Přesto se akce vydařila po všech ostatních stránkách. Juchalo se, zpívalo se, dobrého jídla byl dostatek a všichni přítomní se skvěle bavili

Vendula Vránová,
šéfredaktorka

Petr Hanuška,
redaktor

Stanislav Denk,
redaktor

Vladimíra Hacsiková,
redaktorka

Pavel Peňaška,
grafik

TÝNECKÉ LISTY - Periodický tisk územního samosprávného celku - měsíčník Obce Velký Týnec.

Vydává Obec Velký Týnec, Zámecká 35, 783 72 Velký Týnec 1, IČO 00299669. Ev. číslo MK ČR: E 12522. Ročník XXXVI, číslo 6. Vyšlo 6. června 2026. Cena výtisku 20,- Kč. Adresa redakce: Zámecká 35, 783 72 Velký Týnec 1, e-mail: velkutytnec@velkutytnec.cz. Šéfredaktorka Mgr. Vendula Vránová Ph.D.

Redakční rada: PhDr. Petr Hanuška Ph.D., e-mail: starosta@velkutytnec.cz, Mgr. Stanislav Denk, e-mail: mistostarosta@velkutytnec.cz.

Grafická úprava: Pavel Peňaška, e-mail: penaska.pavel@centrum.cz. Tisk: PROFITISK, Chválkovická 5, 779 00, Olomouc.

Poznámka redakce: Uveřejněné příspěvky nemusejí být totožné se stanoviskem redakce.

Kalendárium

1. května

Království na kole

- mikroregion Království - Charváty - Dub nad Moravou

10. května

Jarmark v podzámčí- Komise pro volnočasové aktivity ZO VT - prostor u zdravotního střediska
- 9:00 hodin

15.-16. května

Sečení lúke

- NS Týnečáci + Komise pro kulturu a sport ZO VT - zámecká stodola

16. května

Benefiční koncert v Dubu nad Moravou

- kostel Očištvání Panny Marie - 19:00 hodin

18. května

25. zasedání Zastupitelstva obce VT

- obřadní síň - 16:30 hodin

29. května

Noc kostelů

- Církve římskokatolická - kostel Nanebevzetí Panny Marie - 19:00 hodin

30. května

Týnecká stodola

- tvarůžkové slavnosti, kácení máje s dětským dnem - zámecký areál - 14:00 hodin

Další události

Ve středu 13. května se setkal starosta obce a vedoucí týneckého kina paní Marie Janečková se zástupci obce Bystrovan. Jednali o spolupráci v oblasti pořádání filmových představení pod širým nebem.

Tentýž den proběhla pracovní porada zastupitelstva obce, na které byly projednány všechny body týkající se pořádání 25. zasedání.

4x archiv Církve římskokatolické VT

29. května proběhla i ve Velkém Týnci Noc kostelů.
Akce se setkala s velkým ohlasem...

Počasí

Květnové počasí nepřineslo žádný velký teplotní extrém směrem nahoru, ale ani dolů. První dekáda byla daleko příjemnější než druhá, kde podle tradiční proroctví „řádili Zmrzlí“. Konečně trochu zapršelo, nicméně žádná velká sláva to nebyla! Meteorologové hlásili, že tak málo od začátku roku nenapršelo již šedesát pět let!

První dekáda. Noc: 4, 4, 4, 10, 10, 12, 13, 10, 6, 3. Den: 22, 24, 23, 24, 25, 23, 20, 18, 16, 22. Druhá dekáda. Noc: 11, 7, 4, 7, 9, 8, 9, 7, 4, 7. Den: 20, 13, 14, 17, 13, 11, 13, 16, 22, 22. Třetí dekáda. Noc: 13, 8, 10, 11, 14, 12, 12, 9, 6, 11, 11. Den: 22, 23, 24, 29, 26, 30, 30, 22, 25, 26, 26.

Připravil Petr Hanuška

Starostovým objektivem

Při návštěvě fotbalových utkání obdivuji
vytrvalost mladého týneckého fan klubu

Krása v Boční ulici...

4x Petr Hanuška

Knihobudka má nové polepy

...na obecních záhoncích

Zastupitelstvo obce Velký Týnec ve spolupráci s Klubem seniorů Velký Týnec, Junákem českým skautem Vás srdečně zvou na:

SLAVNOSTNÍ OTEVŘENÍ KOMUNITNÍHO A INFORMAČNÍHO CENTRA

ve Velkém Týnci
10.6.2026 od 16 hod.

16:00	zahájení spojené s komentovanou prohlídkou objektu Poupata - taneční vystoupení
17:00	Jaroslav Dvořáček - vernisáž výstavy obrazů Koncert skupiny Akvarel
18:00	zahrají a zazpívají Týnečáci a Sedmikrásky prezentace Skautů a jejich činnosti

Přijďte s námi strávit příjemné odpoledne. Těšit se můžete na kávu a koláček na uvítanou, skákací hrad pro děti a výborné občerstvení. Srdečně Vás zveme a těšíme se na vaši návštěvu.

Soupis usnesení z 25. zasedání Zastupitelstva Obce Velký Týnec

konaného dne 18. května 2026 od 16.30 hodin v obřadní síni Obecního úřadu Velký Týnec

Usnesení č. 1/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje program jednání 25. zasedání v tomto znění:

Rozpočtová opatření číslo 1/2026 a číslo 2/2026

Přijetí dotace Olomouckého kraje a uzavření smlouvy na akci Přístavba a stavební úpravy obecního domu Velký Týnec-Čechovice

Dodatek č. 1 ke smlouvě Přístavba a stavební úpravy obecního domu Velký Týnec-Čechovice a Dodatek č. 1 ke smlouvě Víceúčelové hřiště (rekonstrukce) Velký Týnec-Vsisko, část zakázky A - Víceúčelové hřiště

Dodatek č. 1 ke smlouvě Odpadové hospodářství obce Velký Týnec

Sloučení Mateřské školy Velký Týnec a Základní školy Milady Petřkové Velký Týnec

Žádosti o prodej a pronájem obecních pozemků

Pronájem zámecké stodoly

Různé, diskuse

Usnesení č. 2/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 1/2026

Usnesení č. 3/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 2/2026

Usnesení č. 4/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje přijetí dotace Olomouckého kraje ve výši 2.000.000,- Kč na akci Přístavba a stavební úpravy obecního domu Velký Týnec-Čechovice a pověřuje starostu obce podpisem dotační smlouvy

Usnesení č. 5/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Dodatek č. 1 ke smlouvě Přístavba a stavební úpravy obecního domu Velký Týnec-Čechovice

Usnesení č. 6/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Dodatek č. 1 ke smlouvě Víceúčelové hřiště (rekonstrukce) Velký Týnec-Vsisko, část zakázky A - Víceúčelové hřiště

Usnesení č. 7/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Dodatek č. 1 ke smlouvě Odpadové hospodářství obce Velký Týnec

Usnesení č. 8/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec ruší platnost Usnesení č. 43-47/23/2022-26

Usnesení č. 9/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje sloučení Základní školy Milady Petřkové Velký Týnec, příspěvková organizace, IČO 476 54 546, se sídlem Příčná 326, 783 72 Velký Týnec (dále jen „základní škola“) a Mateřské školy Velký Týnec, příspěvková organizace, IČO 731 84 926, se sídlem Zámecká 422, 783 72 Velký Týnec (dále jen „mateřská škola“) tím způsobem, že se mateřská škola slučuje do základní školy, s účinností k 1. 1. 2027, přičemž na základní školu jako na nástupnickou organizaci přechází veškerý majetek, práva a závazky (včetně těch pracovněprávních) mateřské školy

Usnesení č. 10/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje nový název Základní školy Milady Petřkové Velký Týnec, příspěvková organizace, IČO 476 54 546, se sídlem Příčná 326, 783 72 Velký Týnec, a to Základní a mateřská škola Milady Petřkové, příspěvková organizace, s účinností od 1. 1. 2027

Usnesení č. 11/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje nové úplné znění Zřizovací listiny Základní a mateřské školy Milady Petřkové Velký Týnec, IČO 476 54 546, se sídlem Příčná 326, 783 72 Velký Týnec, příspěvková organizace, které nabývá účinnosti dne 1. 1. 2027

Usnesení č. 12/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Žádost o uzavření smlouvy se společností ČEZ Distribuce, a.s., v zastoupení společností EMONTAS s.r.o., o zřízení věcného břemene - služebnosti č. IV-12-8030731/VB01 ke stavbě Zařízení distribuční soustavy - kabelového vedení na p. č. 144/1 v k. ú. Vsisko, kterým je Obec Velký Týnec vlastník, a pověřuje starostu obce podpisem smlouvy

Usnesení č. 13/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Žádost o uzavření smlouvy se společností ČEZ Distribuce, a.s., o zřízení věcného břemene - služebnosti č. IZ-12-8003765 k akci: Velký Týnec, ul. Boční, p. č. 1489/23, KVN, ke stavbě Zařízení distribuční soustavy - kabelové vedení VN a zemního pásu, s dotčenými pozemky na p. č. 1489/67, p. č. 1490 a p. č. 1476 v k. ú. Velký Týnec, kterých je Obec Velký Týnec vlastník, a pověřuje starostu obce podpisem smlouvy

Usnesení č. 14/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Žádost o uzavření smlouvy se společností ČEZ Distribuce, a.s., o zřízení věcného břemene - služebnosti č. IV-12-8028025, k akci: Velký Týnec, p. č. 1489/23, KNN, DTS, ke stavbě Zařízení distribuční soustavy - kabelového vedení NN, kabelového pilíře, sloupu a zemního pásu, s dotčeným pozemkem na p. č. 1489/67 v k. ú. Velký Týnec, kterého je Obec Velký Týnec vlastník, a pověřuje starostu obce podpisem smlouvy

Usnesení č. 15/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Žádost o uzavření smlouvy se společností Ředitelství silnic a dálnic s. p., o zřízení služebnosti č. ŘSD/5501/463/LV1054 k akci: skutečné uložení přeložky „SO 463 Optický kabel Velký Týnec“, ke stavbě D55 5501 Olomouc - Kokory - podzemního komunikačního vedení veřejné komunikační sítě, která vede přes pozemky ŘSD a jejímž správcem bude Obec Velký Týnec. Žádost o uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene navazuje na smlouvu o budoucí smlouvě č. 5501/0452/2023/BVB/LV1054 a pověřuje starostu obce podpisem smlouvy

Usnesení č. 16/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Žádost o uzavření smlouvy se spo-

lečností Ředitelství silnic a dálnic s. p., o zřízení služebnosti č. ŘSD/5501/VB463/LV316 k akci: skutečné uložení přeložky „SO 463 Optický kabel Velký Týnec“, p. č. 1802, zapsaného na LV č. 316 jako spoluvlastnictví Obce Velký Týnec a Obce Grygov u Katastrálního úřadu pro Olomoucký kraj, Katastrální pracoviště Olomouc. Realizováno v rámci akce D55 5501 Olomouc - Kokory. Jednorázová celková náhrada je ve výši 10 000,- Kč vč. DPH, je rozdělena na dvě poloviny, kdy každá obec obdrží 5 000,- Kč, a pověřuje starostu obce podpisem smlouvy

Usnesení č. 17/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Žádost XX o dlouhodobý pronájem části obecního pozemku, p. č. 212, ostatní plocha, o předpokládané výměře cca 32 m², k. ú. Vsisko na dobu neurčitou za cenu 50,- Kč/m² s možností výpovědi

Usnesení č. 18/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Žádost YY o pronájem obecního pozemku, p. č. 684, zahrada, o výměře 305 m², k. ú. Velký Týnec za cenu obvyklou

Usnesení č. 19/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec odkládá Žádost společnosti PURSTAV IZO-LACE s.r.o., v zastoupení jednatele společnosti pana Petra Finsterle, o směnu

obecního pozemku p. č. 1859, ostatní plocha, o výměře 102 m², k. ú. Velký Týnec - v geometrickém plánu pro rozdělení pozemku navrhováno jako p. č. 1859/1 (41 m²), 1859/2 (49 m²) a 1859/3 (12 m²), za účelem rozšíření obecní komunikace, na p. č. 1908 a 1910/1, orná půda v k. ú. Velký Týnec za účelem zlepšení průjezdu vozidel - za pozemky, které v navrhovaném geometrickém plánu budou označeny jako p. č. 1908/2 (47 m²) a 1910/9 (55 m²) k dalšímu jednání na 26. zasedání po upřesnění parametrů

Usnesení č. 20/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec zamítá Žádost ZZ o prodej části obecního pozemku p. č. 123/1, ostatní plocha, o předpokládané výměře cca 75 m², v k. ú. Čechovice

Usnesení č. 21/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec zamítá Žádost PP o pronájem zámecké stodoly na den 29. srpna 2026

Usnesení č. 22/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Žádost RR o pronájem zámecké stodoly na den 26. června 2026

Usnesení č. 23/25/2022-26

Zastupitelstvo obce Velký Týnec schvaluje Žádost SS o pronájem zámecké stodoly na den 20. června 2026

Obec Velký Týnec a Komise pro volnočasové aktivity ZO Velký Týnec

≡ Přejí dětem krásné prázdniny ≡

Zmrzlina
pro šikovné děti

26.6.
ZMRZLINA SE BUDE VYDÁVAT

V INFOCENTRU
≡ DO 15. HOD. ≡

DĚTI ZE ZÁKLADNÍ ŠKOLY
≡ ZA VYSVĚDČENÍ ≡

DĚTI Z MATEŘSKÉ ŠKOLY
≡ ZA OBRÁZEK ≡

info
VELKÝ TÝNEC

TĚŠÍME SE NA VÁS! ♥

VŠECHNO NEJLEPŠÍ

V měsíci červnu blahopřejeme
k významným životním milníkům
těmto našim spoluobčanům

97 let

Paní Bronislava Kabilková z Velkého Týnce

81 let

Paní Danuška Psotová z Velkého Týnce
Paní Hana Tomečková z Velkého Týnce

75 let

Pan Zdeněk Šesták z Čechovic
Pan Milan Fuksa z Velkého Týnce

70 let

Paní Věra Drábková z Velkého Týnce
Pan Ladislav Klásek z Velkého Týnce

Pan Zdeněk Hansmann z Čechovic

60 let

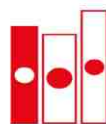
Pan Libor Venclík z Velkého Týnce
Pan Miroslav Janošík z Velkého Týnce

Doplnění za květen:

60 let

Pan Lubomír Vereš z Velkého Týnce

Připravila Radka Tomečková
Autorka je matrikářkou obce

KNIHOVNA Velký Týnec-Vsisko

OTEVÍRACÍ DOBA KNIHOVNY V DOBĚ LETNÍCH PRÁZDNIN

OZNAMUJEME, že provoz knihovny v době letních prázdnin bude omezen **každé pondělí od 17:15 hod. do 18 hod.**

V pondělí **6. 7. 2026, 3. 8. 2026 a 10. 8. 2026**

BUDE KNIHOVNA UZAVŘENA

Činnost **ŠACHOVÉHO KLUBU**
nebude v době letních prázdnin probíhat.

Těšíme se na stávající i nové členy v **pondělí 14. září 2026 od 17 hod.**

PRÁZDNINOVÁ SOUTĚŽ PRO DĚTI SE SOVIČKOU ANIČKOU

Za každou prázdninovou návštěvu knihovny získají děti obrázek sovičky Aničky.
Za čtyři obrázky získá každý dětský čtenář odměnu. Soutěž končí v pondělí 31. 8. 2026.

KRÁSNE PRÁZDNINY PLNÉ SLUNÍČKA, NOVÝCH ZÁŽITKŮ A KVALITNÍ ČETBY.

KNIHOVNA VELKÝ TÝNEC

OTEVÍRACÍ DOBA

Úterý a čtvrtek 16:00 - 18:00

Novinky, aktuality a další podrobnosti sledujte
na www.facebook.com/KnihovnaVelkyTynec

Vítání občánků

© Jan Friesner

Jonáš Tezzele, Matyáš Jakubec, Josefína Chudobová, Tobiáš Burda, Matyáš Kypus, Eliška Janáčková, Lucie Plachá, Teodor Holík

Prodám

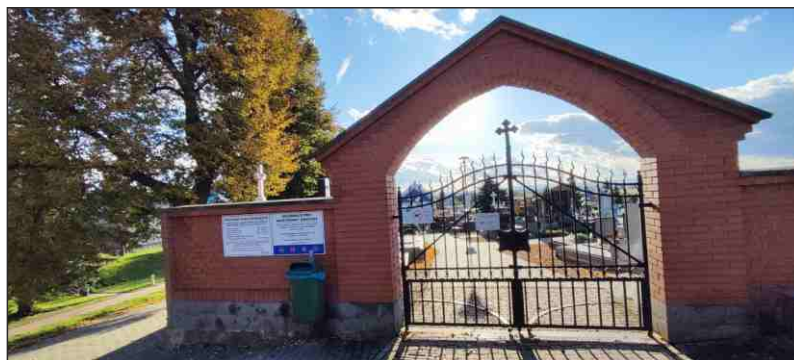
tento plně funkční, zachovalý
kloubový traktůrek TZ-4-14-B

a dále tento plně funkční
dvoukolový výsuvný hasičský žebřík
typ ZD-12, stav jako nový

Volat na tel.: 721 626 220

Podmínky pro poskytování kamenických služeb na hřbitově ve Velkém Týnci

Vzhledem k tomu, že při úpravách individuálních hrobových staveb dochází k poškození a znečištění chodníků, stanovuje majitel pohřebiště tyto podmínky:

- zákaz vjezdu všem motorovým vozidlům do areálu hřbitova
- při provádění oprav a úprav hrobových staveb musí být chodníky zakryty ochrannou plachtou (kartonem apod.)
- jakýkoliv zbytkový materiál (kámen, hlína, zbytky rostlinného původu) likviduje kamenická firma provádějící opravu na své náklady
- před zahájením práce musí každá kamenická firma, resp. nájemce hrobového místa ohlásit majiteli pohřebiště, kterým je obec Velký Týnec, na kterém hrobovém místě budou úpravy probíhat a předpokládanou dobu zahájení a ukončení prací
- po ukončení prací musí být okolí hrobové stavby uvedeno do původního stavu

Obecní úřad Velký Týnec, Zámecká 35, 783 72 Velký Týnec,
tel. 585 151 114 nebo ester.sturmova@velkytynec.cz

CENÍK připojení k internetu v obci Velký Týnec

SLUŽBA	Wifi 5G	Wifi 60G		OPTIKA		
PŘI ROČNÍM PŘEDPLATNÉM	200 Kč	300 Kč	400 Kč	300 Kč	500 Kč	700 Kč
MĚSÍČNÍ PLATBA	240 Kč	360 Kč	480 Kč	360 Kč	600 Kč	840 Kč
RYCHLOST STAHOVÁNÍ	7 Mbps	50 Mbps	100 Mbps	100 Mbps	500 Mbps	1000 Mbps
RYCHLOST ODESÍLÁNÍ	3,5 Mbps	50 Mbps	100 Mbps	100 Mbps	100 Mbps	100 Mbps
LIMIT STAHOVÁNÍ	neomezený	neomezený		neomezený		
instalace zdarma se závazkem na 2 roky						

POZNÁMKA: Připojte se k nejrychlejšímu internetu v okolí. Pro dotaz na nejvyšší možnou rychlost využijte naše kontakty, rádi Vám obratem odpovíme. Instalace antény nebo optického modemu zdarma při úvazku na dva roky. Uvedené ceny jsou včetně DPH. Více informací a seznam čísel popisných obce, kde se dá připojit k optické síti najdete na <http://intranet.velkytynec.cz>. Jsme tu s vámi již více jak 20 let.

Objednávky a servis
608 292 789

Poruchová linka a nonstop záznamník
587 571 432

e-mail:
internet@velkytynec.cz

Bloodpad nemusí být odpad!

Je to klíčový zdroj živin pro půdu!

Půda v České republice dlouhodobě ztrácí svoji kvalitu. Dochází k úbytku organické hmoty, zhoršuje se její schopnost zadržovat vodu a roste riziko eroze. Přitom právě organická hmota je základem úrodné a zdravé půdy – bez ní půda postupně ztrácí své funkce.

Jedním z klíčových řešení je správné nakládání s bloodpady.

Proč je bloodpad klíčový?

Bloodpad tvoří významnou část komunálních odpadů, ale zároveň představuje **cenný zdroj živin a organické hmoty**. Pokud je správně vytríděn a zpracován, vzniká z něj kompost – **kvalitní organické hnojivo**, které:

- zlepšuje strukturu půdy
- zvyšuje její schopnost zadržovat vodu
- podporuje půdní život
- snižuje potřebu průmyslových hnojiv

Zpracováním bloodpadu tak nevzniká „další odpad“, ale **surovina**, která se vrací zpět do krajiny.

VRÁTIT
ŽIVOT
DO PŮDY

Role obce: systém, který dává smysl

Naše obec zajišťuje třídění bloodpadu pomocí hnědých nádob. Tento systém má smysl pouze tehdy, pokud jej využíváme správně – tedy pokud do nádob odkládáme bloodpad bez příměsí. Správně nastavený systém třídění bloodpadu:

- snižuje množství směsného odpadu
- zlepšuje ekonomiku odp. hospodářství
- umožňuje výrobu kvalitního kompostu

Co do hnědé nádoby patří?

Do hnědých nádob patří především biologické odpady rostlinného původu a vybrané kuchyňské zbytky:

- tráva, listí, větve a další zahradní odpad
- slupky a zbytky ovoce a zeleniny
- nespotřebované ovoce a zelenina
- kávová sedlina, čajové sáčky
- pečivo, těstoviny, rýže, luštěniny, obilné výrobky
- zbytky příloh (např. brambory, rýže, těstoviny), pokud nebyly ve větší míře
- v kontaktu s masem nebo jinými živočišnými produkty

Co do hnědé nádoby naopak NEPATŘÍ?

- bloodpad v jakýchkoli obalech nebo sáčcích (ani „kompostovatelných“)
- plasty, kovy a jiné příměsi
- maso, kosti, mléčné výrobky a další odpady živočišného původu (pokud obec nemá nastavený systém pro jejich oddělený sběr)

Bloodpad vždy odkládejte bez obalu – pomáhá to zajistit kvalitní zpracování a snižuje množství mikroplastů ve výsledném kompostu.

Víte, že kompostování dokáže část nežádoucích látek postupně odbourávat? Přesto platí: čím čistší bloodpad na začátku, tím kvalitnější kompost na konci. TIP: Nejste si jistí, jak správně nakládat s bloodpadem? Podívejte se na krátké video na www.zakompostovani.cz s názvem „Proč bloodpad nepatří do popelnice“.

Každý má svůj podíl!

Každý správně vytríděný bloodpad má smysl. Pomáhá snížit množství odpadu, který končí na skládce, a zároveň přispívá k návratu živin zpět do půdy.

Bloodpad není problém. Je to příležitost, jak zlepšit kvalitu půdy a krajiny kolem nás. Děkuje, že ho třídíte.

Doplňkové sekce

Obecní komunitní kompostárna jako doplněk domácího kompostování

Naše obec nabízí také možnost využít **komunitní kompostárnu**. Ta je ideálním doplňkem domácího kompostování:

- **pro větší objemy bioodpadu** (např. spadané listí),
- **pro tvrdé dřevnaté materiály z prořezů stromů** (je škoda je zbůhdarma pálit – na kompostárně jsou k nezaplacení)
- **pro materiály, které lidé nechtějí kompostovat doma skrz obavy z chorob nebo plevelů**

Díky kombinaci domácího a komunitního kompostování vzniká funkční systém, který dává smysl jak pro občany, tak pro obec, protože šetří nejen přírodu ale také peníze.

Obecní komunitní kompostárna jako doplněk domácího kompostování

Naše obec zvažuje také možnost **zřídit komunitní kompostárnu**. Ta je ideálním doplňkem domácího kompostování:

- **pro větší objemy bioodpadu** (např. spadané listí),
- **pro tvrdé dřevnaté materiály z prořezů stromů** (je škoda je zbůhdarma pálit – na kompostárně jsou k nezaplacení)
- **pro materiály, které lidé nechtějí kompostovat doma skrz obavy z chorob nebo plevelů**

V praxi se ukazuje, že **kombinací domácího a komunitního kompostování** vzniká funkční systém, který dává smysl jak pro občany, tak pro obec, protože šetří nejen přírodu ale i peníze. Využili byste služeb obecní komunitní kompostárny?

To nejčennější vzniká doma:

proč kompostovat na vlastní zahradě

Půda v České republice dlouhodobě ztrácí svoji kvalitu. Dochází k úbytku organické hmoty, zhoršuje se její schopnost zadržovat vodu a roste riziko eroze. Přitom právě organická hmota je základem úrodné a zdravé půdy – bez ní půda postupně ztrácí své funkce.

Jedním z nejjednodušších a zároveň neúčinnějších způsobů, jak tento stav zlepšit, je domácí kompostování.

Proč je bioodpad klíčový?

Bioodpad **nemusí být odpad**. Je to cenný zdroj živin a organické hmoty, který může být vrácen zpět do půdy. Kompostováním se z běžných zbytků ze zahrady a kuchyně stává **kvalitní organické hnojivo**, které:

- **zlepšuje strukturu půdy**
- **zvysuje její schopnost zadržovat vodu**
- **podporuje půdní život**
- **snižuje potřebu průmyslových hnojiv**

Jinými slovy – to, co dnes často končí v popelnici, může být **klíčem k obnově půdy**.

Je třeba změnit pohled na bioodpad!

Zásadní je změnit uhel pohledu:

Nejde o to „zbavit se odpadu“.
Jde o to vytvořit kvalitní kompost a vrátit život do půdy.

Domácí kompostování dává největší smysl

Domácí kompostování je z pohledu obce i občana **nejefektivnější řešení**, protože:

- **nevznikají žádné náklady na svoz**
- **nevznikají žádné emise z dopravy**
- **bioodpad se zpracovává přímo v místě vzniku**

Ať už kompost vzniká na zahradě nebo v komunitní kompostárně, má jednu zásadní výhodu – lidé přesně vědí, co do něj dávají. Výsledkem je kvalitní, „domácí“ kompost bez nežádoucích příměsí.

Jak začít?

Praktické návody, co kompostovat a jak na to, najdete na webové stránce www.naseodpadky.cz/tydenkompostovani. Najdete tam příspěvky jako například Jak správně kompostovat, Kompostér na balkon, Zásady správného kompostování atd.

Každý může pomoci!

Každý kompostér má smysl. Každý kilogram bioodpadu, který vrátíme zpět do půdy, **pomáhá zlepšit její kvalitu**. A právě půda rozhoduje o tom, jak bude naše krajina vypadat za 10, 20 nebo 50 let. Je to na každém z nás.

*Všem, kdo kompostují
kuchyňské zbytky,
patří velké díky.*

VRACÍME ŽIVOT DO PŮDY

NAŠE ODPADKY

Týnecké listy vyhlašují soutěž O FOTKU MĚSÍCE

Nejoriginálnější fotka bude oceněna
každý měsíc poukázkou* na nákup
v Olympii Olomouc v hodnotě 300,- Kč

* po zveřejnění k vyzvednutí na sekretariátu OÚ ve Velkém Týnci

Soutěží se ve dvou kategoriích

Život v naší obci

Do kategorie patří snímky zachycující člověka
při práci, odpočinku, zábavě, ale i portréty či akty.

Svět kolem nás

Do kategorie zařazujeme snímky zvířat, rostlin,
krajiny, ale i architektury a uměleckých děl.

**Do jaké kategorie má být fotka zařazena,
rozhoduje autor.**

Fotku je třeba zaslat na email:

mistostarosta@velkytynec.cz

Nezapomeňte uvést jméno a příjmení autora,
adresu, věk a kategorii, ve které chcete soutěžit.

Svět kolem nás - Sevilla (Španělsko) - Andrea Visnerová - Velký Týnec

Svět kolem nás - Pán Łazienki parku - Monika Zatloukalová - Velký Týnec

XVIII. ROČNÍK

Komise pro kulturu a sport
Zastupitelstva Obce Velký TýnecPIVNÍ A GULÁŠOVÉ
SLAVNOSTI

program pro celou rodinu

Zámecká zahrada ve Velkém Týnci - Sobota 18. července 2026

Celodenní vstupné v předprodeji 150,- Kč

Večerní zábava 100,- Kč

Celodenní vstupné na místě 200,- Kč

Děti vstup zdarma.

10:30 Zahájení soutěže ve vaření guláše

13:45 Zahájení slavností

14:00 – 15:00 **STARÁ PEKÁRNA**
propečený český bigbít14:00 – 19:00 **VIRTUALNÍ REALITA**
zážitek pro malé i velké15:00 - 15:30 Dětská zábavná show,
dřevěné podium15:30 – 16:30 **STRACENÉ RÁJ**16:30 – 21:00 **CM JIŘÍHO**
NECHANICKÉHO17:00 – 18:00 **DĚDA MLÁDEK**
ILLEGAL BAND18:10 – 18:45 Vyhlášení výsledků
soutěže ve vaření guláše18:45 – 19:20 Soutěž v pití piva
na čas, muži i ženy19:30 – 20:30 **PREMIER**20:45 – 01:00 k tanci i poslechu hraje
NEGATIVPředprodej vstupenek od 2. 6. 2026 ve Velkém Týnci
v řeznictví Coufalových

Slovo má místostarosta

Rekonstrukce malé tělocvičny a změna provozování sportovišť pro veřejnost

V budově druhého stupně ZŠ Milady Petřkové začala rekonstrukce malé tělocvičny známější pod názvem shromaždiště. Tento název pochází z dob, kdy se tělocvična využívala i jako místo pro shromažďování žáků při různých příležitostech.

Na základě dlouhodobého pozorování jsme se rozhodli, že se jeviště oddělí od shromaždiště a vznikne nová nářadovna, kde vyučující najde nové místo pro sportovní vybavení potřebné k výuce. Tento záměr koresponduje se změnou vstupu do sektoru obou vnitřních sportovišť, ke kterému došlo při realizaci výstavby sportovní haly na místě původní tělocvičny.

Nyní probíhají drobné zednické práce, stolaři dokončili montáž skříní na jevišti a postupně stěhujeme sportovní pomůcky do nového. Demontovali jsme veškeré vybavení a po vymalování stropu se opravují svítidla a renovují původní žebřiny. Než dojde k celkové proměně interiéru, vybrousí se a ošetří původní parkety. Jen pro zajímavost: podlaha celého sálu má sklon 35 cm směrem k bývalému jevišti. Od vyrovnání tohoto rozdílu jsme ustoupili vzhledem k finanční i technické náročnosti (osazení dveří a otopných těles apod.).

Malé i velké sportovce přivítá nová tělocvična na začátku září s příchodem dalšího školního roku. Od tohoto data plánujeme změnu režimu při provozování sportovišť pro veřejnost. Jedním

z důvodů je postupný odchod obou správců, které musíme personálně nahradit v kombinaci s rezervačním a čipovým

vým systémem. Nezbyvá než popřát zdar dílu a poděkovat za šestnáct roků práce pro školu a pro všechny sportu

chtivé. Velký dík, paní Jano Gubová a pane Jaroslave Králi! Budete mně chybět.

Rekonstrukce hřiště ve Vsisku

Ve Vsisku pokračuje rekonstrukce hřiště vedle návsí. Byla dokončena pokládka podložky pod budoucí umělý povrch hřiště. Tato část nového multifunkčního hřiště má vybudovanou opěrnou zeď, pod zmiňovanou podložkou je drenážní skladba kameniva, kolem dokola lemování z obrubníků. Po obvodu stojí sloupky čekající na montáž mantinelů a sítě. Pomyslnou třešničkou na dortu bude finální vrstva umělého trávníku. Do pouzder v hrací ploše bude možné zasunout sloupky na různé míčové hry. Nebudou chybět basketbalové koše. Tato realizace bude dokončena v průběhu června a začne se druhá část přípra-

veného záměru obce, a to vybudování hřiště s herními prvky pro děti. Hladké uskutečnění díla nám komplikuje vedení nízkého napětí vedoucí v místě tohoto projektu. Při stavebních pracích jsme se také potkali s komplikací v podobě nálezů pozůstatků hospodářských budov. Tyto byly součástí zemědělské usedlosti, která na tomto místě stávala. Nové herní prvky budou pro děti zajímavé, ale také konstrukčně náročné na ukotvení v podkladu. S dodavatelskou firmou se snažíme stavbu s ohledem na tato fakta připravit, aby byl dodržen postup i dokončení prací v termínu a v požadované kvalitě.

Pokračujeme v postupné opravě hřbitovních zdí

Na týneckém hřbitově se intenzivně pracuje. V západním rohu pohřebiště došlo k nebezpečnému náklonu obvodové zdi. Vzniklou situaci nešlo řešit jinak než úplným odstraněním betonových face bloků včetně základů. Celá zeď byla opětovně vystavěna na novém železobetonovém základu. Nejedná se o jedinou plánovanou opravu v tomto roce. Dále budeme pokračovat v rekonstrukci opěrné zdi ve středové části areálu, kde nám stavební práce komplikuje špatný přístup techniky

a komplikace způsobuje i těsné umístění jednotlivých hrobů a hrodek. Veškeré práce se provádějí ručně, a to i s ohledem na pietu místa.

V tělese nové opěrné zdi je příprava na protažení nových rozvodů vody, což je také jedna z dalších prací, které nás v budoucím čase na místě posledního odpočinku našich blízkých čeká.

Na spolufinancování dílem finančně podílí i obec Grygov.

Miroslav Zdráhal

Autor je místostarostou obce pro stavební záležitosti

Stavění májky obrazem

Týnecký jarmark v podzámčí potřetí

V neděli 10. května, na svátek všech maminek, jsme opět uspořádali Týnecký jarmark v podzámčí, který se konal letos již potřetí. Počasí nám vyšlo, jako by bylo na objednávku. U prodejců, kteří byli místní nebo z blízkého okolí, si návštěvníci mohli zakoupit různé dárkové předměty, vázané kytice, sušené vazby, zeleninovou i květinovou sadbu a další drobnosti pro radost sobě i svým blízkým. O zábavu dětí se postaraly holky z Bukohrátek se smyslohrátkami, tvořivou dílničkou a fotokoutkem – vše stylově laděné ke Dni matek.

I za touto relativně malou událostí stojí spousta ochotných lidí. Děkujeme vedení obce za umožnění celé akce, obecní partě za pomoc s přípravami, prodejům za účast a návštěvníkům za vytvoření velmi příjemné atmosféry. Jsme rádi, že se vám jarmark líbil.

Výtěžek z našeho stánku s občerstvením bude společně s výtěžkem z Pohádkového zámku, který se uskuteční 12. září, věnován na podporu mobilního hospice Nejste sami.

Zdeňka Soušková

Autorka je členkou Komise

pro volnočasové aktivity ZO Velký Týnec

© 9x archiv Komise pro volnočasové aktivity ZO VT

ZPRÁVY ZE VSISKA

Čarodějnické setkání ve Vsisku se opět vydařilo!

Děti se vyřádily! Bylo pro ně nachystáno malování na obličej, zajímavé míchání „lektvarů“, čarodějná tajenka a úkoly i pěkné odměny.

Děkujeme všem, kdo se podíleli na přípravách. Bez vás by to opravdu nešlo! A poděkování patří i všem těm, kdo jste se zastavili na kus řeči a třeba i na jedno „točený“ nebo špekáček.

© 4x Petra Kolibová

Vystoupení pro maminky

Ve středu 13. května se ve Vsisku uskutečnilo Vystoupení pro maminky. A nejen pro ně. Svým přednesem malí recitátoři potěšili všechny přítomné. Děti byly skvělé a sál byl plný. Děkujeme všem, kdo jste za námi přišli a užili si příjemné

odpoledne v našem milém Vsisku. Velké poděkování patří paní Jiřince Kopečkové za vedení dětí a rodičům, že umožnili dětem v každodenním shonu školních povinností, kroužků a dalších aktivit se na vystoupení podílet.

Kolegyni Janě Hlavinkové děkuji za zajištění kytic pro každou dámu v sále a kolektivu Hostince u Facků za skvělý servis a zázemí.

Vystoupení ke Dni matek je ve Vsisku dlouholetá tradice, jedna z akcí, která

dělá to naše malé Vsisko tím NAŠÍM VSISKEM.

Petra Kolibová
Autorka je zastupitelka obce

© 2x Petra Kolibová

SKAUTSKÉ OKÉNKO

Jarní Obnova Staré Vody

V květnu tradičně vyrážíme do Staré Vody a jinak tomu nemohlo být ani letos. Začínáme však pozorovat, že námi zvolený termín v půli května je pravidelně poznamenán ne příliš příznivým počasím. I letos bylo dopředu předpověděno, že nám celý víkend propřeší. Nic naplat. Skauti se trochy vody z nebe nezaleknou. Brigádu jsme nezrušili a dobře jsme udělali. Nakonec nebylo tak zle. Sešlo se nás okolo pětáctičet. Sice v sobotu mírně poprchávalo, ale v práci nám to nezabránilo. Plán prací v areálu poutního kostela byl jasný. Nejvíce energie jsme opět směřovali do vystřihávání náletů, čištění křížů a pa-

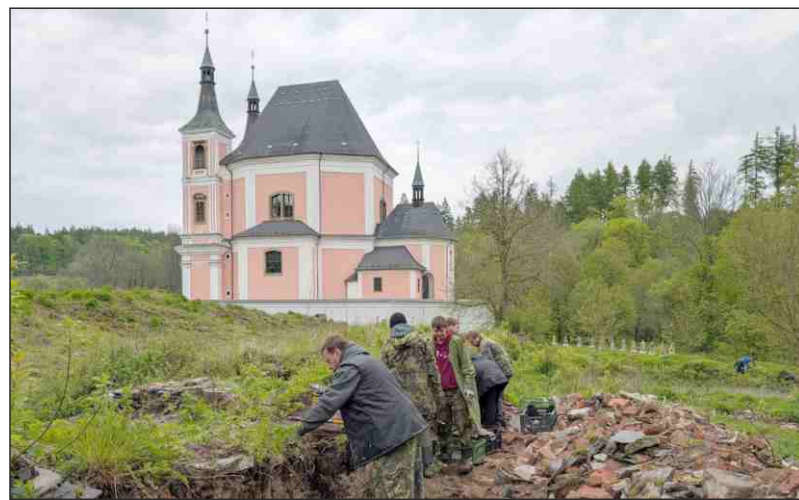
mátníků od trávy a vysbírávání kamení z nově vyčištěných ploch. Od podzimu se udělalo spoustu práce. Aleši Tománkovi, správci kostela, se hlásí na pomoc početné skupinky dobrovolníků a největší pomoc přišla od armády. V březnu přijela do Staré Vody pracovat více než stovka vojáků, kteří pomáhali přenášet a uklízet pokácené dřevo. Díky velkému nasazení pomocníků s motorovými pilami a zmíněné armádě je nyní kompletně vyčištěna oblast před kostelem až k silnici, která spojuje Město Libavá a Podlesí. Teď už opravdu každý, kdo projíždí, krásně uvidí kostel velkolepě se tyčící v krajině. My jsme pracovali prakticky celou sobotu a vyčistili jsme křoví před rybníkem, prostor za kostelní zdi, kde stávala kaple, vyřezávali jsme výmladky podél cesty ke Královské studánce a čistili jsme i prostor kláštera. Nesmím opomenout zmínit, že v kostele pokračují práce na restaurování fresek, je k vidění výstava „Postní a velikonoční období v minulosti“ a obdivovat je možné i zvony, které sem byly přivezeny v zimě. Chystá se také stavba vnitřního dřevěného lešení, které bude v kostele několik měsíců a je nutné pro provedení oprav stropu, který je ve velmi špatném stavu. Kostel bývá otevřený prakticky každý víkend. Zbývá dodat, že Svatoanenské triduum – pouť ve Staré Vodě se uskuteční 24. - 26. července.

Jiří Dvořák

Autor je vedoucí oddílu Poutníci Čechovice

© 4x Jiří Dvořák

Skautské čarodějnice na Hradisku

Ve čtvrtek 30. dubna se na Hradisku konal tradiční závod ve skautských disciplínách v čarodějnickém duchu. Pro děti v krásných kostýmech byla připravena různorodá stanoviště, jako například uzlování, sběr bylin k uvaření kouzelného lektvaru či řešení tajné čarodějnické šifry. Po doběhnutí všech závodníků proběhlo vyhlášení těch nejlepších, ale také volba nejkrásnější miss ježibaby. Letos se jí pro změnu však stal „ježdídek“! Nakonec byl zapálen oheň, ale místo pálení čarodějnice do něj byl vložen květinový věneček jako vzpomínka na všechny ženy i muže, kteří byli v minulosti neprávem obviněni a upáleni.

Alena Šubová

Autorka je zástupkyní vedoucího ve skautském oddílu Poutníci Čechovice

© 5x archiv Skautského oddílu Poutníci Čechovice

Květnové novinky u hasičů

V sobotu 2. května zahájil sportovní kolektiv žen svoji závodní sezónu pohárovou soutěží v Luděřově, kde se po drobné chybičce na savicích děvčata umístila na krásném 2. místě.

Vezeme 2. místo z Luděřova...

Nadále je čeká plně nabitá sezóna soutěží. Soustředí se hlavně na Biomac Hanáckou extraligu. Tento seriál soutěží čítá 14 závodů. 1. kolo se uskutečnilo v sobotu 9. května v Břevenci a zakončení proběhne 19. září v Plinkoutě. Dále mají holky v plánu účastnit se i pohárových soutěží. Tradičně zavítají 5. července do Vacanovic a o týden později je čeká soutěž na domácí půdě. Tímto bychom vás chtěli všechny srdečně pozvat na soutěž O putovní pohár starosty obce, která se koná u hasičské zbrojnice v sobotu 11. července od 13:00 hodin. Můžete se těšit na klání mnoha týmů z nedalekého i dalekého okolí, bohaté občerstvení. Pro děti bude připraven koutek s bazénkem, pískoviště, malování na obličej a další aktivity.

Není tajemstvím, že náš člen Libor Venclík, majitel firmy LV Stavby Venclík, je dlouhodobým sponzorem ženského kolektivu a holkám rád splní téměř vše, co jim na očích vidí. Pro letošní sezónu je proto vybavil novými teplákovými soupravami, za což mu patří velké poděkování.

Svou sezónu také zahájili naši mladí hasiči, a to v neděli 3. května v Loučanech. Děti jezdí Ligu mladých hasičů, pohárové soutěže a také noční závody. V letošním roce mají v plánu celkem 16 soutěží a také jedno čtyřdenní soustředění v Jánských Koupelích, kterého se účastní každoročně společně s SDH Grygov. Musíme také zmínit, že se v sobotu 16. května zúčastnili soutěže hry Plamen, kde plnili celkem tři disciplíny - štafetu dvojic, 4x60m s překážkami a požární útok. Na této fyzicky náročné soutěži, kdy jim nepřálo počasí, se umístili na krásném 8. místě.

A ani naše jednotka čili „jépéčko“ neza-

hálí a za finanční podpory Obce Velký Týnec se pustila do předělání dílny. Dílna je nedílnou součástí potřeb jak pro jednotku, tak pro sbor. Součástí renovované dílny bude nová sušící skříň, kterou spolu zafinancovali muži z jednotky a sbor. Takzvaná sušička má široké využití. Pro sportovní kolektivy bude sloužit hlavně k sušení hadic a jednotka bude moci bezpečně sušit zásahové obleky i dýchací techniku.

A v neposlední řadě si připomínáme 4. května, kdy je Mezinárodní den hasičů, společně se svátkem svatého Floriána, patrona všech hasičů. Děkujeme všem profesionálním i dobrovolným hasičům za jejich čas a obětavost, kterou věnují pomoci druhým. Velké poděkování patří také našim členům jednotky, kteří jsou vždy připraveni vyrazit tam, kde je potřeba.

Za SDH Velký Týnec Anna Bartlová
Autorka je starostkou SDH VT

BIOMAC HANÁCKÁ EXTRALIGA		HANÁCKÁ EXTRALIGA	
9.5.	Břevenc	11:00	3B
16.5.	Bezděč u Trnávky	11:00	2B
13.6.	Chvátkovice	13:00	3B
20.6.	Haňovice	11:00	3B
21.6.	Dolní Liblna	11:00	3B
27.6.	Střelice	13:00	3B
28.6.	Olešnice	13:00	2B
28.7.	Janovice	11:00	3B
9.8.	Hrabšín	11:00	3B
9.8.	Třeština	11:00	2B
22.8.	Nová Dědina	13:00	3B
29.8.	Mladeč	20:00	2B
12.9.	Dolany	11:00	3B
19.9.	Plinkout	11:00	3B
31.10.2026	Slavnostní vyhlášení	18:00	

2026

© 15x archiv SDH VT

Koš Bezděčí u Trnávky

10. místo Bezděčí u Trnávky

Na startovní čáře v Bezděčí u Trnávky

Máme nové teplákové soupravy... Děkujeme!

V Břevenci jsme získali 4. místo

Družstvo mladších v Loučanech

Plamen

Přípravka v Přáslavicích

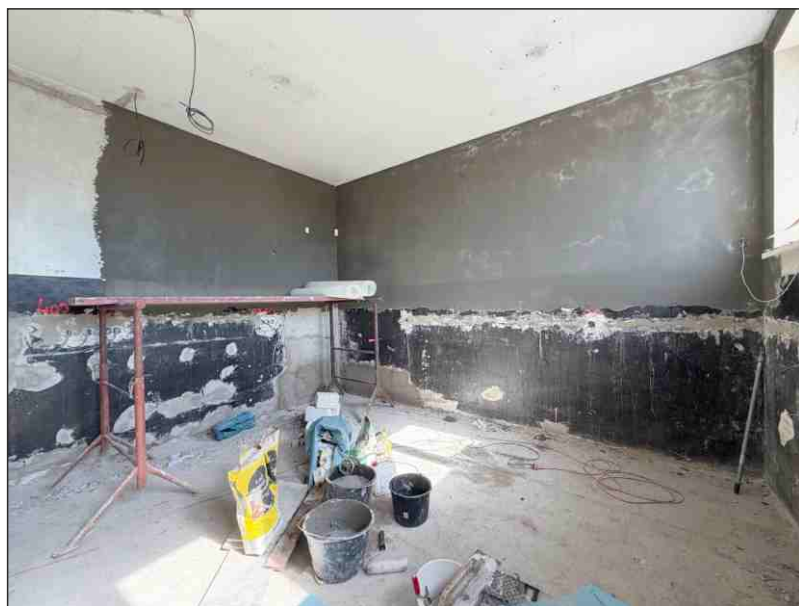
Plamen - požární útok

Plamen - štafeta dvojic

Plamen - špatné počasí nám neubralo na odhodlání

Rekonstrukce dílny

Nová sušící skříň

TŘICÍTKA

Olga Raclavská, překladatelka, spisovatelka a týnecká občanka

1 - Můžeš se nám představit?

Ráda. Jsem překladatelka a autorka, bydlím tady ve Velkém Týnci. Kromě psaní se už roky věnuju lukostřelbě, focení a józe.

2 - Jak dlouho se profesně věnuješ překladatelství?

S herní lokalizací jsem začala už někdy před sedmi lety, s literárním překladem o něco později. Překlad knih momentálně tvoří většinu mé pracovní náplně, ale mám v plánu se v blízké době requalifikovat.

3 - Které knihy primárně překládáš? Můžeš si vybrat?

Překládám všechno možné. Nejvíce asi naučné a dětské knihy, ty bývají kratší, takže se jich dá za rok stihnout víc. Pod rukama mi ale prošly i thrillery, horory, romány... A v posledním roce a půl intenzivně pracuju na překladu čtyřdílné fantasy série Prokletí Sprizněných.

4 - Můžeš si vybrat, které tituly chceš přeložit?

Jak kdy. Je to práce na volné noze, takže někdy se zakázek nahrne spousta a některé musím odmítnout, jindy není do čeho píchnout. Člověk to musí mít nastavené tak, aby mu tenhle styl práce nevadil.

5 - Jsou náročnější na překlad knihy pro dospělé, nebo pro děti?

To se nedá paušalizovat. Každý žánr má svoje specifika a v konečném důsledku záleží hlavně na zkušenostech a schopnostech překladatele. Dětské knihy jsou fajn v tom, že nebývají mentálně náročné, naopak často pohladí po duši a je radost na nich pracovat.

6 - Čím jsou překlady naučné literatury či beletrie pro dospělé tedy složitější?

U těch populárně naučných se často dozvím zajímavé věci. Zase ale nepřeložím tolik slov denně, protože bývají dost segmentované, což překlad zpomaluje. Beletrie má v tomhle výhodu, protože se překládá souvislý text, takže to jde většinou rychleji od ruky. Na druhou stranu bývá psaná složitějším jazykem než dětské knihy a je potřeba přistupovat k nim trochu jinak. Zrovna zmíněná fantasy série je toho příkladem, tam moje jazykové schopnosti procházejí zevrubným testem.

7 - Jaký je tvůj nejoblíbenější žánr na překlad?

Ještě před dvěma lety bych řekla že thriller. Ale během práce na Prokletí Sprizněných mi došlo, že na žánru nezáleží. Pokud mě chytne příběh, dokážu si užít thriller, fantasy, horor, román i dětskou knihu. Je to úplně stejné jako se čtením.

8 - Existuje nějaké slovo nebo slovní obrat, který ti při překládání z angličtiny dává zabrat, protože pro něj v češtině nemáme ten správný ekvivalent?

Haha, těch je spousta, obzvlášť když má kniha opravdu květnatý jazyk. Ale takhle spatra mě napadá slovo „grunt“. Je to takový zvuk, který v knihách vydávají převážně muži a zní jako chraplavé „hm“, často vyjadřuje nespokojenost, nevrlost. V češtině k tomu má nejbližší „zabučet“, ale přesný význam to nevystihuje. Stejný problém mám se slovem „groan“. To se v některých kontextech dá přeložit celkem snadno jako „zasténat“ nebo „zaúpět“, ale pokud je použito v lechtivější situaci, stává se z něj docela oříšek, který dokáže v případech špatně zvoleného překladu úplně zabít atmosféru. To samé platí pro různé eufemismy pohlavních orgánů, ale to by bylo

téma samo pro sebe. Různé novotvary mi paradoxně problém nedělají. Ráda si s jazykem hraju.

9 - Zkusila by sis to někdy obráceně – přeložit knížku z češtiny do angličtiny?

Spíš ne. Na to, aby mohl člověk překládat z cizího jazyka, v něm nepotřebuje tu nejvyšší možnou úroveň, zato ten cílový musí mít dokonale zažitý. A toho se snáz docílí u mateřského jazyka, ve kterém jsme vyrůstali a lépe se nám chápou jeho nuance. S angličtinou jsem sice v denním kontaktu, ale musela bych se jí věnovat ještě mnohem víc, abych si to všechno, co mi mateřština dala automaticky, osvojila i v cizím jazyce. V Česku máme určitě kapacity, které zvládnou překládat oběma směry, ale ty mívají angličtinu třeba až na úrovni C2, hloubkově ji studovali nebo

strávili delší čas v zahraničí.

10 - V nedávné době jsi vydala thriller z olomouckého podsvětí Volání hada. Jaké to bylo přejít z role té, které překládá knihy, do role spisovatele, který tvoří a jde s kůží na trh?

Překvapivě docela v pohodě. Naopak si myslím, že mi zkušenost s literárním překladem dala oproti kolegům debutantům jistou výhodu. V době, kdy Volání hada vyšlo, jsem měla už bohatou zkušenost se zpracováváním zpětné vazby, věděla jsem, jak probíhá proces vydání knihy, redakce, sazba... Taký mi překlad pomohl s jazykovou stránkou mé knihy, protože když člověk překládá, svým způsobem knihu i píše, dává jí podobu v jiném jazyce. A když s jazykem pracujete denně v rámci svojí práce, nějak se to projeví i potom při psaní.

11 - Jak dlouho ti trvalo se odhodlat se k tomu něco napsat a vydat?

Nevím, jestli v tom bylo nějaké odhodlání. Jednoho dne mě prostě napadl námět a odmítnal se mě pustit, takže jsem ho začala rozvíjet, potom psát, následně přišly na řadu revize, betačtení, což je proces, kdy se dá rukopis přečíst pár lidem, kteří mají o psaní knih představu, a poskytnou k němu zpětnou vazbu. Potom další revize, další betačtení, revize, revize, revize... A nakonec odeslání rukopisu prvnímu nakladateli a čekání, jestli se ho ujme.

12 - Jak dlouho tato fáze trvala?

Tahle fáze trvala zhruba rok a oslovila jsem při ní pět nakladatelů. Jen opravdu zřídka se stává, že rukopis vezmou v první nakladatelství, které autor osloví. Takže celkově od prvního námětu po vydání to byly skoro čtyři roky. Zase je ale fakt, že ke psaní mě to táhlo od malička. :)

13 - Shmula bys nám, o čem kniha je?

Volání hada vypráví příběh Filipa, soukromého detektiva z Olomouce, který se snaží vyrovnat se ztrátou své šestnáctileté sestry. Když jde ale vyklidit její pokoj, najde u ní v šuplíku neznámou drogu a zjišťuje, že jí ke smrti dost možná někdo pomohl. Zatímco se tomu všemu snaží přijít na kloub, narazí na záhadnou ženu Zoe, která jde po stejné stopě, dává však přednost o něco kontroverznějším postupům. Filip se s její pomocí vrhá do nebezpečného boje proti rozsáhlé mafii a zjišťuje, že všechno je ve skutečnosti úplně jinak, než kdy mohl tušit.

14 - Proč právě Olomouc?

Chtěla jsem svou první knihu zasadit do takového prostředí, které dobře znám.

K Volání hada bylo už tak potřeba udělat dost rešerší, třeba o práci soukromého detektiva, a přidávat k tomu ještě neznámou lokaci mi u prvotiny přišlo zbytečné. Nicméně ve druhém díle se podíváme třeba do Hradce Králové nebo Českých Budějovic.

15 - Pomáhá ti překladatelství při psaní vlastních textů, nebo se spíš musíš hlídat, abys nevědomky nekopírovala?

To je zajímavá otázka. Většina autorů jsou zároveň vášniví čtenáři. Ono se ne nadarmo neříká, že aby člověk dokázal dobře psát, musí nejdřív číst, číst a zase číst, ideálně různé žánry a autory. To ale nutně neznamená, že přečtené knihy kopíruje. Pokud něco, konzumace příběhů v jakékoliv podobě je pro autora velice žádoucí: podporuje kreativitu, rozšiřuje slovní zásobu i obzory a pomáhá vybudovat styl, který je autorovi vlastní. To samé platí v případě překladu. Při práci sice nemáš prostor příběhy analyzovat z hlediska struktury nebo postav, ale po stránce jazykové mi dávají hodně.

16 - Držíš se při psaní osnovy, nebo tě postavy občas překvapí a příběh se začne vyvíjet jinak, než sis původně myslela?

Uvedu to trochu zešíroka. My autoři se obecně dělíme na architektky a zahradníky...

17 - Architektky? Zahradníky? Čím se liší?

Architekti si příběh dopředu rozplánují, píšou si osnovy, analyzují děj, strukturu, postavy, všechno mají do detailu promyšlené. Zahradníci mají často jen nějakou myšlenku, námět či emoci, sednou si a objevují svůj příběh během psaní; rádi se nechávají překvapit, kam je děj zavede, co si postavy vymyslí a jak to celé dopadne. Samozřejmě je to spektrum a dost jsem to zjednodušila, ale obvykle tihneme buď k jednomu, nebo k druhému.

18 - Jsi architekt, nebo zahradník?

Já osobně jsem těžký architekt, osnovy si píšu podrobně a ráda příběh sestavuju. První verze samotného rukopisu tak mívám obvykle čistší než zahradníci, zase se ale musím hlídat, abych dávala postavám dostatek prostoru a moc je osnovou nesvazovala. Ale už z principu toho, jak ke psaní přistupuju, se mi moc často nestává, že by postavy udělaly něco, co jsem vůbec nečekala. Na to jsou odborníky zahradníci. :)

19 - Kniha se věnuje i důležitým, možná společností poněkud opomíjeným nebo přehlíženým tématům. Která to jsou a proč zrovna tyto?

Kniha by podle mě měla čtenáři vždycky něco předat. Nemusí si z ní odnést žádnou zásadní myšlenku nebo životní prozření – stačí, aby se u ní dobře bavili, aby v nich po dočtení třeba doznívala, zanechala v nich emoce nebo je něco naučila, otevřela jim oči.

20 - Nebylo by to málo?

No, já osobně ráda fikci využívám k šíření povědomí o různých společenských tématech, která mohou snadno zapadnout. Ve Volání hada se dotýkám obchodu s lidmi, nezabíhám ale nijak do hloubky, protože si myslím, že na to jsou lepší memoáry, ani se nevyžívám v grafických detailech. Mým cílem je problematiku nadnést a zasadit ji do fiktivního příběhu, který čtenáře bude bavit a ona se jím tak lépe zapíše do paměti.

21 - Část výtěžku z knihy chceš věnovat na dobročinné organizace. Můžeš prozradit, které to budou?

Část prvního honoráře za Volání hada jsem věnovala mezinárodní neziskové

organizaci La Strada, která bojuje proti obchodu s lidmi a pomáhá přeživším. Nejedná se o závažné částky – ostatně jsem pořád vcelku neznámý debutant –, ale jde o tu symboliku: každý, kdo si knihu koupí, ať už v knihkupectví, na e-shopu nebo přímo ode mě, svou troškou přispěje na dobrou věc. A to se počítá. :)

22 - Plánuješ i vydání dalších dílů. Můžeš prozradit, kolik bych ji mělo být?

To bohužel nemůžu, protože to sama nevím. :)

23 - To ti nevěřím, protože jsi přece architekt...

Tak dobře. Volání hada je tedy první díl otevřené, volně navazující série, takže dokud budou moje příběhy bavit dostatek čtenářů, dokud mi to bude dávat smysl a budu mít co říct, série bude pokračovat.

24 - Kdy tedy vyjde druhý díl?

Druhý díl Dotek stvůry vyjde už letos na podzim. Na tomhle způsobu psaní je fajn, že se díly nemusí číst chronologicky, každý má svůj uzavřený dějový oblohu.

25 - Nicméně jistě existuje něco nebo někdo, kdo celou sérii propojuje...

Ano, celou sérii čtenáře provází hlavní postava Zoe, takže pokud by chtěl někdo sledovat její vývoj a osobní příběh, doporučuju přečíst si nejdřív Volání hada a Dotekem stvůry pak navázat.

26 - Věnovala ses v poslední době jen psaní Volání hada?

Ne. Minulý rok jsem taky napsala novelu Ve stínu zmije, kterou si může kdokoli stáhnout zadarmo u mě na webu tege.nar.cz. Odehrává se těsně před Voláním hada a slouží jako taková nezávazná ochutnávka mého stylu psaní.

27 - Měla by se podobná náročná, opomíjená témata v dalších dílech?

Rozhodně. Podobným stylem, jakým ve Volání hada nadnáším obchod s lidmi, otevírám v Doteku stvůry téma domácího násilí, ve třetím díle pak plánuju zabrousit do problematiky PTSD a traumatu. U obou plánovaných knih bych však část honoráře opět ráda využila pro dobrou věc. Opět v nich nejdou ale do hloubky, na to jsou tu jiní, povolanejší.

28 - Kdo například?

V této souvislosti bych doporučila třeba Sametový Pelyněk od Jany Jánkové.

29 - Plánuješ napsat i něco jiného než thriller?

Zatím ne. Ale trochu se odchýlit plánuju, zejména v případě potenciálního prequelu, tj. příběhu, který dává nahlédnout do minulosti postav. Ten mám už vlastně napůl napsaný a spíš než k čistokrevnému thrilleru má blíž k psychotrilleru či psychologickému románu. Ale v hlavě mám i námět na dystopický román, tak třeba jednou. :)

30 - Kde si můžou čtenáři tvoje knihy koupit?

Volání hada vydalo nakladatelství MOBA, takže je k dostání ve většině knihkupectví. Koncem minulého roku vyšlo i jako audiokniha, ta je dostupná třeba na Audiotéce. Kniha ale prodávám i u sebe na webu tegenar.cz, kde k ní přidávám ještě bonusový příběh z pohledu oběti, záložky a další sběratelské předměty. Na svém webu budu taky brzo pořádat předprodej druhé knihy, Dotek stvůry si tam může kdokoli koupit s různými limitovanými bonusy, jako je zázitkový mystery box, ručně vypalované dřevěné záložky nebo domácí svíčky.

*Třicetkrát se ptala Eliška Tomečková
Autorka je týneckou knihovnicí*

Foto: archi
Olgy Raclavské

„...chytím tě, lásko levandulová...“

Týnecká zpěvačka Dana Chytilová uspořádala 12. května ve velkém sále Vlastivědného muzea v Olomouci slavnostní koncert k nedožitým 95. narozeninám legendy českého šansonu Hany Hegerové. Spojila jej se křtem svého prvního alba nazvaného V mladém duši spoutaná, jehož kmotrem se stal pan Richard Pogoda. Dopravovala ji skupina hudebníků, kteří dříve hráli za zády samotné Hany Hegerové – skvělý pianista Radim Linhart, kontrabasista Vít Fiala a kytarista Zdeněk Fišer. Během večera zazněly zpěvačiny nejznámější písně, ale také originální Daniny songy, z nichž I bodlák může kvést se opakovaně prosadil v hitparádě Českého rozhlasu a získal Platinovou dvanáctku. Zavzpomínalo se i na polistopadového ministra kultury pana Pavla Dostála, přičemž Dana mohla zazpívat v doprovodu pana Pogody jednu písničku s jeho šálou na krku.

Když Dana pořádala šansonový koncert v týneckém kině, napsal jsem k němu několik poznatků, které nechci na tomto místě opakovat. Nicméně pár slov přece jen přidám. Již tenkrát jsem uvedl, že zpívat písničky Hany Hegerové vyžaduje velkou odvahu a že je to i závazek. Je dobře, že si jde svou vlastní interpretační cestou a nesnaží se legendu „napodobovat“. Ono to totiž ani nejde, protože její hlas a způsob podání byl a zůstane na věky věků jedinečný. S přibývajícím lety a koncerty Dana svůj projev vypilovala tak, že jistojistě trumfne jiné

a možná i mediálně známější zpěvačky, které sahají po repertoáru Hany Hegerové. Takže jen tak dál! Mezi hosty se objevila i olomoucká paní primátorka a týnecká rodačka Miroslava Ferancová (roz. Živcová). Za naši obec jsem Daně pogrataloval k vydařenému koncertu a k vydání premiérového cédéčka. A ještě jedna drobnost na závěr: Danu, moc s mou paní děkujeme za přátelské gesto při představování hostů. Moc si našeho kamarádství vážíme!

Petr Hanuška

Koncert týnecké zpěvačky Dany Chytilové v olomouckém muzeu se uskutečnil 12. května

Danu doprovázel na piáno Radim Linhart, na kontrabas Vít Fiala a na kytaru Zdeněk Fišer

5X Petr Hanuška

Křtila mj. na něm své první CD nazvané V mladém duši spoutaná. Kmotrem byl pan Richard Pogoda

Nechybělo šampaňským, kterým si připili všichni ti, kteří se na vzniku CD podíleli

Závěrečná děkovačka

Nadační fond Úsměv nejen pro Kryštofa se představuje

Mohli byste se nám na úvod krátce představit?

Nadační fond Úsměv nejen pro Kryštofa pomáhá onkologicky nemocným a jejich blízkým. Založili jsme ho na základě vlastní zkušenosti s nemocí a odchodem našeho 22letého syna Kryštofa. Pomáháme lidem na jejich cestě nebýt na vše sami a ztraceni.

Proč jste zvolili název „Úsměv nejen pro Kryštofa“? Jaký příběh se za tímto jménem skrývá?

Na konci synovy léčby, když se všechno zdálo dobré, se mě Kryštof zeptal: „Mami, kdy ses naposledy usmála, kdy jsi udělala něco pro sebe?“ Uvědomila jsem si, že mnoho úsměvů dlužím nejen Kryštofovi, ale i všem okolo. Snažíme se vracet úsměv lidem, kteří nás osloví. Nedokážeme změnit jejich zdravotní stav, pomáháme jim získat klid a odstup.

Nadační fond jste zakládali v poměrně náročném životním období. Kde jste v sobě našli sílu se do takového projektu pustit a jak se vám daří udržovat potřebnou energii?

Síla přišla v okamžiku, kdy jsme se rozhodli pomáhat lidem. Náš život dostal nový směr, nový smysl, další hodnotu. Ve sdílení, v naslouchání, v pomoci druhým je neuvěřitelná síla.

Jaká je hlavní náplň činnosti vašeho nadačního fondu? Kdo všechno se na vás může obrátit o pomoc?

Obrátit se na nás mohou lidé v jakémkoliv fázi onkologického onemocnění a jejich blízcí. Pomáháme lidem v orientaci v sociálním a zdravotním systému, snažíme se s nimi utřídit priority, nabízíme psychickou podporu, můžeme zajistit kontakt na psychologickou podporu, nutričního terapeuta a podobně. Pomáháme finančně zejména sociálně slabým, kteří jsou propadlí systémem. Někdy i se všemi sociálními dávkami nemocný nemá na doplatky na léky, cestu do nemocnice, základní životní potřeby atp.

Jak udržujete aktuálnost informací v oblasti sociální a právní pomoci? Přece jen legislativa se v České republice poměrně dynamicky mění...

Spolupracujeme s profesionálními organizacemi i sociálními pracovníky, kteří mají bohatou zkušenost a samozřejmě se všichni pravidelně vzděláváme.

Můžete se s námi podělit o jeden příběh, který se vám vryl do paměti a který vám potvrdil, že to, co děláte, má smysl?

Asi za všechny je příklad velice vážně nemocné třicetileté samoživitelky starající se o tři poměrně malé děti a pocházející z dětského domova, tedy bez jakýchkoli dalších příbuzných. Vypadá to, že zvládla velice náročnou léčbu a díky naší dlouhodobé finanční podpoře bude mít celá situace dobrý konec.

Jaké konkrétní formy pomoci nadační fond poskytuje?

Poskytujeme adresné finanční příspěvky, pomáháme se zajištěním sociálních dávek a řešení problémů okolo invalidního důchodu. Pomáháme sdílením našeho příběhu, nasloucháme, předáváme kontakty na odborníky a specialisty. Předáváme informace získávané na odborných konferencích.

Kdo tvoří tým fondu a jak vypadá váš běžný pracovní den?

Náš tým tvoří zakladatelé – rodiče Kryštofa – Marie a Tibor a administrativní a sociální pracovnice Alena. Dále po-

mocník na vše, speciálně na konkrétní akce, Tomáš. V neposlední řadě jsou zde naše marketačky Kateřiny, které mají na starost sociální síť a web.

Běžný pracovní den není, každý je jiný. Každopádně největší část dne zabere domluvené i nedomluvené schůzky a hovory s našimi klienty. To je základ každodenní práce. Jinak máme schůzky s partnery, což je většina onkologických klinik v této zemi – a to zejména s přednosty a primáři, vrchními sestrami, sociálními pracovníky. Nedílnou součástí naší práce je i každodenní boj o finance, tedy jednání se stávajícími i potenciálními sponzory. To je na naší práci možná paradoxně to nejtěžší.

Pravidelně navštěvujeme a přednášíme na onkologických kongresech na konferencích, jsme lektory v Institutu pro postgraduální vzdělávání ve zdravotnictví a přednášíme i na VŠE v Praze.

S jakými největšími výzvami nebo problémy se v současné době při provozu nadačního fondu potýkáte?

Jak už je naznačeno v minulé otázce, našimi největšími výzvami je dlouhodobě získávání finanční podpory od dárců. Z důvodu, že jsme nadační fond (abychom mohli poskytovat finanční příspěvky), nemáme nárok na žádné granty a dotace od státu. A finance potřebujeme pro naše sociálně slabé klienty, kterých je většina.

Na jaké konkrétní účely prostředky, které získáte, nejčastěji využíváte?

Ze získaných finančních prostředků zejména podporujeme sociálně slabé klienty a platíme provoz naší malé kanceláře.

Jakým způsobem vás mohou čtenáři podpořit? Pořádáte v průběhu roku akce, kterých se mohou zúčastnit?

Velmi si vážíme každého dárce, každé koruny. Čtenáři nás mohou podpořit přes platební bránu darujme.cz, přímo na bankovní účet nebo na dlouhodobě otevřenou sbírku na znesnaze21.cz.

Odkazy:

<https://www.darujme.cz/darovat/1205164?custom-amount=&frequency=once&widget=1203917>

<https://www.znesnaze21.cz/sbirka/podpora-rodin-onkologicky-pacientu-s-nf-usmev-nejen-pro-krystofa>

Náš bankovní účet: 297595411/0300

O našich akcích se mohou čtenáři dovědět na našich sociálních sítích. Odkazy na ně naleznete v následujících QR kódech.

Veškeré kontakty na nás jsou na našem webu <https://usmevnejenprokrystofa.cz>

Máte nějaký sen nebo vizi, kam byste chtěli nadační fond v příštích letech posunout?

Nechceme nadační fond moc zvětšovat, aby si dokázal zachovat svou jedinečnost. Vyhledalo nás přes 1000 klientů a každému jsme pomohli alespoň částečně, většinou úplně. Naším snem může být finanční zajištění organizace, což by při našem malém rozpočtu nemusel být takový problém. Stačil by jeden, dva pravidelní sponzoři.

Ptala se Eliška Tomečková

NADAČNÍ FOND

Úsměv
nejen pro
Kryštofa

NADAČNÍ FOND

Všem, jejichž úsměv ustrnul v důsledku onkologického onemocnění.

Naším posláním je pomoci zúčastněným nalézt všechny informace, možnosti podpory a zorientovat se v celé situaci. Jsme tu pro to, abychom vás provedli touto nelehkou cestou a podělili se s vámi o naše obsáhlé zkušenosti.

Naše služby poskytujeme ZDARMA.

PROČ TO DĚLÁME?

Po 2,5 letech nadějí, strachu a utrpení jsme ztratili našeho syna Kryštofa, který odešel v nedožitých 23 letech. Během celé jeho léčby jsme se zaměřili jen na jeho zdravotní stav, aniž bychom hledali jakoukoliv podporu pro Kryštofa, nebo pro nás samotné.

Byli jsme v těžké situaci, bez jasných odpovědí a pomoci. Nikdo zvenčí nám žádnou pomoc nenabídl, byli jsme v tom úplně sami a úplně ztraceni. Celá tato situace změnila naše hodnoty i priority a vytvořila velkou potřebu pomáhat.

Tato životní zkušenost nás motivovala založit nadační fond, který pomáhá nejen lidem s diagnózou rakoviny, ale i jejich blízkým zvládnout tuto těžkou situaci.

Úsměv
nejen pro
Kryštofa

Naše práce je zaměřena na konkrétní a účinnou pomoc jednotlivcům i rodinám v těžkých životních situacích, často lidem na hranici chudoby. Poskytujeme poradenství, finanční pomoc a další důležité služby a to zcela ZDARMA.

Navštěvujeme jednotlivé neziskové organizace, zjišťujeme jejich činnost, informujeme o naší činnosti, tvoříme rozcestník a navazujeme aktivní spolupráci.

Výsledkem je pomoc jasně definovaným jednotlivcům (pacientům) ve zcela konkrétní situaci. Těmto klientům poskytujeme individuální poradenství či finanční pomoc na osobní i online platformě. Jsme jediní, kdo pracuje tímto způsobem.

Zároveň spolupracujeme s onkologickými klinikami v pořadí: primář – vrchní/staniční sestra – sociální pracovnice.

Doplňujeme standardní péči a službu v místech, kde naráží na limity, a zatím se nám to daří ve všech dosavadních případech.

MISE

usmevnejenprokrystofa.cz

Letem školním světem

Časopis ZŠ Milady Petřkové Velký Týnec - červen 2026

Poznávací zájezd do Anglie

Ve dnech 3. - 7. května se uskutečnil pětidenní letecký zájezd 36 žáků osmých a devátých tříd do Anglie. Celá akce se vydařila nad očekávání – studenty po celou dobu provázelo krásné počasí bez deště a bohatý program plný poznávání i zážitků.

Během pobytu si žáci vyzkoušeli různé způsoby dopravy typické pro Velkou Británii. Cestovali londýnským metrem, vlakem, ikonickými double-deckery i lodí po Temži. Ubytování byli v hotelu, kde každý den začínali tradiční anglickou snídaní.

Nejvíce času strávili v Londýně, kde navštívili řadu známých památek a míst. Obdivovali například katedrálu St. Paul's, Millennium Bridge, galerii Tate Modern či slavné divadlo Globe. Nechyběla ani návštěva Borough Marketu, lodi HMS Belfast, Tower Bridge nebo Tower of London. Velký dojem zanechaly také dominanty jako London Eye, Big Ben, Houses of Parliament či Westminster Abbey. Studenti si prošli Downing Street, Whitehall, St. James's Park, viděli Buckingham Palace i Trafalgarové náměstí a užili si jedinečnou atmosféru čtvrtí West End a Camden Town.

Součástí programu byla také návštěva univerzitního města Oxford, kde žáci obdivovali historické koleje a vy-

zkoušeli si projíždku na tradičních pramicích. V přímořském Brightonu je přivítalo slunečné počasí, plážová atmosféra, královský Royal Pavilion i známé křídové útesy.

Poslední den zájezdu patřil moderní části Londýna – City. Studenti vystoupali na vyhlídku Garden at 120, odkud si užili panoramatický výhled na město, a navštívili také oblíbené muzeum voskových figurín Madame Tussauds.

Celý zájezd se nesl ve skvělé náladě a přinesl studentům mnoho nových zkušeností, poznatků i společných zážitků. Velké poděkování patří průvodcům i paním učitelkám, kteří se podíleli na bezproblémovém průběhu celé akce a vytvořili příjemnou atmosféru po celou dobu pobytu.

Lenka Mužíková

Anglie očima dětí: nezapomenutelný týden plný zážitků

Na začátku května jsme se vydaly na pětidenní letecký zájezd do Anglie, na který budeme ještě dlouho vzpomínat. Hned po přiletu jsme vyrazily se spolužáky a paními učitelkami objevovat Londýn a jeho jedinečnou atmosféru.

Už první dojmy byly silné – rušné stanice metra plné lidí, nekonečný pohyb ulic velkoměsta i starší stanice londýnského metra bez ventilace nám ukázaly, jak odlišný může život v milionové metropoli být.

Co nás nejvíce překvapilo, bylo nádherné počasí. Přestože je Anglie známá častým deštěm, nás po celý týden provázelo sluníčko a ani jednou nezapršelo. To nás opravdu mile překvapilo. Díky tomu jsme si mohly naplno užít dlouhé rozchody, během kterých jsme samy mohly projít památky, nakoupit suvenýry nebo ochutnávat místní speciality. Londýn nás zaujal svou historií i moderní architekturou. Královský palác, Tower Bridge nebo majestátní Big Ben působily ve skutečnosti ještě mnohem větší a krásnější než na fotografiích. Některé z nás nadchl také park v blízkosti Buckinghamského paláce, kde panovala příjemná atmosféra a klid uprostřed rušného města. Velkým zážitkem pro nás byla i plavba lodí po Temži, během níž jsme mohly obdivovat město z úplně jiné perspektivy. Zaujala nás také mo-

derní část Londýna, překvapeně jsme sledovaly výškové budovy a současnou architekturu.

Nezapomenutelný byl pro nás i Brighton, kde jsme si užily přímořskou atmosféru, je hezké být kousek od centra města a mít blízko moře a krásnou přírodu. Zatímco v Londýně byli téměř všude holubi, v Brightonu nás doprovázeli hlavně racci.

Angličané byli velmi milí, slušní a ochotní. Ať už v obchodech nebo na ulici při dotazech na cestu, vždy se snažili poradit a pomoci.

Během zájezdu jsme ochutnaly mnoho různých jídel. Největší úspěch měl čínský „all you can eat“, který byl podle nás výborný a cenově dostupný. Vyzkoušely jsme i tradiční fish and chips. Někteří odvážlivci dali šanci i typickému „meal deal“ – kombinaci pití, hlavního jídla a snacku – ale ten nás čtyři příliš nenadchl.

Silným zážitkem bylo také sledování stráží, které nacvičovaly oslavu pro krále. Takové momenty nám připomněly britské tradice a atmosféru, kterou člověk zná spíše z filmů.

Velké poděkování patří našim průvodcům Jardovi a Mikymu, kteří byli po celou dobu velmi milí, starali se o dobrou náladu a zajímavým vyprávěním nám rozšiřovali obzory. Stejně tak našim

paním učitelkám Evě Friesnerové, Daniele Žádníkové a paní zástupkyni Taťaně Hanuškové. Díky nim měl celý pobyt skvělou atmosféru.

Celý zájezd jsme si moc užily a jsme rády, že jsme měly možnost Anglii poz-

nat na vlastní oči. Odvážíme si spoustu společných zážitků, nových zkušeností i krásných vzpomínek.

Sofie Beilová, Natálie Frgalová, Adéla Rybáříková, Nikola Drozdová (9. B)

POZDRAVY Z 1. STUPNĚ

Kino patřilo mladým recitátorům: Jak dopadlo školní kolo?

V úterý 21. dubna se prostory místního kina proměnily v dějiště školního kola recitační soutěže pro 1. stupeň. Atmosféra byla slavnostní, plná očekávání a milé podpory ze strany rodičů, kteří zaplnili hlediště.

Nad výkony dětí bděla odborná porota ve složení Gabriela Navrátilová, Eva Friesnerová a Markéta Simeonová. Dámy, moc vám děkujeme za váš čas a odborné hodnocení!

Rozhodování bylo nesmírně těžké, ale vítězové jsou následující:

I. kategorie (1.–3. třída)

První místo vybojovala Sofie Polčáková (1. A) s básní *Zapomnětlivý* od Lubomíra Feldeka. Stříbro získala Adina Dočkalová (2. B) s textem Miloše Kratochvíla *O botě a tkaničce*. Třetí místo obsadil Mikuláš Dočkal (3. B), který recitoval básničku *Nemalujte čerta na zeď* od Jiřího Žáčka.

Díváci to viděli podobně. Jejich cenu získala Sofie Polčáková, druhou příčku obsadil Mikuláš Dočkal a třetí skončila Helena Strejčková (3. A) s básní *Stravovací návyky* od Janka Ledeckého.

II. kategorie (4.–5. třída)

Mezi staršími žáky zazářil Michal Janda (5. B). První místo obsadil s textem *Malý lední medvídek* od Janka Ledeckého. Druhou příčku vybojovala Ellen Horáková (4. B) s básničkou Miloše Kratochvíla *Čivava a bernardýn*. Bronz si odnesla Emma Drexlerová (4. A) za *Šnečí blues* od Jaromíra Nohavicy.

V diváckém hlasování si pak žáci pořadí prohodili. Srdce publika si získala Ellen Horáková, druhý skončil Michal Janda a třetí místo obsadila Ema Soorová (5. A) s textem *Zima v Novém Strašecí* od Jana Vodňanského.

Součástí recitační soutěže bylo také hudební vystoupení souboru flétníček a pěveckého souboru za doprovodu kytary paní Strejčkové a paní učitelky Jany Machovské, které přispělo k příjemné a slavnostní atmosféře.

I když „poháry“ a diplomy patří vítězům, všichni zúčastnění zaslouží obrovskou pochvalu! Ukázali odvahu i cit pro slovo a udělali z letošní recitace nezapomenutelný zážitek.

Lenka Mužíková

Jak vzniká popcorn? To jsme zjistili v HOPIPOPI

Ve středu 20. května se třídy 4. A a 4. B vydaly na exkurzi do společnosti HOPIPOPI s cílem odhalit tajemství výroby popcornu.

Hned po příchodu nás přivítala majitelka firmy, paní Nováková. Přiblížila nám historii této pochoutky a vysvětlila, jak vlastně vzniká. Dozvěděli jsme se, že k výrobě je potřeba speciální druh kukurice, která puká až při vysoké teplotě. Největším zážitkem byla prohlídka samotného provozu. Měli jsme možnost sledovat celý proces od přípravy přes

ochucování až po finální balení. Všechny překvapilo, kolik úsilí a práce se za výrobou popcornu skrývá.

Program zpestřila ochutnávka rozmanitých příchutí a na závěr každý dostal balíček popcornu s sebou domů.

Exkurze se setkala s velkým úspěchem, odnesli jsme si z ní spoustu nových poznatků i skvělé zážitky.

V pondělí 25. května vyrazili za tajemstvím popcornu také pátáci.

Hana Menšíková

Kvalifikace na Mikroregion Království

Dne 22. května proběhla na naší škole kvalifikace na Mikroregion Království, které se zúčastnili žáci 4. a 5. tříd.

Děti soutěžily v atletickém víceboji, který zahrnoval hod, skok do dálky, sprint a vytrvalostní běh. Všichni účastníci podali skvělé výkony a nechyběla ani bojovnost a sportovní nasazení.

Nejlepší sportovci získali možnost kvalifikovat se a reprezentovat naši školu dne 9. 6. na Mikroregionu Království.

Všem soutěžícím děkujeme za účast a postupujícím přejeme hodně úspěchů v dalších závodech.

Hana Menšíková

Angličtina chutná nejlépe v praxi

Ve středu 15. května proběhly v třídách 7.B a 7.C netradiční hodiny anglického jazyka na téma Food and Drinks. Žáci si během výuky procvičovali slovní zásobu zaměřenou na jídlo, pití a činnosti v kuchyni.

A protože nejlépe se člověk učí vlastní zkušeností, proměnila se tentokrát třída na malou kuchyni. Děti si vyzkoušely nejen pojmenovat jednotlivé suroviny a kuchyňské činnosti v angličtině, ale také si samy připravily chutnou svačinku. Nechybělo krájení, mazání, míchání – a hlavně spousta dobré nálady a týmové spolupráce.

Žáci tak spojili učení s praxí a zjistili, že angličtina může být zábavná, voňavá a hlavně chutná. Odměnou jim byly nejen nové znalosti, ale také výborné dobroty, které si sami připravili.

Děkujeme všem za aktivní zapojení a těšíme se na další kreativní hodiny plné zážitků!

SPORTOVNÍ OKÉNKO

Atletické úspěchy našich žáků v Poháru rozhlasu

V úterý 19. května se naši mladší žáci a žákyně ze 6. a 7. tříd zúčastnili atletických závodů Poháru rozhlasu v Olomouci. Soutěž probíhala na stadionu TJ Lokomotiva Olomouc, kde naši reprezentanti poměřili síly s dalšími školami z celého regionu v řadě atletických disciplín.

Závodilo se v několika disciplínách. Ve sprintu běželi závodníci trať na 60 metrů, v běhu na dlouhou trať absolvovali chlapci 1000 metrů a dívky 600 metrů. Nechyběly ani technické disciplíny, jako skok daleký, skok vysoký či hod kriketovým míčkem.

Celé sportovní klání vyvrcholilo štafetovým během 4 x 60 metrů, ve kterém týmy předvedly rychlost i výbornou spolupráci.

O největší úspěch se postarala děvčata, která předvedla skvělé výkony a po dlouhé době vybojovala fantastické 2. místo z celkových 15 základních škol. Zaslouženě tak vystoupala na stupně vítězů a odvezla si stříbrné medaile. Výborně si vedli také chlapci, kteří v silné konkurenci obsadili krásné 7. místo ze 14 družstev.

O doprovod a podporu závodníků se po-

starali paní učitelka Kateřina Komínková a pan učitel Michal Prokop.

Všem našim sportovcům děkujeme za vzornou reprezentaci školy, bojovnost i skvělou atmosféru během závodů.

Velkým úspěchem je postup mladších dívek do krajského kola Poháru rozhlasu, které se uskuteční 27. května 2026 opět na stadionu Lokomotivy v Olomouci. Gratulujeme a děvčatům držíme palce v krajském kole!

Naši školu reprezentovali: Justýna Petřelová, Bára Motalová, Anežka Beníčková, Veronika Malečková, Simona Stratilová, Sára Polášková, Iveta Schneiderová, Daniela Stanislavová, Sylva Židáková, Ella Fišerová, Tereza Stejskalová, Oliver Tichý, Filip Drábek, Martin Ferianček, Adam Levinský, Jaroslav Šubrt, Václav Žádník, Vojtěch Frgal, Matyáš Kocián, Antonín Mlčoch, Tobias Wdówka.

Lenka Mužíková,
Kateřina Komínková

Na úspěšné vystoupení mladších žáků a žákyní navázali o den později také starší sportovci z 8. a 9. tříd. Ve středu 20. května 2026 se zúčastnili atletických závodů Poháru rozhlasu na stadionu TJ Lokomotiva Olomouc, kde je čekala velmi silná konkurence škol z celého olomouckého okresu, včetně sportovně zaměřených škol.

Závodníci si poměřili síly v celé řadě disciplín. Ve sprintu absolvovali běh na 60 metrů, zatímco v běhu na dlouhou trať čekali na chlapce 1500 metrů a na dívky 800 metrů. Součástí programu byly také technické disciplíny – skok da-

leky, skok vysoký a vrh koulí, přičemž chlapci vrhali koulí o hmotnosti 4 kg a dívky koulí o hmotnosti 3 kg. Závodily vyvrcholily štafetovým během 4 x 60 metrů.

Soutěž má také jasně stanovená pravidla. Každý žák může nastoupit maximálně ve dvou disciplínách a zároveň ve štafetě. Za školní družstvo mohou v jedné disciplíně startovat nejvýše tři závodníci, přičemž body pro tým získávají dva nejlepší z nich. Rozhodují tedy nejen individuální výkony, ale také celková týmová spolupráce a strategie.

Naši reprezentanti bojovali s velkým na-

sazením a odhodláním. Přestože tentokrát na stupně vítězů nedosáhli, podali velmi solidní výkony a za své úsilí si zaslouží uznání.

Dívky obsadily pěkné 7. místo, chlapci vybojovali 10. místo.

Doprovod a podporu závodníkům během soutěže zajišťovali paní učitelka Petra Kavanová a pan učitel Michal Prokop.

Všem závodníkům patří velká pochvala za bojovnost, sportovní přístup a vzornou reprezentaci školy.

Naši školu reprezentovali: Alžběta Brabcová, Simona Stiborová, Tereza Dostálová, Kristýna Březinová, Nikol Feriančeková, Gabriela Gengelová, Šarlota Hlaváčková, Sára Sedláčková, Simona Šusterová, Michal Dušek, Ondřej Juříčka, Mattia Baccini, Tomáš Dluhý, Vítek Lakomý, Lukáš Prečan, Vojtěch Řehák, Nicolas Smrka, Vojtěch Wachtl

Lenka Mužíková

Stříbrný úspěch mladších žáků v okresním kole McDonald's Cupu

V pondělí 4. května hostil sportovní areál v Olomouci-Řepčíně okresní finále tradičního fotbalového turnaje McDonald's Cup. Naši školu reprezentovali mladší žáci z 1. až 3. tříd, kteří v silné konkurenci vybojovali vynikající 2. místo.

Cesta za stříbrnými medailemi byla náročná. Naši hráči odehráli celkem šest utkání ve velmi rychlém sledu, prakticky bez času na odpočinek. I když týmu chyběla jedna z hlavních opor, Dominik Jílek, ostatní ukázali srdce bojovníků. Turnajem procházeli suverénně, předváděli skvělé výkony, drželi spolu jako tým a rvali se o každý balón. Smůla je potkala až v samotném závěru.

Jediná porážka v celém turnaji je připravila o zlato, těsně jim unikla vstupenka do krajského kola. Zisk stříbra v okresním finále je ale obrovským úspěchem. Na kluky a holky jsme hrozně pyšní, odvážet si z okresu stříbrné medaile je prostě pecka! Všem hráčům moc gratulujeme a děkujeme za vzornou reprezentaci školy, paní učitelce Kateřině Komínkové a panu učiteli Michalu Prokopovi za doprovod a podporu. Věříme, že nabrané zkušenosti na-

ši malí hráči zúročí hned v příštím ročníku a ten poslední krůček do krajského kola už klapne! Kategorii A reprezentovali: Filip Peč, Mateo Navrátil, Petr Bačík, Petr Chodil, Sofie Paulíková, Vít Barnet, Jakub Rybářík, Sebastian Šimeček, Ema Hansmannová, Jan Krumpolec, Šimon Haitl, Ondřej Prečan.

Lenka Mužíková
a Kateřina Komínková

Naši fotbalisté opět v akci

V úterý 5. května 2026 se v Olomouci na hřišti SK Sigma Olomouc v Řepčíně konalo finále okresního kola McDonald's Cupu. Do tohoto prestižního turnaje v malé kopané nastoupilo celkem devět týmů. Mezi nimi nechyběli ani naši mladí fotbalisté a fotbalistky (žáci 4. a 5. tříd), kteří se do finále probíjeli z okresového kola. Přestože náš tým zasáhlo velké oslabení a čekal ho velmi těžký los, chlapci a děvčata nevzdali žádný zápas a bojovali ze všech sil do poslední minuty. Nakonec na okresním finále vybojovali sedmé místo. Všem našim žákům a žákyním moc

gratulujeme k umístění a děkujeme za skvělou reprezentaci školy na tomto 27. ročníku turnaje McDonald's Cup. Velké poděkování patří paní učitelce Kateřině Komínkové a panu učiteli Michalu Prokopovi za doprovod a podporu. Stejně tak děkujeme všem fanouškům!

Kategorii B reprezentovali: Tomáš Studený, Richard Berka, Jan Balihar, Emma Drexlerová, Dominika Rozehnalová, Mykhailo Kovalchuk, Milan Hrabinec, Adam Neuman, Jonáš Zavíral a Petr Šindler.

Lenka Mužíková,
Kateřina Komínková

Tydýt na cestách

Tydýtův sportovní den

V dnešním příběhu se Tydýt připojí k Mateu Navrátilovi ze 2. A. Co se děje, když se spojí sportovní nadšení a Tydýtovy bláznivé nápady? Připravte se na pořádnou dávku pohybu a zábavy.

Tydýt chytá moje střely..

Prozkoumáváme terén..

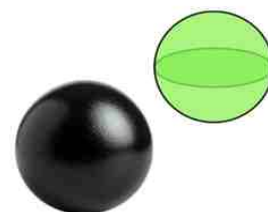
Jedeme na atletické závody!

Zkoušení překážek 😊

Tydýt vybírá medicimbál.

Skok do písku..

Tydýt dělá hlouposti 😊

Tydýt vybojoval krásné 2. místo !

Po náročném dni padáme únavou.

Publicistika v praxi: Osmáci si vytvořili vlastní noviny

V hodinách slohu se žáci 8. ročníku ponořili do světa médií a publicistického stylu. V rámci výuky si vytvořili vlastní redakce a pustili se do náročné, ale zároveň velmi zábavné tvorby studentských novin a časopisů. Ve třídách 8. A a 8. B tak pod rukama mladých redaktorů vzniklo celkem deset originálních vydání.

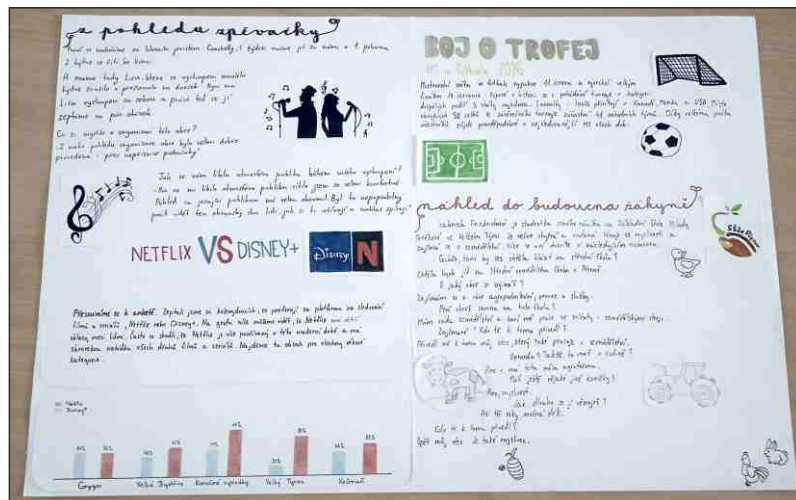
Práce probíhala podobně jako ve skutečné redakci. Každý časopis byl společným dílem čtveřice nebo pětice žáků, kteří si mezi sebou rozdělili jednotlivé role – od šéfredaktora přes grafika a korektora až po fotografa či ilustrátora. Týmy během několika hodin zpracovávaly různá témata i publicistické žánry. Žáci se učili psát zprávy, oznámení, reportáže, recenze nebo rozhovory a zároveň vytvářeli poutavé titulky, které mají čtenáře zaujmout na první pohled.

Obsah jednotlivých vydání je velmi pestrý. Nechybí ani různé zajímavosti ze života školy. Velkou hodnotu má především to, že všechny texty a obrazový materiál jsou původní. Žáci využili vlastní fotografie, kresby i autorské osmišměry nebo křížovky.

Redaktoři své noviny zpracovávali buď moderně v programech Canva a Word, nebo klasickou výtvarnou cestou na papír formátu A3. Vznikly tak nápadité a originální práce, které ukazují nejen kreativitu osmáků, ale také jejich schopnost spolupracovat, plánovat a nést odpovědnost za společné dílo.

Součástí časopisů jsou i velmi povedené rozhovory s vybranými osobnostmi školy. O tom, jak se našim osmákům práce podařila, se můžete přesvědčit sami...

Lenka Mužíková

KOBILKY

PONĚDĚLÍ, 11.5. 2026

PŘÍJMAČKY 2026

Hlásím se z budovy gymnázia Čajkovského, kde se nacházím společně se spousty studentů, kteří píšou jednu z jejich nejdůležitějších zkoušek, na střední školu, na které budou trávit následující 4 roky života. Momentálně doposlám matematiku a chystají se na češtinu. Právě kolem mě prochází jeden z uchazečů.

R: „Ahoj, jak se cítíš po této zkoušce?“
S: „Myslím že se mi to povedlo, ale mohlo to být lepší.“
R: „To je opravdu jak se ti líbí na této škole?“
S: „Zatím podle toho co vidím se mi tu moc líbí a doufám že se sem dostanu.“
R: „Tak ti přeji hodně štěstí a věřím, že se dostaneš, ahoj.“
S: „Děkuji, nashledanou.“

VELIKONOCE

Letošní velikonoční týden proběhl od 30.3. do 5.4. Týden začíná Modrým pondělkem, pokračuje Šedivým úterým, Škaredou středou, Zeleným čtvrtkem, dále Velkým pátkem, Bílou sobotou a končí Velikonoční nedělí.

Tyto dny se slaví od Zeleného čtvrtku. Na Zelený čtvrtek se jí zelené jídlo, na Velký pátek se zase nejí maso. Na Bílou sobotu se nepracuje na zahrádce a v neděli se slaví. Celý týden je zakončen pondělkem, kdy kluci chodí mrskat holky, aby byly zdravé.

Velikonoce se slaví na počest umrtí Ježíše.

MS V LEDNÍM HOKEJI

Letos se bude Mistrovství světa v ledním hokeji konat ve Švédsku od 15. do 31. května. Největší favority jsou Kanada, USA, Švédsko a Finsko. Kaufland pořádá soutěž o zájezd na Mistrovství světa, můžete se zapojit nákupem v obchodě Kaufland. Čím více nakupujete, tím máte větší pravděpodobnost na výhru.

ZÁBLESK

• Květen 2026 •

Morana v plamenech, vesnice v oslavách

Tradice očistů

V úterý 21. března 2026 se v obci Kamenice konala tradice očistů. Účastníci pocházeli z okolních obcí a přišli se sejmout z zimního spánku. Očistci obcházeli domy a zpívali lidové písně. Po skončení se všichni sešli na obecním nádraží a zúčastnili se oslav.

Pranostiky na květen

- Strádný máj - v stodole ráj
- Když se v máji blyská, setbať si vykaš
- Když máj vlní tráva, červen se vykaš
- Večer máj v máji, hořké sena dáj
- Až přijde máj, vyběhneme kozy v háj

Nápis: Lenka Mužíková

ZÁBAVA

Stránka plná humoru, vtipu a lůženi

JARNÍ OSMIŠMERKA

5	3	7	9	5
9	8	6	3	1
8	4	8	3	1
7	6	2	6	6
6	4	1	9	5
1	6	7	9	

Že by nová výmaha

Že by nová výmaha? Znovna roba ukáž' týmu?

Reports. tee Londýn

Nad 9 rozdiľu

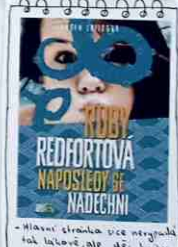
MOJE KNIHA TĚ BUDĚ BAVIT.

Kniha Ruby Redfordová naposledy se nadechni od autorky Lauren Child je vydána roku 2019. Tentokrát bude muset Ruby podniknout závod s tím, v očích kalem Twin Lakes do chvilky k šifru legendy o mrtvém přístře, která uhoří na loď. Ruby musí využít své schopnosti a talentu, aby zabránila katastrofě, která by mohla zničit celý svět.

Naše série je velmi zajímavá a plná detektivních zápletek a napětí. Je to literární hračka, která přivádí čtenáře k řešení záhad. Ruby se nemůže dočkat, až se setká se svými přáteli a spolužáky. Na knize se mi líbí i ilustrace, které jsou velmi pěkné a barevné. Čtenářům doporučuji, aby si knihu přečetli, protože je velmi zajímavá a plná detektivních zápletek.

Knihu doporučuji všem, kteří mají rádi detektivní literaturu. Je to kniha, která vás zaujme a baví. Pokud máte rádi knihu, přečtěte si ji.

★★★★★

Knihu doporučuji všem, kteří mají rádi detektivní literaturu. Je to kniha, která vás zaujme a baví. Pokud máte rádi knihu, přečtěte si ji.

VÝTVARNÉ OKÉNKO

Čarujeme s kaligramem

Kaligram je báseň, která netradičním spojením literatury a výtvarného umění vytváří výsledný obrazec přímo ze svých slov.

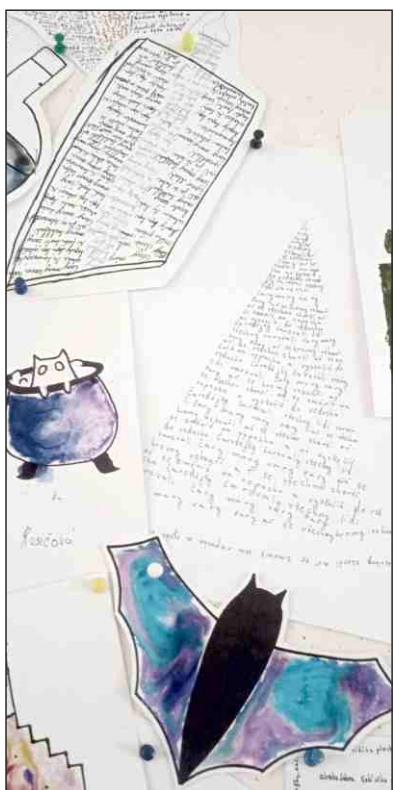
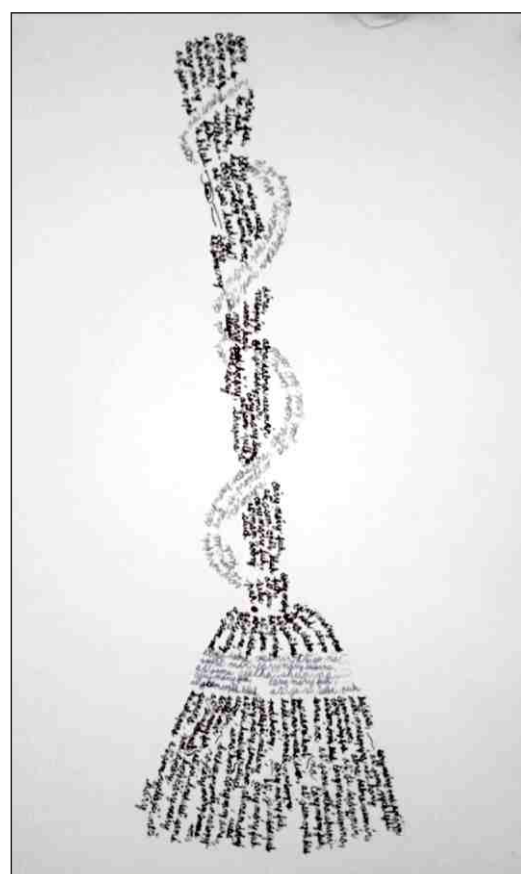
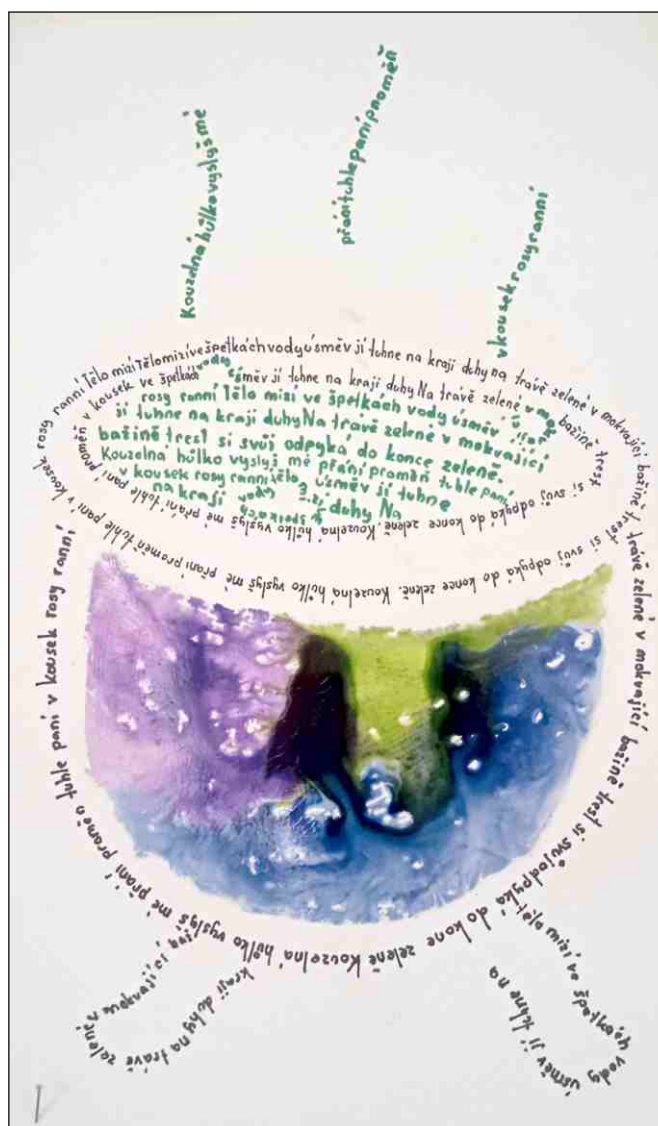
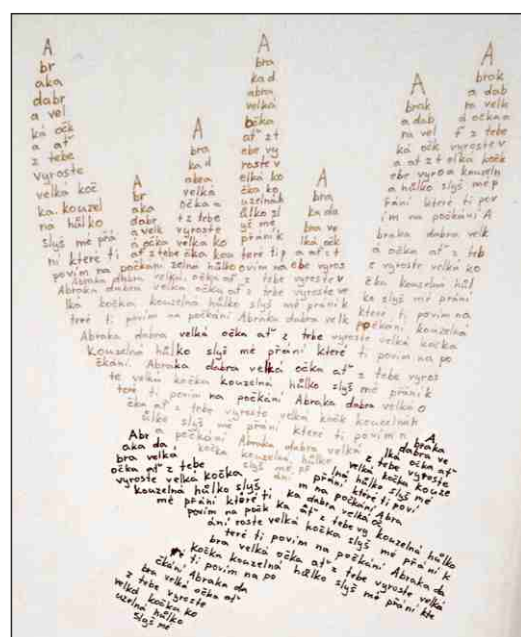
Víte, že...?

Písmena místo pastelek: Slova kaligramu se skládají do obrazu, který vyjadřuje samotné téma básně. O dešti čteš v kapkách a o kočce v siluetě s ocasem.

Vynález moderní doby? Kdepak! Podobné hříčky tvořili lidé už ve starověkém Řecku a ve středověku, kdy se jim říkalo carmina figurata.

Slavný otec kaligramu: Moderní název a popularitu jim dal francouzský básník Guillaume Apollinaire na počátku 20. století.

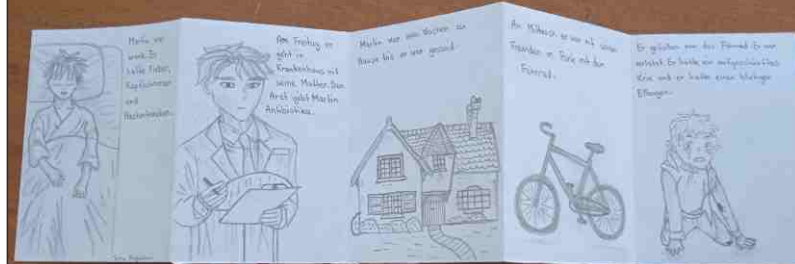
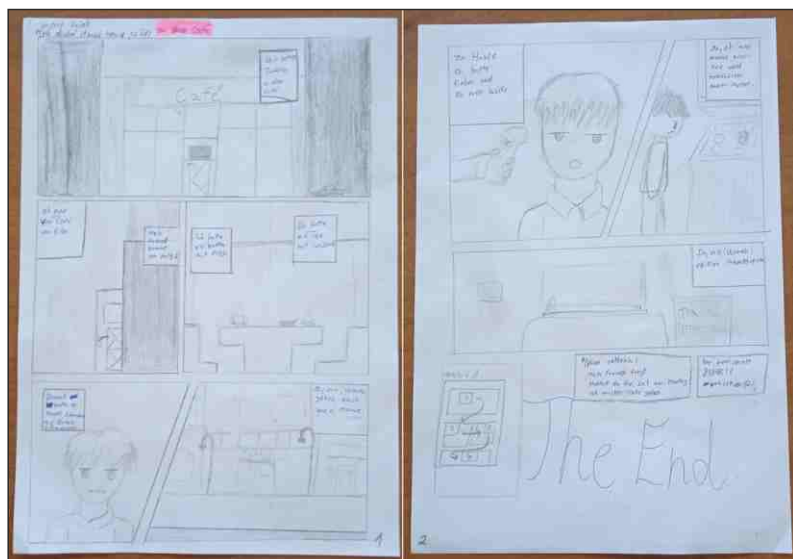
Česká stopa: U nás kaligramy proslavil spisovatel Jaroslav Seifert nebo výtvarník Jiří Kolář.

Minulý čas trochu jinak

Naši deváťáci se v hodinách němčiny pustili do minulého času netradičně. Zvolili cestu kreativní tvorby. Propojili gramatické znalosti s vlastní fantazií a vytvořili originální obrázkové příběhy. Vznikla řada krásných a nápaditých prací, které si zaslouží velkou pochvalu. Skvělá práce!

Lenka Mužíková, Něva Bundilová

Čarodějnice ze 7. B

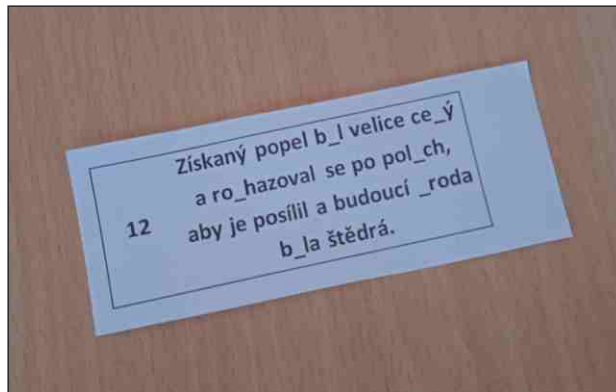
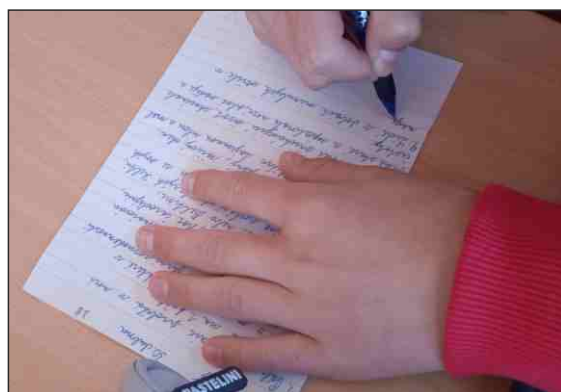
Diktát tak trochu jinak

Ve čtvrtek 30. dubna si žáci 8. třídy vyzkoušeli netradiční formu diktátu – takzvaný běhací (chodící) diktát. Místo klasického diktování seděli žáci ve třídě jen částečně. Po třídě byly rozmístěny lístečky s větami textu, které si museli postupně vyhledat, zapamatovat a následně správně zapsat na svůj pracovní list.

Úkolem bylo nejen správně napsat jednotlivé věty, ale také poskládat celý text do správného pořadí. Text se tematicky vztahoval k 30. dubnu – tradicím, zvykům a pálení čarodějnic. Po dokončení diktátu čekaly na žáky ještě další úkoly navazující na přečtený text.

Žáci si tuto aktivitu užili, procvičili si pravopis, paměť i spolupráci a zároveň si výuku zpestřili pohybem po třídě.

Lenka Mužíková

CESTOVATELSKÉ OKÉNKO

V krajině ticha, skal a vzpomínek

Nejen prodloužený květnový víkend, ale i krásné jarní počasí nás vylákalo na rodný výlet do okolí Javoříčka ležícího nedaleko Olomouce. Nemuseli jsme tak příliš spěchat ani trávit dlouhé hodiny v autě. A mimoto výlet spojil vše, co máme rádi – krásnou přírodu, zajímavé jeskyně, historii i příjemnou procházku, kterou si užil i náš čtyřnohý kamarád. Navíc období kolem 8. května, kdy si připomínáme konec druhé světové války, dodal návštěvě tohoto místa ještě hlubší význam.

Náš výlet začal u Památníku obětí druhé světové války v Javoříčku. Ten připomíná smutnou a tragickou událost, na niž by se nemělo nikdy zapomenout a zároveň by měla být poučením pro další generace. Památník je věnován 38 mužům, kteří zde byli 5. května 1945 popraveni nacisty. Původně zde stával dřevěný kříž, ale ten byl v roce 1951 nahrazen pomníkem. Dominantou areálu je pět metrů vysoký sousedí Vítězství z hoříckého pískovce, které vytvořili sochař Jan Tříska a architekt Miroslav Putný. Celý areál byl v roce 1978 prohlášen národní kulturní památkou.

Nyní bych krátce připomenula tragický osud vesnice Javoříčko a jejích obyvatel. Počátkem roku 1945 se v okolí obce usadili ruští partyzáni, kterým se místní obyvatelé snažili pomáhat. Ještě dodám, že nedaleký Bouzov byl tehdy sídlem jednotky SS, což nejspíš sehrálo také svou roli. Kvůli narůstajícím útokům na německé vojáky vstoupilo počátkem května 1945 v platnost varování, podle něhož mělo být za každého zabitého německého vojáka zastřeleno deset místních obyvatel. Dne 4. května 1945 došlo v blízkosti Javoříčka k přestřelce mezi německými vojáky a partyzány. Právě tato událost se pravděpodobně stala příčinou tragédie, která následovala. Ráno 5. května byla obec obklíčena německými vojáky. Ženy a děti museli vyhnat dobytek ze stájí a opustit vesnici. Muži starší 15 let byli na místě popraveni a domy vypáleny. Javoříčko se tak od této doby přezdívá moravské Lidice. Celkem přišlo o život 38 mužů, nejmladšímu bylo 15 let a nejstaršímu 76. Jednoho muže však nacisté ponechali naživu, aby dosvědčil, že důvodem vypálení obce byla spolupráce místních lidí s partyzány. Ze 34 domů zůstalo stát pouze několik stavení – kaplička, škola, jeden dům a stodola. Zastřelení muži byli 7. května společně pohřbeni a na tomto místě byl pak vztyčen dřevěný kříž. Nejhrůznější však na této tragédii zůstává především to, že se odehrála pouhé tři dny před osvobozením a koncem druhé světové války. Na národní pouti konané v září 1945 v Javoříčku bylo rozhodnuto o znovuvybudování obce. Z původních 174 obyvatel v roce 1937 zde dnes však žije pouhých 50 lidí. Po návštěvě památníku vede naše

cesta do Národní přírodní rezervace Špraněk. Ta byla vyhlášena 5. dubna 1949 a rozkládá se na ploše přibližně 102 hektarů. Rezervace je známá především krasovými jevy jako jsou závrtý či jeskyně, ale i skalnatými svahy porostlými bučinami. Protéká jí ponorná říčka Špraněk, která se podílela a dodnes podílí právě na tvorbě těchto krasových jevů. V chráněném prostředí roste a žije také mnoho vzácných a chráněných druhů rostlin a živočichů. Dlouholetou tradicí zde má také již 140 let trvající výzkum měkkýšů. Velké zastoupení tu mají ale i různorodá společenstva pavouků či více než 400 druhů brouků, včetně těch zvláště chráněných uvedených v Červeném seznamu. Stálými obyvateli podzemních krasových prostor jsou pak mlok skvrnitý, vrápenec malý a další ohrožené druhy netopýřů. Přírodní dominantou rezervace a jedním z nejzajímavějších míst je skalisko Zkamenělý zámek s částečně zřícenou skalní bránou a vstupem do ponorné jeskyně. Na vrcholu tohoto skaliska kdysi stávala tvrz Bránky, nazývaná také hrad Špraněk. Tu založil roku 1313 Dědřich ze Spran. Poslední zmínka o tvrzi pochází z roku 1355 a po roce 1380 je již uváděna jako pustá. Dnes se na vrcholu nachází vyhlídková plošina, ze které jsou nádherné výhledy do údolí. Rezervaci vede 3,5 km dlouhá nenáročná naučná stezka se sedmi zastaveními. Ty seznamují návštěvníky s přírodou i historií této oblasti. Začíná i končí u vstupu do Javoříčských jeskyní. A právě ty jsou také cílem našeho výletu. Je jen škoda, že se do nich nemůže podívat i náš chlupáč s tátou.

Javoříčské jeskyně patří díky bohaté krápníkové výzdobě k nejkrásnějším v České republice. Jsou dílem říčky Špraněk a jejich celková délka činí přibližně 6 kilometrů. Veřejnosti je však zpřístupněno pouhých 790 metrů, a to během dlouhého prohlídkového okruhu. Jeskyně nabízí ještě krátký okruh v délce 360 m. Ten vede pouze domy s nejpěknější krápníkovou výzdobou a míjí později objevené jeskyně, které sice nejsou tak krásné, ale zajímavé určitě ano. Jinak teplota vzduchu se tu pohybuje mezi 7–8 °C, proto doporučuji přibalit něco teplého na sebe. Jak již to bývá, i tato jeskyně má svůj symbol, a to sin-

trovou záclonku což je unikátní krápníkový útvar dlouhý přes dva metry, široký přibližně půl metru a silný pouze 4–5 milimetrů. Připomíná jemně nařasenou záclonu s ozdobným lemem. Jelikož obsahuje sloučeniny železa, při podsvícení změní barvu na oranžovočervenou a vypadá jako z kouzelné pohádky.

Co se týče objevení jeskyní, tak to se událo 14. dubna 1938 zásluhou revírníka Viléma Švece a dalších místních mužů. Zajímavostí je, že již o měsíc později, a to 15. května došlo k jejich provizornímu otevření prvním návštěvníkům. Prozatím ale bez elektrického osvětlení a pouze s dřevěnými lávkami. Po objevení dalších částí, byly jeskyně rozšířeny, zavedena elektřina, chodby zpevněny betonem a opatřeny zábradlím. K 15. květnu 1939 pak oficiálně otevřeny. Postupným výzkumem, který probíhá dodnes, byly objeveny a zpřístupněny další části podzemních prostor, a to až do dnešní podoby jeskyní. Je dobré také zmínit, jak obdivuhodná byla práce tehdejších objevitelů Javoříčských jeskyní. Pracovali jen s minimálním vybavením a například kvůli nedostatku lan používali ke spoutštění do krasových puklin dráty elektrického vedení. Bohužel většina původních objevitelů jeskyní již nedostala příležitost k dalším objevům, protože se stali oběťmi

nacistů při vypálení Javoříčka. I proto byly také původně Špraněcké jeskyně přejmenovány na Javoříčské, a tím uctěna památka zavražděných místních mužů.

Jeskyně byly od svého objevení hojně navštěvované a představovaly symbol národní hrdosti i únik od tehdejší válečné reality. Dodnes patří mezi oblíbené turistické cíle. Velkým lákadlem je, mimo krásné krápníkové výzdoby, také tradiční akce uspávání a probouzení netopýřů, při níž se návštěvníci dovědí mnoho zajímavostí o těchto nočních tvorech. Právě Javoříčské jeskyně totiž patří k největšímu zimovišti vrápence malého v České republice, o čemž jsem se mohla přesvědčit i při své návštěvě. Výlet do Javoříčka v sobě spojuje krásu přírody, zajímavou historii i silnou připomínku událostí, na které bychom neměli zapomínat. Takže pokud ještě nemáte plány na víkend, tohle by mohl být dobrý tip. A pokud vám po návštěvě Javoříčských jeskyní zbyde ještě čas a energie, můžete využít slevu na vstupné do nedalekých Mladečských jeskyní nebo navštívit pohádkový hrad Bouzov. Ale to už je z dnešního výletování vše, jen mějte na paměti, že za zajímavými místy nemusíme cestovat nikam daleko, někdy je máme doslova na dosah ruky.

Leontýnka

ZE ŽIVOTA MATEŘSKÉ ŠKOLY

Den maminek ve Veverkách

Děti ze třídy Veverek si pro své maminky připravily výjimečné setkání k příležitosti Dne matek. Během tohoto odpoledne se samy děti staly těmi, kdo pečují, hýčkají a rozdávají radost.

Celý prostor se proměnil v malé relaxační centrum. Bylo zde kadeřnictví, kde maminky odcházely s novými účesy a ozdobami, cukrárna s drobným občerstvením připraveným s láskou, masážní salon pro chvíle odpočinku a oblíbené tetovací studio, odkud si maminky i děti odnášeli společné tetování.

Děti se svých rolí zhostily s obrovským nasazením. Každé pohazení, každý nabídnutý zákusek i každé pečlivě vytvořené dílo bylo výrazem vděčnosti a lásky k maminkám, které pro ně každý den znamenají bezpečí, podporu a neko-

nečnou péči. Bylo krásné sledovat, s jakou radostí se děti snažily vykouzlit svým maminkám úsměv na tváři, zatímco maminky viděly, jak se z jejich malých pomocníků pomalu stávají samostatné osobnosti, které dokážou rozdávat radost, starat se o druhé a vyjádřit své city těmi nejpřírodnějšími způsoby. Velké poděkování patří všem maminkám za jejich každodenní lásku, trpělivost a obětavost. Právě díky nim mohlo vzniknout tak krásné a srdečné odpoledne, na které budou děti i dospělí ještě dlouho vzpomínat.

Michaela Hrabcová

Autorka je učitelkou ve třídě Veverek

4x archiv MŠ VT

Návštěva budoucích prvňáčků v základní škole

Dne 11. května navštívili naši předškoláci, kteří po letních prázdninách usednou do školních lavic jako noví prvňáčci, základní školu. Děti si přišly prohlédnout školní prostředí a vyzkoušet si, jaké to je být opravdovým školákem.

Budoucí prvňáčci zavítali do tříd 1. A a 1. B, kde pro ně byl připraven zábavný program plný her a úkolů. Děti si vyzkoušely poznávání čísel, skládání barevných věží, nechyběly ani hry s padákem a společné zpívání.

Za svou snahu byly všechny děti pochváleny a odměněny drobným darečkem, který pro ně vyrobili žáci prvních tříd.

Po celou dobu panovala velmi příjemná a veselá atmosféra. Předškoláci byli z nového prostředí nadšení a mnozí už se těší, až po letních prázdninách nastoupí do své první třídy.

Děkujeme paním učitelkám i žákům tříd 1. A a 1. B za milé přijetí a krásně připravený program pro naše budoucí školáky. Všem předškolákům přejeme mnoho úspěchů, radosti a krásných zážitků při vstupu do školy.

Michaela Hrabcová

Autorka je učitelkou ve třídě Veverek

2x archiv MŠ VT

Jede, jede, co má kola

Netradiční metody a formy dopravní výchovy si nedávno vyzkoušely děti z Koťátek. Po celý týden se prolínaly tematické hry do rozmanitých činností. Při soutěži v parkování autíček jsme zjišťovali znalost počtu a číslic, prostorovou orientaci zase na vlakovém nádraží. Zábavné bylo dechové cvičení s pingpongovými míčky na autodráze. Malou výzvou pro mnohé děti bylo skládání názvů dopravních prostředků z nastříhaných písmenek podle předlohy. Nechybělo ani malování a předškolácká autoškola. Děti si aktivity moc užily. Byla to vlastně zábava nežli výuka... A tak to má být.

Jana Příkrylová

Autorka je učitelkou ve třídě Koťátek

3x archiv MŠ VT

Malý rituál s velkým významem

V dnešní době plné telefonů, tabletů a neustálého spěchu má společné čtení dětem velký význam. Čtení ve školce není jen klidná chvíle před odpočinkem, ale také si pohádky například dramatizujeme, kreslíme postavy, nebo si děti nosí své knížky z domu.

Když se dětem pravidelně čte, rozvíjí se jejich slovní zásoba, představivost i schopnost soustředit se. Děti se učí nová slova, pomáhá pochopit emoce, mezilidské vztahy i rozdíl mezi dobrem a zlem. Příběhy zároveň podporují fantazii a kreativní myšlení, protože děti si při poslechu vytváří vlastní představy.

V obci vyrostla u autobusové zastávky u zdravotního střediska „Knihobudka“, kde si můžete půjčit knihu a zase donést vámi přečtenou. Děti celý proces stavění pozorovaly a hádaly, co to asi bude. A když jsme šli jednou kolem a uviděli budku naplněnou knihami, hned jsme si do školky k odpočinku půjčili. Navštěvují

archiv MŠ VT

nás pravidelně „čtecí babičky“, které nám chodí číst.

Adéla Galásková

Autorka je učitelkou ve třídě Včelíček

Hurá na prázdniny!

Týnecká pátračka

Červen je ideální čas na pořádnou procházku. Schválně, kolik z těchto věcí v Týnci během června najdeš a uvidíš? Zaškrtni si je:

- ☐ Zralá třešeň (už se červenají!)
- ☐ Zmrzlina v kornoutku (která příchutí je letos nejlepší?)
- ☐ Kvetoucí lípa (pořádně si čichni, ta vůně je všude kolem)
- ☐ Cyklista v helmě (bezpečnost především!)
- ☐ Plakát na letní kino nebo akci na zámecké zahradě

ZRALÁ
TŘEŠEŇ

ZMRZLINA
V KORNOUTKU

KVETOUČÍ
LÍPA

CYKLISTA
V HELMĚ

LETNÍ KINO

Letní hádanky

Koukáme na svět přes sklíčka, která chrání naše očička. V létě je často nosíme, bez nich se na sebe šklebíme. (sluneční brýle)

Je to strom s velkými listy, V tropech ho najdeš, to je jistý, Rostou na něm zdravé plody, banány či ořech kokosový. (palma)

Vítá nás světlem každé ráno, to už je na světě takto dáno. Paprsky nás hezky hřeje, člověk se na něj potom směje. (sluníčko)

Červnová doplňovačka

Doplň správná slova do vět (náповědu hledej níže):

1. Prvního června slaví všechny děti svůj
2. V červnu nastává letní, což je nejdelší den v roce.
3. Zvířátko, které v červnu večer svítí v trávě, se jmenuje
4. V Týnci se v červnu nejraději prohání na

Správné odpovědi: svátek, slunovrat, světluška, kole/koloběžce.

Mozková (Mini-kvíz)

Otestuj své znalosti o červnu:

1. Který den slaví všechny děti svůj svátek?
a) 1. června
b) 14. června
c) 28. června
2. Jak se říká nejdelšímu dni v roce, který nastává kolem 21. června?
a) Zimní spánek
b) Letní slunovrat
c) Jarní rovnodennost
3. Která květina je typická pro červnové louky a má červenou barvu?
a) Chřpa
b) Sedmikráska
c) Vlčí mák
4. Kterým dnem v červnu oficiálně začíná astronomické léto?
a) 1. června
b) 21. června
c) 30. června
5. Jak se jmenuje brouček, který v červnu po nocích svítí a vypadá jako létající lucernička?
a) cvrček polní
b) chroust obecný
c) světluška větší
6. Jaký důležitý doklad dostávají školáci v poslední školní den, tedy 30. června?
a) vysvědčení
b) cestovní pas
c) občanský průkaz

(Správné odpovědi: 1a, 2b, 3c, 4b, 5c, 6a)

Zajímavost z přírody

Věděli jste, že...

Slunéčko sedmitečné, lidově beruška, je velmi užitečný dravý brouk, který za svůj zhruba 30-60denní život zkonzumuje až 5000 mšic. Je proto velkým pomocníkem zahrádkářů. Díky své červené barvě se 7 tečkami je nezměnitelná a varuje predátory (např. ptáky) před svou toxicitou, zapáchající krví (hemolymfou).

Obrázek vymalujte a spočítejte, kolik berušek se v něm ukrývá.

TIP NA VÝLET

Čarovný les u Šumperka: Výlet, který okouzlí děti i dospělé

Hledáte místo, kde se propojí příroda, fantazie a rodinná pohoda? Pak by vaším cestovatelským cílem mohl být Čarovný les u Šumperka.

Jde o kouzelné místo na okraji Jeseníků, kde se mezi stromy ukrývají víly, skřítky i čarodějové.

Už samotná cesta do lesa má své kouzlo. Návštěvníci procházejí kolem tůní s moem a příjemným posezením, zatímco děti nadšeně vyhlížejí první pohádkové postavy. V lese pak potkají například vílu Tulinku, skřítku Kokeše, čaroděje Dobroděje nebo Sedmivouse. Dřevěné sochy vytvořili čeští a polští řezbáři a celé místo působí dojmem, jako byste na chvíli vstoupili do pohádky.

Velkou výhodou je, že stezka není dlouhá ani náročná. Trasa měří přibližně jeden kilometr, vede převážně lesními cestami a zvládnou ji i malé děti nebo rodiče s kočárkem. Díky stínu vysokých stromů je navíc příjemným cílem i během horkých letních dnů.

Na konci stezky čeká na návštěvníky další překvapení. Lesní hřiště s dřevěnými a lanovými prvky, obřími mravenci

a místy pro odpočinek láká děti k dovádění, zatímco dospělí ocení klidnou atmosféru okolní přírody.

Čarovný les je ideálním tipem na pohodový rodinný výlet, který nezabere celý den, ale přesto nabídne spoustu zážitků. A možná právě tady zjistíte, že kousek opravdové magie se stále ukrývá mezi stromy.

Rubriku připravila Vladimíra Hacsiková

21

<https://www.emimino.cz/pracovni-listy/>

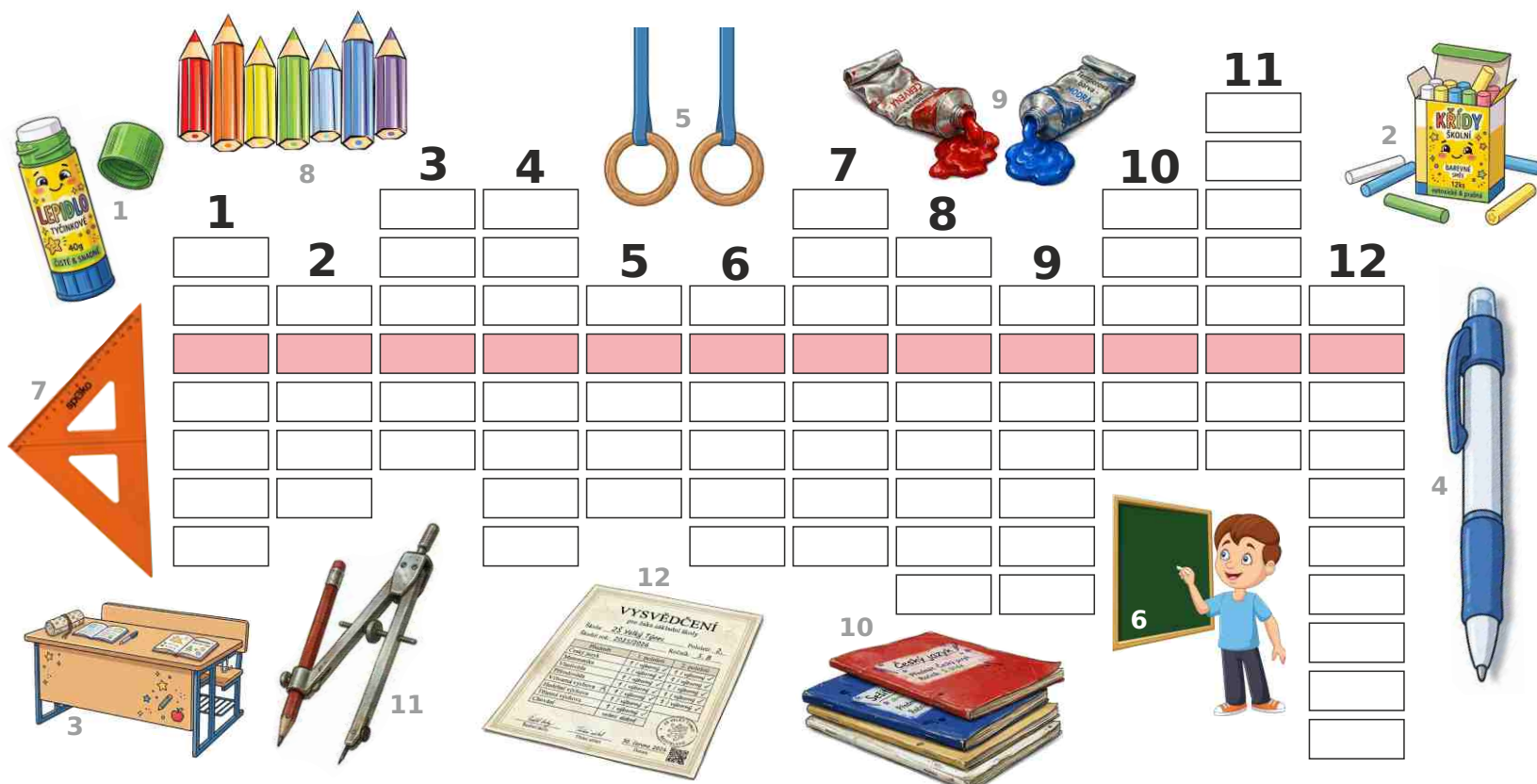
Léto

Najdi v každé obrázek, který do řady nepatří.

eMimino.cz

SOUTĚŽNÍ KŘÍŽOVKA PRO DĚTI

Karlík píše po vysvědčení zprávu mamince: „Milá maminko, dostal jsem pět čtverečků. Připrav na to tatínka.“

Za chvíli přijde odpověď: „Milý synu, otec je připraven. Dokončení najdete v tajence křížovky.“

Podaří-li se vám tajenku vyluštit, zašlete nám její znění do redakce na e-mail sekretariat@velkytync.cz a my ze zaslaných odpovědí vylosujeme vítěze.

Správná tajenka z minulého čísla zní: „Super, ruku na to“. Výherkyně se stává Edita Zatloukalová z Velkého Týnce.

DUCHOVNÍ SLOVO Slavnost Seslání Ducha Svatého

1. ČTENÍ Sk 2,1-11
Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit.

Čtení ze Skutků apoštolů
 Nastal den Letnic a všichni byli společně pohromadě. Najednou se ozval z nebe hukot, jako když se přičene silný vítr, a naplnil celý dům, kde se zdržovali. A ukázaly se jim jazyky jako z ohně, rozdělily se a nad každým z nich se usadil jeden. Všichni byli naplněni Duchem Svatým a začali mluvit cizími jazyky, jak jim Duch vnukal, aby promlouvali. V Jeruzalémě bydleli židové z všech možných národů pod nebem. Když se ten zvuk ozval, hodně lidí se sběhlo a byli ohromeni, protože každý z nich je slyšel, jak mluví jeho vlastní řečí. Žasli, divili se a říkali: „Ti, co tak mluví, nejsou to Galilejci? Jak to tedy, že každý z nás slyší svou mateřštinu? My Partové, Médové, Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judska a Kapadokie, Pontu a Asie, Frýgie a Pamfýlie, Egypta a lybijského kraje u Kyrény, my, kteří jsme připutovali z Říma, židé i proselyté, Krétané i Arabové: slyšíme, jak našimi jazyky hlásají velké Boží skutky.“

Sestry a bratři,
 o slavnosti Seslání Ducha Svatého se nám v Božím slově setkávají dva důležité momenty velikonoční doby. Tím prvním je den Ježíšova zmrtyvýchvstání.

Ježíš přichází za apoštoly a ustanovuje je pokračovateli svého poslání. To jsme slyšeli v evangeliu.
 O druhém momentu mluví první čtení z druhé kapitoly Skutků apoštolů. Tehdy byli všichni naplněni Duchem svatým. Duch jim dal dar mluvit cizími jazyky. Apoštolové pak vyšli ven a lidé z různých národů mohli slyšet, jak jeho jazykem hlásají veliké Boží skutky.
 Dar mluvení v různých jazycích byl ve chvíli, kdy se rodila církev, velmi důležitý. Usnadnil hlásání evangelia v různých národech.
 Dnes je evangelium rozšířené téměř do celého světa. A tak by se nám mohlo zdát, že tento dar mluvení v různých jazycích není potřeba... Ale opak, zdá se, je pravdou...
 Když chceme dnes hlásat evangelium, tak si snadno nastudujeme Písmo a Katechismus. S čím si ale lámeme hlavu, je právě způsob komunikace. Jak evangelium srozumitelně komunikovat? Jakým způsobem sdělovat radostnou zprávu o naší záchraně, o životě po smrti a o Boží dobrotě?
 Možná jste se už někdy dostali do situ-

ace, kdy se vás někdo zeptal na něco ohledně kostela nebo víry. Možná vaše dítě nebo vnuk/vnučka měli nějakou všetečnou otázku o Pánu Bohu nebo o církvi... A možná jste v té chvíli hledali vhodná slova a bylo těžké je najít, protože člověk hledající/dítě nezná naše katolické pojmy. Neví, co si představit pod slovem Bůh; neví, co rozumíme pojmem církev. Toto je náš problém dnes: jak mluvit o víře, aby to bylo srozumitelné lidem okolo nás...
 Proto je to dnešní první čtení tak aktuální a potřebujeme prosit o dar mluvení v jazyku, který bude srozumitelný pro lidi kolem nás. Nebudou to jazyky cizí, pořád to bude v našem případě čeština. Ale potřebujeme prosit, abychom dokázali vhodným jazykem oslovit lidi, kteří s kostelem a církví nikdy nepřišli do kontaktu.
 Když bychom chtěli aktualizovat text prvního čtení, nevyjmenovávali bychom

různé národy, ale spíš rozmanité skupiny lidí, se kterými se dostaneme do kontaktu v naší obci: Potřebujeme dar srozumitelného jazyka, kterému porozumí teenageři. Potřebujeme dar srozumitelnosti pro mladé dospělé, kteří vstupují do manželství nebo přicházejí požádat o křest dítěte. Potřebujeme nalézt vhodný způsob, jak oslovit naše babičky a dědečky, kteří už tolik třeba nerozumí moderním technologiím. Potřebujeme porozumět lidem, kteří v naší vlasti našli nový domov a mají jiné problémy, než máme my. A tak bychom mohli jmenovat další skupiny lidí...
 Duchu svatý, my tě dnes prosíme o ten stejný dar, který jsi dal apoštolům v den letnic. Prosíme tě o dar hlásat srozumitelně veliké Boží skutky, kterým jsme uvěřili. Prosíme tě, nově na nás sestup a veď naše slova i činy, když nám dááš příležitost svědčit o víře v Ježíše Krista. Amen!

Milan Maštera
Autor je farář Církve římskokatolické ve Velkém Týnci

Okna do Ráje výstava Jana Knapa

Vnitřní dialog současné malby Jana Knapa se starobylou ikonografickou tradicí nabízí výstava Okna do Ráje v Arcidiecézním muzeu Olomouc. Knapovou celoživotní inspirací jsou díla starých mistrů, a tak budou ve výstavě vybrané obrazy ze stálé expozice, aby se mohl návštěvník lépe vcítit do vnímání jeho inspirativních zdrojů a sledovat autorův individuální vývoj. Kromě aktuálních olejomalb výstava nabídne i Knapovy grafické práce, drobné akvarely, a také část osobní sbírky svatých obrázků.

„Obraz je okno do hlubší reality,“ tvrdí Jan Knap. Okna nám otevírají viditelné věci, které mohou člověka pohnout, aby viděl, co je za nimi. Knap pojímá své výtvarno jako meditaci nad životem. Zdánlivě naivní a líbezná zobrazení sakrální tematiky v sobě ve skutečnosti ukrývá dramata, která autor předává osobitým způsobem – používá k tomu křesťanskou symboliku, kterou můžeme v jeho případě nazývat „kontemplativní ikonografii“. Tato metoda umožňuje pozorovateli uměleckého díla přemítat nad jed-

notlivými symboly zvlášť, ale v kontextu celého díla vyjevuje vyšší smysl. Je to starý způsob výtvarného jazyka, který se dotýká samotné sémantiky pojmu „Andachtsbild“, devoční obraz. Takové chápání tvorby zvyrazňuje fakt, že Knap je známý perfekcionismem. Postavy a předměty přemalovává, posunuje a často nepovažuje dlouhá léta obraz za dokončený. Neustále usiluje, aby to, co chce vyjádřit, bylo nejlépe provedeno. V perfekcionismu můžeme spatřovat jeho pokoru a hlubokou bázeň před tajemstvím, které nazírá. Do strnulého světa symbolů vnáší Jan Knap živost a dodává mu určitý druh něhy. Hledíme s ním na posvátno, které nás přirozeně vede k vnitřnímu rozjímání. Z Knapových obrazů na nás vydechuje anagogické světlo – nutí nás směřovat vzhůru, k něčemu, co nás přesahuje. Knapův výtvarný projev tak nese starou synekdochickou funkci posvátných obrazů – sdělování mystéria spásy.

Jan Knap (*1949)
 Malíř bydlí v Plané u Mariánských Lázní, v gotickém domě, který opravil. Předtím žil v Německu, Brazílii, USA a Itálii. Po útěku z Československa v roce 1969 studoval u Gerharda Richtera v Düsseldorfu. První úspěchy zažil v Německu, následovaly další země, hlavně Itálie. Je jedním z mezinárodně nejúspěšnějších českých umělců.

Zdroj: muo.cz

Komise pro sociální záležitosti Zastupitelstva obce Velký Týnec a Církve římskokatolická Velký Týnec pořádají

ČTENÍ O ARCIBISKUPU ANTONÍNU CYRILU STOJANOVÍ

v podání panů IGORA BAREŠE a MICHALA BUREŠE

Kostel Nanebevzetí Panny Marie Velký Týnec
23. června 2026 od 18:00 hodin

Vstupné dobrovolné!

Nenechtejte si ujít jedinečné čtení o významné osobnosti
 V úterý 23. června v 18:00 hodin jste všichni srdečně zváni na příjemné posezení s hercem Igorem Barešem a rozhlasovým režisérem Michalem Burešem v chrámu Nanebevzetí Panny Marie ve Velkém Týnci při čtení o arcibiskupu Antonínu Cyrilu Stojanovi.
 Jsem ráda, že otec Milan Maštera je nakloněn tomu, aby náš chrám žil i kulturou, což bezpochyby hlas pana Bareše do těchto prostor patří. Není žádným tajemstvím, že tato kulturní akce je po celé České republice velmi žádaná a na některých místech i opakovaná. Proto využijte této příležitosti. Určitě si odnese nevdědní zážitek. Vstupné je dobrovolné. Celý výtěžek z této akce zůstane pro potřeby rekonstrukčních prací na místním kostele.

Srdečně zvou pořadatelé!

Vlastimila Coufalová
Autorka je zastupitelkou obce

Zájezd týneckých seniorů do Brna

Ve středu 29. dubna se uskutečnil zájezd týneckých seniorů do Brna. Hned na začátku je potřeba poděkovat Elišce Tomečkové za jeho bezvadnou organizaci a vedení naší obce za bezvýhradnou podporu. Vedoucím celodenního zájezdu byl Přemek Teimer, který aktivně spolupracuje s vedením obce, dal dohromady skupinu zájemců, takže autobus byl zcela zaplněn.

Autobus poskytl autodopravce pan Jakub Tichý a celý den s námi jezdil řidič pan Pavel Zák, kterému patří velké poděkování za bezpečnou jízdu! Klobouk dolů před jeho uměním, protože jezdit po Brně, to chce opravdu výborného řidiče, řekl bych doslova chlapa s nebeatyčnou odvahou!

Autobus byl zaplněný po strop, takže z kapacity 53 míst nezůstala žádná sedáčka prázdná. Hlavním naším cílem

byla hlavně prohlídka s odborným výkladem nejznámějších brněnských vil, které se nacházejí v okouzlujícím prostředí svahu nad parkem Lužánky. Měli jsme možnost poznat architekturu, fascinující historii a rodinné příběhy majitelů Arnoldovy vily a vily Löw-Beer. Při prohlídce jsme museli zvládnout mnoho a mnoho schodů při výstupech do nejvyšších pater obou vil. Nejslavnější vilu

Země, doslova jsme se po nich procházeli nebo nad nimi létali. Letěli jsme i dál do nekonečného vesmíru, mimo Sluneční soustavu. Byl to neuvěřitelný zážitek. Ve vesmíru čas v podstatě neutíká, vzdálenost se měří na světelné roky, a v tu chvíli si uvědomíte, že život člověka na naší planetě v porovnání s nekonečným vesmírem trvá vlastně jen malinkatou chvilíčku. Všichni lidé by si toto měli uvědomit a měli by být vzájemně k sobě milí, laskaví, neměli by si ubližovat, měli by žít v pohodě, prožívat lásku a štěstí. Vždyť jsme tady na tom světě jen okamžik. A hlavně by neměly nikdy být na světě žádné války. Co říci závěrem? Celý den se nám moc vydařil, byl doslova suprový, jako vždy parta zúčastněných bezvadná. Já osobně jsem se na všechny upřímně moc těšila, počasí nám přálo, sluníčko nás hrálo. Prostě to byl prima den!!!

Věra Fialová

Autorka je členkou Klubu seniorů VT a účastnice zájezdu

© 4x archiv Klubu seniorů VT

Koncert Sedmikrásek ke Dni matek v Čechovicích

V neděli 10. května uspořádaly malé (i trošku větší) Sedmikrásky krásný koncert v kapli Narození Panny Marie v Čechovicích. Chtěly tak poděkovat všem maminkám za péči, kterou jim věnují, neboť právě v ten samý den jsme všichni slavili Den matek. Pásmo lidových písní a básniček s dětským souborem nacrovala paní Marta Grygarová. Úvodní sofistikované slovo pronesl pan místostarosta Stanislav Denk, který zdůraznil především tu skutečnost, že ne všechny maminky na světě mohou prožívat se svými ratolestmi jejich dětský věk ve šťastných mírových podmínkách. Děti byly za své vystoupení odměněny malými sladkými balíčky a hlavně pozorností „vyprodaného sálu“. Bylo krásné sledovat, jak každá maminka toho svého malého interpreta povzbuzovala zaujatým pohledem a nápomocným slovem naitech...

Petr Hanuška

© 4x Petr Hanuška

Procházka 130letou historií Mercedes-Benz Trucks

Dnes Vám přinášíme fotoreportáž z výstavy nákladních a užitkových vozidel Mercedes-Benz, která se s využitím vozidel se sbírek Daimler Truck koná v technickém muzeu ve Speyeru (*technik-museum.de*). Bohaté sbírky muzea obsahují, kromě této dočasné výstavy, i řadu dalších vozidel Mercedes-Benz nebo jejich předchůdců.

130
YEARS TRUCKS

PAST. PRESENT.
FORWARD.

Daimler Motorwagen (1898)

Středobodem výstavy je ukázka historické dílny, ve které během konání výstavy probíhá citlivé restaurování jednoho z nejstarších dochovaných autentických vozidel Daimler Motorwagen. Sloužilo celých 25 let vodárenské společnosti ve Stuttgartu. Cílem této rekonstrukce je uvést vůz do provozuschopného stavu.

Benz „Mannschaftswagen“ (1914)

Tento model z roku 1914 se vyráběl v čerstvě převzaté továrně v Gaggenau, založené v roce 1894, kterou firma Benz převzala v roce 1912 od společnosti Bergmann. Továrna v Gaggenau dodnes dodává především převodovky do nákladních vozů Mercedes-Benz.

Daimler Omnibus (1914)

„Vyhlídkový“ autobus byl nasazen na lince ve Speyeru, která byla teprve třetí pravidelnou autobusovou linkou v Německu. Měl 30 míst k sezení, benzinový motor 5,6l o výkonu 35k a plně gumové obruče na kolech. Vyroben byl v továrně Daimler Berlin-Marienfelde.

Mercedes-Benz Dieselschlepper OE (1926)

Jeden z prvních traktorů s jednoválcovým ležatým dieselovým motorem, kterých v letech 1925-1935 bylo vyrobeno 380 ks. Sloužily jako silniční nebo zemědělské tahače.

Mercedes-Benz Lo 2000 D (1935)

Vozidlo reprezentuje veleúspěšný model s dieselovým motorem, jeden z 12000 vyrobených exemplářů. Pojízdné vozidlo s původním motorem a převodovkou bylo nalezeno v Namibii s neuvěřitelnými 3,2 milionu km na tachometru a nákladně restaurováno.

Mercedes-Benz N56 (1927)

Tento typ byl prvním třínápravovým podvozkem, vyráběným nově vzniklým koncernem Daimler-Benz od roku 1927 po fúzi obou značek. Používal se jak pro nákladní auta, tak pro autobusy.

Mercedes-Benz L 1500 S (1941)

Tato lehká nákladní vozidla se vyráběla do roku 1944 převážně ve vojenském provedení. Po válce pak sloužila desítky let, často jako spolehlivá hasičská auta. Několik se jich dochovalo i v České republice.

**Přijmeme autodiagnostika
nebo autoelektrikáře
do Truck centra
ve Velkém Týnci.**

Hledáš zajímavou a dobře ohodnocenou práci se špičkovou technikou? Pak tě rádi přivítáme do našeho hvězdného týmu Mercedes-Benz Trucks ve Velkém Týnci. Kontaktuj nás na telefonu **733 674 730**, nebo navštiv stránky daimlertruck.jobs.cz.

Náborový příspěvek
pro mechaniky až

120 000 Kč

Mercedes-Benz
Trucks you can trust

Erhard & Söhne UNIMOG (1946)

I když se myšlenka na plněpohonný terénní zemědělský speciál zrodila v hlavě konstruktéra značky Daimler-Benz, první prototypy byly vyrobeny v hodinářské firmě Erhard & Söhne. Výroba byla zahájena 1949 u firmy Böhlinger, od které celý projekt převzal Daimler-Benz.

Mercedes-Benz LAK 315 (1954)

Těžký sklápěč reprezentuje úspěšnou řadu nákladních vozidel, která se vyráběla od roku 1954.

Mercedes-Benz MB TRAC 1800 Intercooler (1991)

Poslední a nejsilnější model úspěšné řady traktorů, které Mercedes-Benz vyráběl v letech 1973 - 1991. Celkem bylo vyrobeno cca 41.000 těchto speciálních traktorů, které využívaly komponenty z Unimogu a vyznačovaly se čtyřmi stejně velkými poháněnými koly.

Mercedes-Benz Unimog U 5023 „HOUND“ (2015)

Vozidlo z filmu „Transformers: Poslední rytíř“ se ve filmu, který měl premiéru v roce 2017, měnilo v sedmimetrového „autobota“

Unimog U90 „Funmog“ (1993)

Po premiéře této designérské kreace bylo pro velký zájem vyrobeno 12 kusů tohoto „volnočasového“ speciálu, postaveného na bázi Unimogu. Na vývoji pracovala firma Brabus, která později postavila ještě exkluzivnější model Unimog Black Edition.

Mercedes-Benz LP333 „Stonožka“ (1960)

Mezi roky 1958-1961 bylo vyrobeno jen málo přes 1800 ks těchto vozidel, jejichž uspořádání náprav bylo odpovědí na tehdy zavedené a brzy poté zase zrušené hmotnostní a rozměrové předpisy.

Mercedes-Benz Future truck 2025 (2014)

Přes nápadnou podobnost s nynějším Actrosem s kabinou ProCabin vzniklo toto vozidlo jako futuristická studie již v roce 2014. Zrcátkové kamery a mnoho dalších prvků jsou nyní již v sériové výrobě...

Mercedes-Benz Atego Renntruck (1998)

Značka s továrním týmem a se závodními vozidly tohoto typu kralovala seriálu Super Race Truck (SRT) v letech 1998-2001. Závodní činnost továrního týmu byla pak kvůli extrémně rostoucím nákladům ukončena, ale vozidla byla nadále používána soukromými týmy.

Připravil David Chleboun, Daimler Truck ČR

Fotbalové zprávy

Dovede květnová spanilá jízda fotbalisty k postupu?

7. liga pokračuje svižným tempem. Měsíc květen byl pro naše A mužstvo velice plodným, když jsme ve všech zápasech dokázali zvítězit a přiblížit se společnému cíli, což je postup do vyšší soutěže. V době, kdy čtenáři otevrou červnové vydání TL, bychom již měli vědět, zda byla mise úspěšná a zda oslavy můžou propuknout naplno. Kromě 3 výher s mužstvy z Prostějovska, když jsme nejprve zdolali Vícov 4:0, následně výhra v Plumlově a opět domácí jednoznačná výhra s Brodkem u Konice 4:1, jsme nastoupili k domácímu utkání, které se dá pro mnohé z nás Týnečáků a fotbalových fandů nazvat utkáním nejprestižnějším, a to souboj proti mužstvu Doloplaz. Před utkáním bylo skvělé počasí, což slibovalo výbornou návštěvu. To se také potvrdilo, když utkání přihlíželo 250 platících diváků. Bohužel utkání nám malinko narušil již tradiční nedělní déšť, který se dal však nazvat

deštěm šťastným, vzhledem k tříbodovému zisku, jenž jsme vybojovali až v samotném závěru utkání. Je třeba zmínit, že doloplazští fotbalisté přijeli pouze v 11 lidech, což bylo hlavním důvodem naší výhry, protože několik hostujících hráčů dohrávalo v křečích. Šťastné ví-

tězství 2:1 bylo dalším krokem k postupu. Poslední květnový zápas se odehrál v Přonicích, následně hrajeme domácí utkání s Bělkovicemi, a to netradičně v PÁTEK 5. června v 18:00 hodin, a závěrečné utkání v Haňovicích se uskuteční 14. června od 17:00 hodin. Snad se tímto uzavře pro náš klub úspěšná sezóna. Další mužstvo z našeho oddílu s podobným příběhem je mužstvo dorostu, které je ještě v lepším postavení! A i v měsíci květnu prodloužilo svou vítěznou sérii již na 13 utkání. Dorostenci odehráli v květnu ještě 2 utkání, a pokud je zvládli postupují také o soutěž výš, do krajského přeboru. V červnu odehrají zbylá 2 utkání, nejprve v Holici s nejbližším pronásledovatelem mužstvem 1. HFK a závěrečné kolo bude patřit souboji s Konicí, který se odehraje netradičně v sobotu 13. června od 10:00 hodin. Věříme, že i další z našich muž-

stev bude moci spustit oslavy a těšit se na novou sezónu v nové soutěži. Starší a mladší žáci hrající krajské soutěže střídají výhry s prohrami a obě mužstva se pohybují v horším středu tabulky. Starší žáci ukončí svoji sezónu v měsíci květnu, mladší odehrají obě zbývající utkání venku, v Dubu nad Moravou a poté 13. června zakončí své tažení v Holici s 1. HFK.

Přípravky září

Všechna mužstva našich nejmladších členů září a předvádějí skvělou hru v okresních turnajích. Zatím nastupují 3 mužstva, ročníky 2015, 2016 a 2017, od příštího roku se připojí i mužstvo našich nejmenších, což jsou ročníky 2018-2020.

Robert Prečan

Autor je předsedou fotbalového oddílu Sokol Velký Týnec

Muži - 7. liga sk. B

	Z	V	R	P	SKÓRE	B
1. Sokol Velký Týnec	23	17	3	3	58:20	54
2. FC Lužice	22	15	3	4	47:26	48
3. Slovan Černovír	22	14	3	5	50:27	45
4. Olomouc-Chomoutov	23	12	4	7	56:31	40
5. Sokol Přovice	23	11	2	10	41:45	35
6. Sokol Doloplazy	23	9	4	10	47:55	31
7. FK Přáslavice	23	9	3	11	47:46	30
8. Bělkovice-Lašťany	23	9	3	11	40:45	30
9. SK Slatinice	23	9	2	12	47:50	29
10. Jiskra Brodek u Konice	23	8	5	10	41:51	29
11. SK Haňovice	23	9	1	13	55:59	28
12. TJ Sigma Lutín	23	7	6	10	30:37	27
13. Sokol Vícov	23	6	2	15	24:59	20
14. SOKOL Plumlov	23	3	3	17	26:58	12

Krajská soutěž dorost sk. B

	Z	V	R	P	SKÓRE	B
1. Sokol Velký Týnec	19	16	0	3	77:27	50
2. 1. HFK Olomouc	19	14	0	5	94:18	43
3. SK Slatinice	19	13	0	6	57:23	40
4. FKM Konice-Jesenec	19	14	0	5	49:32	40
5. Sokol Doloplazy	19	12	0	7	69:63	36
6. Sokol Dub nad Moravou	19	10	0	9	51:57	31
7. Sokol Vrahovice	19	9	0	10	39:44	25
8. TJ Sokol Určice	19	7	0	12	39:64	20
9. FC Sigma Hodolany	19	6	0	13	31:63	17
10. TJ Smržice	19	5	0	14	27:67	15
11. Sokol Olšany-Lutín	19	5	0	14	42:79	14
12. SK Náměšř na Hané	19	3	0	16	22:60	11

Starosta OPEN XIII.ročník

> čtyřhra

13. června 2026 od 9:00 hod.
pořádá Tenisový klub Velký Týnec
XIII. ročník tenisového turnaje ve čtyřhře
o putovní pohár starosty obce Velký Týnec
Prezentace na kurtech 8:30 – 8:50 hod., startovné 150 Kč / hráč

Beach OPEN 2026

13. června 2026 od 10:00 hod.
pořádá Volejbalový oddíl Velký Týnec
turnaj v plážovém volejbalu dvojic a trojic
Prezentace na kurtech 9:30 – 9:50 hod., startovné 0 Kč / hráč

Občerstvení zajištěno. Srdečně zvou pořadatelé...

S kohútem na prsách

Ema DRÁČOVÁ

Druh sportu: gymnastka

Tým: Charlies GK Velký Týnec

Od kdy dělá gymnastiku: Od 6 let. Je to téměř 11 let, co se gymnastice věnuji.

Proč si vybrala zrovna gymnastiku: Já si gymnastiku sama nevybrala. Moje dobré kamarádky ji dělaly, tak jsem ji chtěla zkusit taky. Začalo mě to bavit, tak jsem u ní zůstala.

Co ji baví na gymnastice: Baví mě, že se jedná o skupinový sport. Máme skvělý kolektiv. Líbí se mi to propojení elegance, krásy a pohybu.

Její slabé stránky: Zbytečně snadno se vystresuji. Ale nechávám si to pro sebe, takže to okolí mnohdy ani nepozná. Někdy to ale není špatné, žene mě to k lepšímu výkonu.

Její silné stránky: Schopnost udržovat dobrou náladu a soudržnost týmu.

Největší úspěchy, kterých si nejvíce cení: Byla jsem šťastná, že jsme se kvalifikovali na Mistrovství světa v juniorské kategorii a za 6. místo na Světovém poháru v Budapešti. Několikrát se nám s týmem Charlies podařilo získat titul mistryň České republiky v estetické skupinové gymnastice.

Co ji v nejbližší době čeká, na co se těší: S naším týmem se chystáme v druhé polovině roku na dvě velké mezinárodní soutěže. Do Budapešti a pak do japonské Ósaky. Moc bych si přála, abychom se na obou soutěžích probjaly do finále.

Připravila Renáta Vrbová

Autorka je bývalá závodnice a současná trenérka Gymnastického klubu VT

3x archiv Emy Dráčové

Jiří HLOŽEK

Sport: kopaná

Věk: 42 let

Kdy a kde začal hrát fotbal: S fotbalem jsem začal v šesti letech v TJ Sokol Štěpánov.

Dosavadní kluby, kde působil: TJ Sokol Štěpánov, Sigma Olomouc, SK Hranice, FK M Přerov, TJ Královské Nové Sady, poté znovu Štěpánov a po čtyřleté pauze

svému vápnu při centrování míčů a některé věci se bohužel s věkem nezlepšily.

Čeho si vážím na týmu, ve kterém hraji: Za víc než čtyři roky, co jsem se ke klukům přidal, musím říct, že se tu vytvořila skvělá parta. V kabině je většinou spousta srandy a výborná atmosféra. Nezáleží na tom, jestli je někomu šestnáct nebo čtyřicet. Co je podle mě super tak to, že se tu sešla skupina kluků, které fotbal opravdu baví, naslouchají trenérovi a neustále se posouvají. Je radost sledovat a být toho součástí.

Nejlepší fotbalový zážitek: S fotbalem jsem toho zažil opravdu hodně. V mláděti Sigmy jsem procestoval velkou část Evropy, potkal spoustu zajímavých lidí a našel kamarády, které mám dodnes. Pokud bych měl

vybrat zážitek spojený s úspěchem, tak určitě 1. místo v MSFL staršího dorostu v Přerově a následná baráž o postup do celostátní do-rostenecké ligy. Tu jsme bohužel po pe-naltách v odvetě doma před slušně zaplněným stadionem nevyhráli, ale at-mosféra byla nezapomenutelná. A aktuálně pevně doufám, že ten úplně největší zážitek mě teprve čeká někdy v polo-vině června. Nebudu to rozvádět, protože to nechci zakřiknout, ale fanoušci týneckého fotbalu určitě tuší, o čem mluvím!

Nejtěžší/nejsmutnější chvíle: I po těch letech jsem smutný z každé prohry.

2x archiv Jiřího Hložka

ze návratu k fotbalu v TJ Sokol Týnec.

Obvyklá herní pozice: Od sedmi let brankář

Přednosti ve vlastní hře: V Týnci už je myslím mojí největší předností hlavně zkušenost a organizace hry. Po tolika letech v brance dokážu do hry přinést klid, ale i potřebné emoce – někdy možná víc, než by bylo zdravé. Ostatní bych ale nechal na spoluhráčích a fanoušcích, ti to většinou vidí nejlépe.

Nedostatky ve vlastní hře: Co se týká nedostatků, tak určitě můj věk, bolavá kolena a tím pádem i fyzika. Tělo občas odmítne udělat to, co bych si představoval. Co se týká obecně herních nedostatků, tak nikdy jsem úplně nevládl

U nás doma by o tom mohli vyprávět...

Fotbalový vzor: Nikdy jsem neměl jeden konkrétní fotbalový vzor. Když jsem byl mladší, sledoval jsem kariéry úspěšných českých hráčů, hlavně brankářů typu Petra Čecha. Dnes mě ale mnohem víc zajímá, jak se daří mladým klukům odsud z okolí. Třeba Honza Koutný. Líbí se mi, jakým směrem jde, jak pracuje a jak se posouvá. Pokud mu to vydrží a bude mít i trochu štěstí, může ho čekat opravdu zajímavá kariéra a Velký Týnec by mohl mít skutečnou fotbalovou hvězdu.

Oblíbené mužstvo v Česku/ve světě: Prošel jsem mládeží Sigmy od záčků

až po dorostenecké soutěži, takže u nás je pro mě jasnou volbou Sigma Olomouc. Ve světě nemám jednoho vyloženého favorita, kterého bych hltal, ale dlouhodobě se mi líbí třeba Borussia Dortmund nebo Atlético Madrid.

Respektovaný trenér: Za ty dlouhé roky jsem potkal spoustu trenérů, kteří mě různým způsobem posouvali a formovali. Nechci jmenovat, abych na někoho nezapomněl. Jedno jméno ale musím zmínit – Jirka Derco. Do Týnce jsme vlastně přišli ve stejnou dobu a od začátku je vidět, jak obrovské zkušenosti má a jak je dokáže klukům předávat. Jdeme za ním, věříme mu a naše výsledky jsou z velké části jeho zásluhou. Všem říkám, že si musíme vážit toho, že nás v Týnci trénuje takový borec. Rád se s ním taky poradím o trenérských věcech a ty pak využívám jako trenér mládeže tady v Týnci.

Stadión, kde bych si chtěl zahrát: O tom už opravdu nepřemýšlím. V mém věku jsem vděčný za každý další zápas na našem týneckém hřišti. Celý areál je ve výborném stavu a patří za to velké díky všem, kteří se o něj starají. Pro mě je to místo, kde si teď fotbal užívám nejvíc.

Proč zrovna hraji aktivně fotbal, a ne jiný sport: Fotbal hraju asi hlavně proto, že mě prostě baví. Navíc dřív nebylo tolik možností jako dnes. Na vesnici byl v podstatě jen fotbal a pro pár vyvolených hokej, a protože bruslit moc neumím, volba byla jasná. Nakonec to ale byla dobrá volba, když jsem u něj vydržel tak dlouho.

Moje fotbalové krédo: „Fotbal se musí prožívat. Jinak to nemá smysl a je to jen běhání po hřišti za balónek.“

					7		4	1
		9		1		5		3
1						8		
4	3	8						
		2	6		5	3		
						4	9	7
		5						9
9		4		3		7		
2	8		1					

Tajenka z květnového čísla zní: Chytrá žena má miliony nepřátel, a to všechny hloupé muže. Správnou tajenku zaslala z výherkyní se stala paní Zdena Sládečková z Velkého Týnce. Správné znění tajenky zašlete poštou, e-mailem nebo ho zatelefonujete na Obecní úřad Velký Týnec, Zámecká 35, 783 72, Velký Týnec, telefon.: 585 151 111, e-mail: sekretariat@velkytynec.cz a to do konce aktuálního měsíce.

VELKÝ TYNEC	Egyptský bůh se Sokolí hlavou	Japonská lovkyně ústřic	Tajenka 2	Akvarijní ryba	VELKÝ TYNEC	Přítakání	Písmeno X	Tajenka 4	Červený	Který (zastar.)
Cito-slovce smíchu					Pomalý člověk v jídle					
Letmý pohled					Sladko-vodní ryba					
					Štěp					
Radio-lokátor						Barely				
						Dotyk				
VELKÝ TYNEC	Svazek obilí	Poslední hra Pavla Kohouta					Nádoba na těsto			
		Předložka (vzhledem k)					Jeden z rodičů			
Severo-východ			Tvůrce						Senoseče	Popruh
			Tajenka 3							
Řezací nástroj				Osobnost						
				Zkr. mini-sterstva zeměděľ.						
Otázka 6 pádu					Rybářská síťka					
					Středo-věký nájezdník					
Italské jídlo						Ctnostná				
						Jméno italského politika Mora				
VELKÝ TYNEC	Žabí zvuk	Nevadí					Kterak			
Hlas žáby		Název obcí v sever. zemích					Tesknota			
Vlastní srnám a srncům				Německy stará					Na pohled	Odrat
				Chrusta-vec						
				100 st. Celsia						
					Mušské jméno 1. 8.					
					Velká semena					
		Zkr. la-boratoře				Střecha				
		Měkkýš				Darebáci				
	Pečená taštička s masem						Pytlácké nástrahy			
	Vlastnil						Nestaré			
Inic. am. aktivisty Kinga				Vtipné slovo či rčení						
Jedn. informace				SPZ Nové Zámky						
			Vlákno k výrobě nylonek						Dozorce za roboty	Pevnost a vězení na ostrově
			Ovanout							
		Pohádková země			Mouchy sající krev					
		Nu (nářeč.)			Šířka (básnicky)					
	Zn. elektrovoltu			Černý obchod (z hebrejš.)				Značka rutherford		
	Předložka (časové období)			Sloven. ve				Inic. reži. Kachyni		
							Název hlásky K			Pomůcka Akara, Alte, Ama, Anyž, Byte, Enu, Éros, Hor, Keser, Obst Oz, Pint, Rdesno, Sběr, Sie, Šmě, Trāk, Vik, Žlica
Původci							Kilobyte			

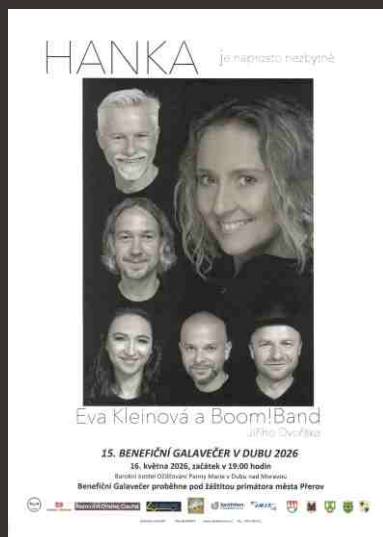

ZA PLOTEM

CO SE DĚJE ZA HRANICEMI NAŠÍ OBCE

Ohlédnutí za benefičním koncertem v Dubu nad Moravou

V sobotu 16. května nás čekal již patnáctý benefiční koncert v poutním kostele Očišťování Panny Marie v Dubu nad Moravou. Jsem pyšná na skutečnost, že naše obec tak krásnou akci podporuje a je tak součástí bohaté charitativní akce. Tentokrát byl výtěžek věnován na Hemato-onkologické oddělení Dětské kliniky Fakultní nemocnice Olomouc. Kdo přijel určitě nelitoval!

Letos k nám zavítala zpěvačka a pedagožka Eva Kleinová s kapelou Boom Band Jiřího Dvořáka. Pro mnohé z nás možná neznámá umělkyně, ale stoprocentně jsem věděla, že to bude opět něco úžasného. Byla jsem o tom přesvědčena proto, že paní Jitka Bláhová je producentka na svém místě a ví, co a kde vyzní prostě božsky. Po každém koncertě si říkám, že už nemůže být nic lepšího a pokaždé se mýlím. Ten letošní

Početně bohaté zastoupení v obecnstvu měl i Velký Týnec

byl pro mě prostě ten nej... Určitě je to tím, že písně, které Evička zpívala, všichni známe, a tak od začátku až do konce s více jak s pěti sty padesáti návštěvníky jsme si mohli zazpívat. Byla to vzpomínka na naši Haničku-písníčku a jen se potvrdilo, že Hana Zagorová je prostě díky svým písním nesmrtelná. Evička vystupovala po boku Hany Zagorové sedmáct let jako vokalistka a doprovodná skupina Jiřího Dvořáka skoro třicet let. Kdo více má právo její písně zpívat a vzpomínat než právě tyto lidé?!

Koncert se blíží...

Ze srdce bych vám přála, abyste mohli být součástí tak krásné atmosféry a energie. Snad se nám podaří i pro vás, kteří jste nemohli nebo z různých důvodů neměli čas přijet do Dubu, koncert zařadit i u nás v Týnci. Operní zpěvák a manžel Hany Zagorové pan Štefan Margita totiž Evičce povolil jen dvacet koncertů ročně, takže držím palce paní Bláhové, aby se za nás přimluvila a koncert domluvila.

Jsem vděčná za to, že paní Jitku znám osobně, že nás cesty svedly dohromady, a tak si jedna druhé vyhovíme a pomůžeme. Tak by to mělo být i v našem životě! A moc bych si přála, aby to tak v dnešní složité době i bylo. Aby se společnost nerozdělovala, ba naopak aby si jeden druhého vážil a pomáhal. To konec konců vyznělo i ze závěrečných slov dubského pana faráře otce Jana Korneka.

Co si závěrem přát? Za sebe, abychom byli zdraví a na podzim či na prahu zimy si společně zazpívali s Evičkou Kleinovou. To by bylo fajn!

Vlastimila Coufalová
Autorka je zastupitelkou obce VT

Závěrečná děkovačka

Výtěžek 60 tisíc pomůže onkologicky nemocným dětem. Stejná část zůstává v dubském chrámu

Hlavní organizátorka benefičního koncertu Jitka Bláhová vítá návštěvníky, kteří zaplnili celý chrám

Bubeník Boom.Bandu byl nejen skvělý muzikant, ale také i autor desítek různých mimických výrazů

Zpěvačka Eva Kleinová zpívala s Hankou Zagorovou, nyní šíří slávu jejich písniček sama

Koncert doprovázela výstava fotografií z předchozích 14 ročníků

Přehled červnových kulturních a sportovních akcí ve Velké Bystřici

1. – 30. 6. /galeriezet/ po – pá 9:30 – 18:00, so 11:00 – 19:00, ne – zavřeno

Pavel Janouškovec: Before/After

Malíř, grafik a fotograf. Výtvarné vzdělání získal v ateliéru akademického malíře a sochaře Jaroslava Šindeláře a následně Jiřího Patery, pod jehož vlivem nalezl také základní téma své tvorby – krajinu, kterou transformuje do více či méně abstrahované výtvarné kompozice. Jeho kompozice patřily zejména v první polovině osmdesátých let k nejpůvodnějším a nej kvalitnějších obrazovým projevům v plzeňském výtvarném prostředí. Později se jeho tvorba proměnila a konstruktivní základ jeho tvarosloví vystřídalo volnější organické pojetí kompozice a forem. Přesto je to stále typ moderní krajiny, co jej zajímá, spojený s estetickým působením zde přítomných průmyslových prvků. Jeho díla byla představena na více jak 40 samostatných výstavách po celém světě a jsou zastoupena v řadě veřejných sbírek u nás i v zahraničí. Výstava potrvá do 23. 7.

pavel janouškovec before / after

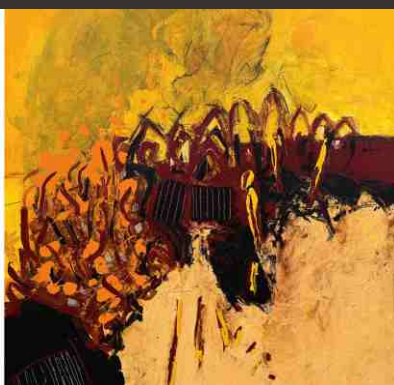
vážení milovníci umění, galeriezet
vás srdečně zve na výstavu obrazů
pavla janouškovece

v prostorách galeriezet (zámecké nám. 775, velká bystřice)

výstava potrvá do 23. 7. 2026

galeriezet je otevřená od pondělí do pátku 9.30–18.00 hodin
v sobotu 11.00–19.00 hodin | v neděli zavřeno | www.galeriezet.cz

galeriezet Město Velká Bystřice

6. 6. / Zámecký park, amfiteátr /
so 11:00 – 20:00

Jsmě ze stejné planety, 11. ročník – Japonsko

26. 9. 2015 jsme ve Velké Bystřici vysadili společně s 29 cizinci mezinárodní park. Každoročně pořádáme celodenní setkání a představujeme jednu ze zastoupených zemí. Letos se seznámíme se s japonskou kulturou. Vystoupí pěvkyně Nao Higano, navštívíte čajovnu, ochutnáte gastro speciality, vyzkoušíte bojovné umění či kaligrafii, zahrajete si go, podíváte se na divadlo Kamishibai. Bude připraven i celodenní program pro děti včetně oblíbené plavby po mlýnském náhonu. Nebude chybět výstava fotografií Jindřicha Štreita. Akci pořádá Rodinné centrum o-kruh ve spolupráci s městem Velké Bystřice a za podpory Olomouckého kraje a Caritas Czech republic.

12. 6. / KD Nadační / pá 19:30

Anděl strážný

Tragikomická hříčka Václava Havla z roku 1968, původně napsaná jako rozhlasová hra, přináší s nadhledem pohled na to, co vše se může stát, když Vás překvapí nečekaná návštěva. Inscenace Divadelního studia Viktorka z Holešova byla uvedena ve světové premiéře a získala ocenění za herecké výkony i za celkové zpracování.

13. 6. / KD Nadační

Pohárek SČDO – Memoriál dr. Zdeňka Kokty

54. ročník národního finále soutěže monologů a dialogů amatérských divadelníků. Od 12:30 soutěžní vystoupení, 20:00 vyhlášení výsledků, defilé vítězů, neděle rozborové semináře.

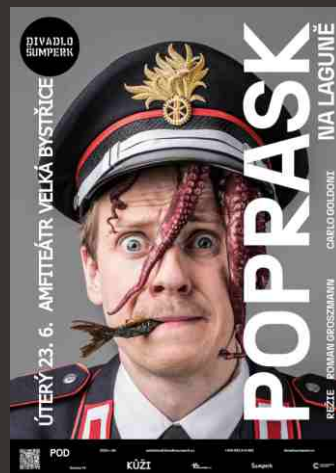
23. 6. / amfiteátr / út 19:00 – 21:30

Carlo Goldoni:

Poprask na laguně

Klasická komedie si tropí nadčasovou legraci z rodinných i mileneckých vztahů, komické situace vytváří rovněž řada nedorozumění a zmatků, jakož i brilantně napsané hádky, v nichž se projevuje živelnost postav.

Oblíbená inscenace v podání profesionálních herců stálé šumperské divadelní scény bude poprvé odehrána pod širým nebem právě ve Velké Bystřici. Do open-air prostor se výtečně hodí již díky místu děje, kterým je přímořské rybářské městečko. Do prostor amfiteátru proto ze Šumperka přijede moře, což věříme, že je na počátku léta více než lákavé. Vstupné 300 Kč, předprodej vstupenek na www.divadlosumperk.cz.

26. 6. / amfiteátr / pá 21:00 – 22:30

Filmové vítání prázdnin

V amfiteátru přivítáme s dětmi prázdniny. Po Mimoních, zpívajících zvířecích hvězdách a ptáčích stěhovácích přicházejí další animovaní hrdinové, které si zamilujete. Nechte se překvapit.

Předprodej vstupenek v Kulturním a informačním centru Kulturním a informačním centru Velká Bystřice, Zámecké náměstí 775, tel.: 734 236 502 (platba možná pouze v hotovosti)

- Hanáček Woodstock (1. 8.) – Tata Bojs, Vlasta Redl s kapelou, Už jsme doma a další. Cena 600 Kč (do 17. 7.). Od 18. 7. a na místě 800 Kč. Předprodej i na portálu goout.
- Duchem proti své vůli (25. 8. v amfiteátru) – duchařská detektivní komedie s Jaromírem Noskem, Ivanou Jirešovou aj. Cena 400 Kč (do 31. 7.), od 1. 8. a na místě 500 Kč. Předprodej i na portálu smsticket.
- Michal Horák (4. 9. v amfiteátru) – Koncert populárního písničkáře s doprovodnou kapelou. Cena 300/350/450 Kč (do 16. 8.), od 17. 8. a na místě 450 Kč. Předprodej i na portálu smsticket.
- Distant Bells pink Floyd Tribute band (11. 9. v amfiteátru). Cena 250 Kč (do 31. 7.), od 1. 8. za 400 Kč. Předprodej i na portálu goout.

Sdružení obcí mikroregionu Království pořádá
fotografickou soutěž pro všechny své občany

KRÁLOVSTVÍ OBJEKTIVEM OBČANŮ KRÁLOVSTVÍ

Vyhlášeny jsou dvě kategorie:
1. KOUZLO OKAMŽIKU
2. NĚMÁ TVÁŘ
- 19. ročník -

- autorem je občan mikroregionu Království
- fotografie velikosti A4 musí být vytištěny na fotografickém papíru
- fotografie musí být pořízeny na území mikroregionu Království
- jeden občan může do soutěže přihlásit až 4 snímky v každé kategorii
- na zadní straně musí být každá fotka označena jménem autora, adresou, mailovou adresou a místem pořízení snímku

Fotografie můžete odevzdat na kterémkoli OÚ mikroregionu Království do 31. října 2026

Vernisáž a vyhlášení výsledků se uskuteční v neděli 15. listopadu 2026 ve 14:00
v Kulturním domě v Císařově

Vítěze vybere komise Sdružení obcí mikroregionu Království. Vítězové převzou na vernisáži hodnotné ceny! Akce se koná za finanční spolupráci Olomouckého kraje.

PŘESAHY

6
26

do světa historie a kultury

Augusto Razetto
Jirků
Bauer
Drvota
Přidal
Jareš
Revolver revue
Zatloukal
Ševčíková
Vránová
Hanuška

55 minut s Francescem Augustem Razetto

Prostě jsem se zamiloval

Dojít společného řešení v byznysu je někdy dost obtížné, umění je lepší prostředek k dorozumění. To si myslí Francesco Augusto Razetto a proto také založil nadační fond, který umění podporuje. Činí tak systematicky, dlouhodobě a v Praze, byť sám zakladatel je Ital.

Jak se cítil před více než třiceti pěti lety mladý Ital, když přijel poprvé do Prahy, a jak se tady cítí dnes?

Může se to zdát být klišé, ale Praha je moje láska. A to na první pohled. Když jsem sem poprvé dorazil, nevěděl jsem o ní takřka nic. Snad Karlův most, Hradčany nebo Staroměstské náměstí jsem zahlédl v knihách nebo v novinách, občas proběhly nějaké záběry v italské televizi, ale to bylo všechno. Nezapomeňme, že tenkrát nebyl internet, ani sociální sítě se záplavou fotek, které si tu teď pořizuje každý turista. Takže jsem přijel, užasl a v následujících šesti měsících Praze propadl.

Byl jste tehdy také za turistu?

Poslala mě sem italská architektonická firma, pro niž jsem pracoval. Měl jsem něco zařídit, cesta to byla tak na týden, ale začala se protahovat – na dva týdny, na měsíc, šest měsíců, dva roky, až jsem v Praze začal sám podnikat v realitách. To byla v byznysu doba velkých možností. A nejen v byznysu.

Jak vás tehdy brali Češi?

Bylo krátce po pádu komunistického režimu, všichni byli nadšení, vstřícní, milí, pozitivní. Magická doba.

© Tomáš Nosil

A všude se prodávaly doslova za babku činžovní domy.

A také zámky, paláce. Byl to čas restitucí, lidé žádali o to, co jejich rodinám kdysi vzali komunisté, ale většinou se jim majetek pak vracel v naprosto dezolátním stavu. Nevěděli si s tím rady, neměli peníze na opravy a údržbu, a tak prodávali. Ceny zdejších nemovitostí byly v porovnání s Itálií a zbytkem Evropy až směšné, činžovní domy na Vinohradech se prodávaly třeba za dva tři miliony korun. Tolik stál také nový mercedes. To byly paradoxy. Jedno auto za několikapatrový nádherný dům na Vinohradech!

Začal jste tedy nakupovat činžáky?

Za více než třicet pět let, co tu žiju, jsem koupil na 220 domů. Naše společnost vyhledává krásné staré budovy, rekon-

© Tomáš Nosil

struuje je, aby byla zachována jejich architektonická cena, a to nám pak dovolu-
je také dobře prodávat. Nejsme ovšem žádná obrovská developerská společnost, neusilujeme o kvantitu, ale kvalitu.

Zaměřujete se jen na reality v Praze?

Devadesát pět procent budov, které jsme rekonstruovali, stojí v Praze, ale máme i domy v Karlových Varech. A také vlastníme zámek Defurovy Lažany nedaleko Plzně.

To je také podnikatelský záměr?

Spíš dobročinný projekt. Zámek roky opravujeme, je to dlouhá story. Chci jej proměnit na kulturní centrum. Hrozně se na to těším.

Ani po třiceti pěti letech tedy nejste unavený ze života a podnikání v Česku?

Myslím, že jsem poměrně univerzální typ a mohl bych žít kdekoli v Evropě. K Praze mám výjimečný vztah, a to nejen proto, že je krásná, ale protože tu také mám dnes už čtyři děti. A ty mají české matky. To je snad jasná odpověď na to, jak se cítím mezi Čechy. Pravda, nejsou tak otevření a komunikativní jako Italové, ale i v Česku mám spoustu empatických a milých přátel. A co se týká úrovně života, Praha je jedním z nejbezpečnějších evropských měst, v němž navíc funguje skvěle doprava i zdravotní systém, další služby. Že tu v poslední době opadá optimismus? Myslím, že to není jen problém Česka.

Máte na mysli celou Evropskou unii?

V Evropě nevládne dnes zrovna nejradostnější atmosféra. Osobně bych si přál, aby Evropská unie byla suverénnější, dovedla hájit své zájmy a nejen naslouchat tomu, co říkají ti silnější. Je to těžké, samozřejmě. Velké země jako je Amerika se řídí jinými pravidly, mají odpovědnost doslova planetární. My, v Evropě, máme ovšem výjimečné postavení v tom, že stojíme mezi Západem a Východem, vlastně je propojujeme. Je nezbytné, abychom byli sjednoceni po stránce politické, ekonomické, fiskál-

ní i bezpečností, ale dokázali si i v rámci unie uchovat národní suverenitu a osobitost.

V řadě evropských zemí ovšem poslední dobou sílí pravicový nacionalismus...

Mnoho Evropanů není spokojeno s ekonomickou situací, což se teď ještě umocňuje válkou na Ukrajině i na Blízkém východě, a toho všeho ultrapravicové síly využívají. Nemají však žádný rozumný politický program, jen protestují, negují, chrlí kritiku a prázdná hesla. Stejně tak se však vyprazdňuje i levice. A tak tu dnes máme země, kde pravice nedělá pravicovou politiku a levice zase nedělá levicovou, ideologie umírají a umírají i ideje. A to je, myslím, nebezpečnější.

domy, ale také bouraly komunistické pomníky, likvidovala díla výtvarníků, které režim protěžoval, dával jim zakázky. Bylo to pochopitelné, ale mně to přišlo škoda. Vždyť mezi těmi artefakty byla – bez ohledu na politiku – špičková díla. Chtěl jsem je zachránit.

**Měl jste výhodu, že jste nevyrostl v socialismu. Já se od toho nedokážu oprostit a nejsem schopna typické budovatel-
ské obrazy chápat jako umění.**

Nedívím se vám. Tehdy vznikala řada děl zcela poplatných režimu, umění bylo součástí politické propagandy stejně jako v Itálii nebo v Německu za fašistů. Ale i za komunistů a fašistů tu byla spousta skvělých a nadějných malířů, socha-

© archiv Nadačního fondu Eleutheria

Ideje vymýraly také za komunismu, moc dobře si na to vzpomínám. A musím se přiznat, že když se teď v sídle vašeho nadace rozhlížím po stěnách, které jsou plné obrazů z této éry, až mi běhá mráz po zádech. Jak to, že jste se vy, tělem i duší liberální Evropan, dal na sbírání děl československého socialistického realismu?

Když jsem v devadesátých letech přišel do Prahy, prodávaly se tu nejen činžovní

řů, architektů, jejichž jména by neměla být zapomenuta.

V 90. letech jste byl asi široce daleko jediný, kdo se zajímal o československý socialistický realismus. Kde jste získal první obrazy, sochy do své sbírky?

U popelnic. Ležely tam třeba černobílé velkoformátové fotografie ze spartakiády. Byly krásné, a tak jsem je vzal domů. Pak jsem našel na ulici jeden, druhý,

© archiv Nadačního fondu Eleutheria

třetí obraz, až jsem začal chodit také po bleších trzích, bazarech a starožitnictvích a nakupovat.

Došel jste až do uměleckých ateliérů?

To bych samozřejmě moc rád, ale nebylo to tak jednoduché. Umělci, kteří byli za komunismu úspěšní, po listopadové revoluci nebyli zrovna na vlně. A tedy nekomunikovali, nechtěli o své tehdejší tvorbě mluvit, natož ji prodávat. Styděli se, anebo byli zklamaní, frustrovaní. Dostat se k nim nebylo snadné, chtělo to hodně diplomacie. Některé jsem ale přesvědčil. Nelhal jsem totiž, když jsem jim říkal, že mi nejde o politickou analý-

zu, že se jim nemíním ani posmívat, ani je ukazovat jako exemplární příklady, natož je dehonestovat. Znáám jejich tvorbu, vím, že jsou dobří umělci a chci si prostě koupit obraz nebo sochu do sbírky. Někdy ale bylo lepší změnit taktiku a vyjednávat s jejich blízkými, se ženou nebo s dětmi

Kolik jste takových artefaktů nashromáždil?

Mám na pět tisíc obrazů, velkou kolekci soch, fotografií, medailí a dalších objektů... Určitě je to dnes největší sbírka československého socialistického realismu v Evropě.

Sbíráte ještě?

Hodně věcí zmizelo, bylo zničeno. Je těžké najít ještě něco skutečně kvalitního. Ale každý rok tak jeden dva tři kousky někde ještě objevím.

Který obraz ve své sbírce považujete za nejceněnější?

Nejlepší, nejceněnější? To je těžké. Mám celou tuto periodu ve velké oblibě, nedokážu vybrat nejlepší obraz, sochu. Mám zvláště pak rád třeba díla Jaromíra Schoře, který maloval hodně pro armádu a byl do jisté míry konkurentem Vladimíra Šolty. Oba byli moc dobří, špičková je také tvorba Milady Čermákové, sochaře Jana Hány a mnoha dalších.

Máte tady také ale i mnoho keramiky, secesních sošek, plakátů od Alfonse Muchy...

Proč to všechno vůbec děláte?

Protože to mám rád. A myslím si, že když má člověk štěstí, jako jsem měl já, má povinnost to nějak vrátit.

Mohl byste pomáhat potřebným, nemocným... Proč upřednostňujete umění a umělce?

Snažím se pomáhat kdekoliv je to potřeba. Ale je pravda, že s uměním je mi moc dobře. Myslím, že to tedy není z mé strany jen dobročinnost, ale i trocha sobectví. V byznysu i umění se snažím prostě co nejvíc využít čas, který mi byl dán.

Irena Jirků

Rozhovor vznikl pro časopis Finmag, jehož je autorka šéfredaktorkou

© Tomáš Nosil

© archiv Nadačního fondu Eleutheria

Postihlo mě to, co většinu sběratelů. Už dávno se nezaměřuji jen na jedno období, ale kupuju a sbírám, co se mi líbí, co mám rád. Když sbíráte umění, nemáte limity, vášně vás zavede do různých stran. Sběratel není vlastně moc svobodný člověk, trpí těžkou obsesí.

Máte také nutkání svou sbírku vystavovat, anebo se s ní raději těšíte sám?

Před lety jsem navštívil státní depozitář, kde jsou uloženy artefakty z dob socialismu. A když jsem si tu sbírku prohlížel, došlo mi, že mám kvalitnější kolekci. Řekl jsem si, že nadešel čas, abychom založili nadaci, která by sbírku mohla spravovat a rozvíjet. První výstava se pak uskutečnila v pražském Mánesu, druhá v Benátkách, třetí v Mantově, Parmě, Bruselu....

Dnes máte na kontě nejen výstavy, ale spoustu dalších projektů. Vydáváte i knihy.

Podporujeme především výtvarníky mladší čtyřiceti let, také talentované dokumentaristy, fotografy, prostě umělce nejrozumnějších oborů. Vydáváme knihy, pořádáme výstavy, konference, diskusní fora, a to často ve spolupráci s Evropskou unií, s parlamenty... Umění nemá hranice ani státní příslušnost. A je to skvělý prostředek dorozumění. Mnohem lepší než byznys, nebo ekonomie. Ta totiž je určována různými zájmy jednotlivců, skupin, firem, zemí. Dojít společného řešení v byznysu je poměrně složité. Umění si samo otevírá dveře ke druhým.

Jak je vaše nadace financována?

Nadace funguje 18 let. Zpočátku do ní – asi tak dva roky – formou odpisů z daní přispívaly i jiné subjekty, ale posléze jsem zjistil, že je jednodušší a operativnější, když ji budu financovat sám. Chci být i v této sféře nezávislý, svobodný jako v byznysu.

Nadační fond Eleutheria

Architekt Francesco Augusto Razetto se narodil v Itálii, ale více než 35 let žije a podniká v Praze. V roce 1990 tady založil společnost Architectural Consulting, která se záhy stala jedním z lídrů mezi realitními komoditami na českém trhu s nemovitostmi a na špici oboru se drží dodnes.

V roce 2008 z iniciativy úspěšného podnikatele a vášnivého sběratele umění vznikl také v Praze nadační fond Eleutheria, který si vytkl za cíl „poznávání a popularizaci historického a uměleckého dědictví méně známých a tedy i méně studovaných období“. Za tímto účelem Francesco Augusto Razetto a jeho tým pořádají konference, semináře a výstavy, udělují studijní stipendia, zprostředkovávají spolupráci univerzitních a výzkumných center a kulturních institucí napříč Evropou, podporují talentované umělce a nejrůznější umělecké projekty či se věnují nakladatelské činnosti.

V roce 2008 vydala nadace Eleutheria například několikajazyčnou monografii *Socialistický realismus Československo: 1948-1989*, o rok později také zorganizovala stejnojmennou výstavu v pražském Mánesu a později v historické vile Manin v Passariano di Codroipo – Udine. V obdobně velkorysém stylu nadace realizuje i další projekty, například výstava věnovaná vietnamskému plakátu se konala v Praze a v Evropském parlamentu v Bruselu.

Zatím poslední rozsáhlou akcí v režii Eleutherie je cyklus diskusí s předními italskými filozofy, novináři, historiky a dalšími významnými osobnostmi, s nimiž se na přelomu let 2025 a 2026 setkávala česká veřejnost v zajímavých pražských sálech. Velkoformátová publikace s názvem *Italové v českých zemích – historie staleté komunity* vyšla v roce 2024.

KNIHA, O KTERÉ SE MLUVÍ

Disonance a fata morgana. Česká literatura v letech 1964-1971

Prosvětlování tmy. Česká literatura a film v 60. letech 20. století

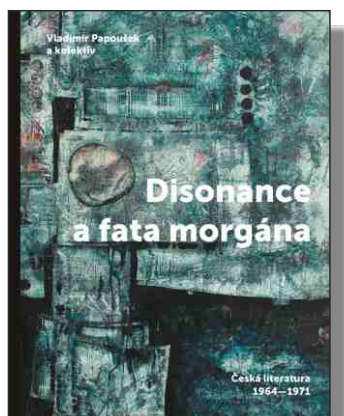
(Ukázka)

Michal Bauer

„Yes, movies! Look at them – All of those glamorous people – having adventures – hogging it all, gobbling the whole thing up! You know. What happens? People go to the movies instead of moving!“ říká Tom Wingfield, jedna z postav z dramatu Tennessee Williamse *The Glass Menagerie* dokončeného v roce 1944. A pokračuje:

„Hollywood characters are supposed to have all the adventures for everybody in America, while everybody in America sits in a dark room and watches them have them!“² V roce 1960 vyšla tato hra, která vychází z Williamsovy povídky *Portrait of a Girl in Glass*, datované červnem 1943, v českém překladu Oty Ornesta a do roku 1971 byla v Československu inscenována v pěti různých divadlech. Podobně když hrdinka hry Arthura Adamova *Pingpong* Aneta, která pracuje jako uvaděčka v biografu, chválí filmy a doporučuje návštěvy kina, slyší reakci jiné postavy této hry: „Nikdy bych ve vás nehledal horlivou návštěvníci temných biografických sálů! Pasivní rozkoš, slečno, není rozkoš.“

Tomovu myšlenku o tak intenzivních návštěvách kin, nahrazujících divákům jejich vlastní život, lze parafrázovat na československé poměry v 60. letech: lidé chodili ve velkém do kin, aby tam prožívali své sny a představy o bohatém, naplněném, spokojeném, dobrodružném či romantickém životě. Seděli v temných sálech, z nichž na ně z pláten zářily obrazy jejich snů. Herečky a herci prožívali dobrodružství za ně, představovali jim ho. Návštěva českých (a slovenských) kin byla enormní, přičemž největší zájem byl o zahraniční filmy a o české pohádky. V průběhu 60. let pozvolna narůstal také význam Československé televize, kde byly uváděny domácí i zahraniční filmy. Lidé tak mohli vidět Řím, Neapol, Milán, Paříž, Grasse, Sospel, chateau de Maintenon, de Castellaras a další zámky, Kanárské ostrovy, Alhamu de Aragón, Londýn, Sunderland, Nottingham, New York, Saltu, anatolský, na maličkých televizních obrazovkách. Tato a mnohá další místa doplňovala známé a preferované filmové záběry z Moskvy, Pekingy, Bu-

Papoušek, Vladimír a kol.:
Disonance a fata morgana.
Česká literatura v letech 1964-1971.
Praha, Akropolis 2026, 656 stran

dapešti, Varšavy, Bukurešti, Sofie nebo Dessau. Kontrastně tak na samém počátku 60. let působila slova Martina Růžka v roli lamače Aloise Remundy ve filmu *Noční host* (1961) podle divadelní hry Ludvíka Aškenazyho: „To mně, když bylo třicet, tak jsem se nebál. Vzal jsem si jednu košili a jednu knížku, víš, a jel jsem. Do Marseille, do Alžiru, do Španělska. Všude, kde se děly věci. Užil jsem, člověče, a viděl, viděl.“ Největší počet filmů promítaných v našich kinech byl v první polovině 60. let českých a slovenských, v některých letech však převažovaly jen mírně nad filmy ze Sovětského svazu. To je změna oproti předcházejícímu desetiletí, v němž pouze v letech 1952 a 1958 bylo promítáno více domácích filmů než sovětských. Na třetím místě byly filmy ze sovětských satelitů, Německé demokratické republiky a Polska, po nichž následovaly Jugoslávie, Francie a Itálie. Jen minimum z nich bylo dabovaných, převládaly v nich titulky. V největším počtu byly dabovány filmy ze Sovětského svazu a Francie. Prů měrně bylo každý rok ve druhé polovině 60. let dabováno pouze kolem 40 zahraničních filmů, v roce 1970 se jejich počet zvýšil na 64.7 Filmových projekcí bylo v první polovině 60. let v českých kinech mezi 740 000 a 800 000, z nichž zhruba třetinu tvořilo promítání českých a slovenských filmů. Ve druhé polovině 60. let zůstaly nejvíce navštěvovanými a promítanými filmy domácí, vliv dějinných událostí se promítl do roku 1969, kdy se v našich kinech objevilo více filmů

francouzských než sovětských. To se opět změnilo v roce 1970, kdy se sovětské filmy dostanou kvantitou téměř na úroveň filmů českých sociální než umělecké, poměrů v konkrétních kapitalistických zemích. Tento přístup je zachycen a parodován ve filmu Křík (1963), který natočil Jaromil Jireš podle námětu Ludvíka Aškenazyho, v němž se objevují aluze na *Černou bedýnku* (poprvé vydána 1960) a citace z ní. Redaktor novin, jehož představuje Josef Kábrt, diktuje sekretářce fráze, jimiž hodnotí film Federica Felliniho *La dolce vita* z roku 1960. Jak stojí v jedné z verzí scénáře: „Zřejmě se rád poslouchá.“ Nejprve se ptá opraváře televizorů Slávka Procházky, jestli mu nebude vadit trochu estetiky, a vzápětí hromadí klišé a fráze: „Na závěr musíme zdůraznit, že tento významný italský film, ač v sobě nese pasivitu pohledu na společnost, aniž by zobrazil aktivní společenské síly současné Itálie, je pro socialistické země, pardon, je pro kapitalistické země relativně pokrokovým dílem. Pro nás je však zároveň dokumentem o bezvýchodnosti situace i těch největších buržoazních umělců, kteří nenalézají, napište, nemožnou nalézt, cestu ze společenské krize západního světa.“

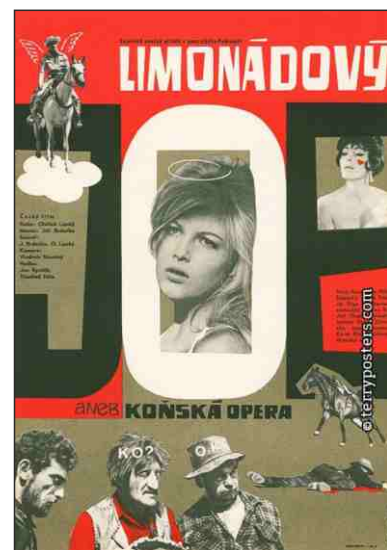
Je-li tu řeč o Fellinim, jeho snímek *La dolce vita* v kinech v Československu zhlédlo 2 728 500 diváků. Z italských filmů měl do té doby největší návštěvnost snímek *Roma ore 11* režiséra Giuseppe De Santise z roku 1952. V českých kinech měl premiéru v roce 1953 a do konce 50. let ho vidělo 1 820 400 diváků. Film vychází z tragické události, kdy se zřítlo schodiště se ženami čekajícími na konkurs na jediné místo písařky. Tento film byl inspirativní mimo jiné pro režiséra Hynka Bočana.

Proti těmto tzv. západním filmům byl stavěn idealizovaný obraz socialistické společnosti ze sovětských filmů a další tvorby tzv. lidové demokratických zemí. Druhá polovina 50. let pak znamenala další obohacení a větší zastoupení různých zahraničních kinematografií. Nejvíce navštíveným zahraničním filmem byl *Hrabě Monte Christo* francouzského režiséra Roberta Vernaye, který v našich kinech vidělo více než 7,7 miliónu lidí.

V 60. letech se situace změnila tak, že v kinech v Československu bylo uvedeno 697 celovečerních filmů českých a slovenských, 400 sovětských, 87 polských, 75 maďarských, 163 francouzských, 80 italských, 16 španělských, 107 amerických, 83 britských. Zásadní

je navýšení počtu domácích filmů oproti sovětským, podobně i nárůst počtu západní kinematografie, která je ještě výraznější v počtu diváků, kteří filmy zhlédli. Nejnavštěvovanějšími filmy v Československu byly v 60. letech *Vinnetou* (8 690 400 diváků), *Poklad na Stříbrném jezeře* (8 329 600 diváků) a *Vinnetou – Rudý gentleman* (8 177 200 diváků).

Z české tvorby zaujal návštěvníky československých kin do konce roku 1970 film *Limonádový Joe aneb Koňská opera* (3 797 000 diváků, režie Oldřich Lipský, premiéra 16. 10. 1964), ještě úspěšnější byl film *Hrátky s čertem*, natočený a nasazený do kin již v předcházející dekádě (4 039 600 diváků, režie Josef Mach, premiéra 26. 4. 1957), podobně *Ostře sledované vlaky* 1 583 200 diváků (s minimálním zájmem na Slovensku, kde ho zhlédlo 96 000 lidí).

Příznačný byl průběh zájmu o film *Kráľ Šumavy* (režie Karel Kachyňa, slavnostní premiéra 11. 12. 1959). Za jediný první rok promítání byl o něho enormní zájem, do konce roku 1960 ho viděly 3 509 100 diváků, takže se stal nejnavštěvovanějším filmem tohoto roku. V průběhu dalších pěti let ho vidělo dohromady 773 700 diváků a za následujících pět let, tedy ve druhé polovině 60. let, už jen 273 400 diváků. Ačkoli ho dobová kritika hodnotila jako „[p]roctivý a dobrý počátek českého socialistického dobrodružného filmu“, divácký zájem o něho postupem času výrazně opadl. Jaroslav Boček, sledující intenzivně tvorbu italského filmového neorealismu, která měla na mnohé české filmaře značný vliv, a reflektující ji na stránkách nedávno zakázaného časopisu *Květen*, se oproti převládajícímu estetickému hledisku nyní orientoval na stanovisko ideové a ideologické. Odpovídá to situaci autora a redaktora časopisu, jehož poslední číslo vyšlo v červnu 1959, tedy půl roku před premiérou filmu. Jedním z kritérií posuzování snímku byl pro filmového kritika divácký zájem: „Je to dobrý dobrodružný film, myšlenkový a dějový, napínavý a vzrušující; konečně i diváci ho takto chápou a přijímají, a nemyslím, že by se mýlili.“²⁴ Tvůrci se každopádně trefili do dvou požadavků a zájmů: diváckého o pohraniční thriller a oficiálního o filmový příspěvek do tzv. boje proti revizionismu. Splnili oboje, „napínavé drama mělo dokazovat odhodlání všech, minulých i stávajících pohraničníků bránit vlast proti vetřelcům“.

„Marta! Myslíte tu dívku, která se tolik podobá Ležící ženě?“
„Ano.“
„To je vaše dcera?“
„Ano.“
„Ztratila se vám?“
„Ano.“
„Neklamete mě? Nebo mi prostě neumíte říci ne?“
„Nejsem po své dece. Nechápu, co jste jí dal vypít, že se do vás zamilovala.“
„Ona mě miluje!“
„Také jsem se tomu podívoval. Mám ovšem kultivovanější projev.“
„Ta krásná, bystrá dívka. Jak se přemáhala,“ vzpomínal překvapeně Martin.
„Nerozplyňvejte se. Velmi si přeji, aby z vás něco zbylo.“
„Došla mi slova.“
„Půjčím vám některá zdvořilá ze své zásoby.“
„Přidáte-li k nim příležitost, abych jich mohl použít.“
Martin přemýšlel. Paprskovitě.
„Nenuďte se?“ zeptal se návštěvník.
„Pane Farre, vezmeme věci do pořádku. Víím, kde je Marta, ale zatím vám to neřeknu. Musím s ní mluvit nejprve mezi čtyřma očima.“
„Dosud jste si dával klapku na oko?“
„Hmh,“ vyhládl se Martin. „Pak vás navštívím nebo se sejdem zase tady.“
„Moje manželka se na vás těší. Soudím, že na vás čeká hned u dveří.“
„Jste početná rodina?“
„Tři. Rozhodně nepočítáme s rozmnožením.“
„Jsme tedy hotovi.“
„Ještě ne. Nepostrádate něco?“
„Nenamáhejte se, peníze od vás nepřijmu.“
„Kde máte Ležící ženu?“
„Ztratila se. Víte snad, kde je?“
„Leží mi na srdci.“
„Nemějte obavy. Nikdo nežádoucí ji neuvídí.“
„Budete mít výstavu u Berky,“ poznamenal vyprahle Farr.
„Nezařadil jsem ji tam. Je to soukromá věc.“
„Děkuji vám. Ale nyní přece nejste jejím pánem.“
„Je vedle v pokoji u mého souseda.“
„Kde je muž, který ji loupil?“
„Vstupuje,“ pravil po pravdě Martin.
S příchodem Alberta se mnoho změnilo. Především v oslovování. Ale i v umístění jednajících.
„Vý zloději,“ vykřikl Albert na Farra.
„Kdo je tento muž?“ ptal se Farr Martina.
„Ukvapenec. Patří k mým přátelům pod značkou Alberta.“
„Vý píráte silnic,“ osopil se Farr na Martina. Alberta označil za banditu a intonací dal najevo, že si takového zaměstnání neváží.
„Pánové,“ zasáhl Martin, „nevěřím, že je mezi námi tolik zločinců tolika různých typů.“
„Mlčte!“ přerušil ho Farr. „Jdu pro strážníka.“
„To by se ti tak hodilo,“ pokračoval Alberty v konverzaci. „Upláchnout. Pro strážníka jdu já.“
„Hleď si svého,“ radil mu Farr.
„Jak dlouho se už znáte?“ vyzvídá Martin.

Okolnosti se nezměnily.
„Jste to vy, Ubalde? Promluvte nebo rozsvítím a vydám výkřik.“
„Uf!“ ozvalo se.
„Monogram nestačí,“ odvětila Farrová.
Teprve lampička na nočním stolku osvětila onoho muže.
„Co jsi prováděl, Ubalde? Proč jsi tak nerozumně běžel?“
„Těšil jsem se domů,“ odpověděl zlobně. „Plíce a srdce stále ještě splácely jeho výkon.“
„Mohl jsi použít vozidla. Kdybys nešetřil peněz, ušetřil bys sebe.“
„Neplýtvěj na mě svou moudrostí. Zanedlouho ji uplatníš jinde.“
„Pošleš mě do lázní?“
„Na co jsem nepomyslel. Alespoň na lázně ne.“
„Máš tedy o čem přemýšlet. Budu potřebovat zotavení.“
„Ty? Co vykonáváš tak únavného?“
„Čekám dítě.“
„Nové?“
„Staré. Mladé. Martu. Nepleť mě a buď způsobný.“
„Musím ti, bohužel, přidělat práci. Čekej ještě policii. Bude mít pendrek a ne pozvánku.“
„Jsem nesmírně ráda, Ubalde, že jsi mým chotěm. Volila jsem tě ovšem srdcem a nikoli rozumem. Má to své výhody. Někteří manželé vyplňují doma jen župan, bačkory a se střídavým úspěchem touhu své manželky. Ty jsi jiný. Zvlášť v poslední době jsi se stal obnovením komedií z dob němému filmu. Máš v sobě dokonce trochu poesie. Právě jen tolik, že nestačí na sbírku básní, ale je schopna nadlehčit prózu života. Nyní tě pronásleduje policie. Předtím ti utekla dcera. Já bych to nemohla udělat, i kdyby jen ze zvědavosti, co budeš provádět zítra. Nemám fantasií, jsem prostě odkázána na tebe. Ostatně soudím, že bys zesměšnil každou předpověď. Nejvšelejší ze všeho působí tvé přesvědčení, že jednáš obezřetně a uvážlivě. Teď se na příklad tváříš jako alegorie nadávky, ačkoli ti lichotím.“
„Nemluvíš ze spaní?“
„Probudil jsi mě.“
„K čemu?“
„Je čas, abys přestal klást porouchané otázky.“
„Ty se nechceš hádat?“
„Nanejvýš jen chvílku.“
„A pak? Vždyť pak přestaneš být demokratem.“
„Pleteš si hádku s diskusí.“
„Pleteš si teorii a praxi.“
„Přeskočme politiku.“
„To nízkou můžeme.“
„Každou můžeme. Politika se nesnáší s láskou.“
„Mívá ji dokonce v programu.“
„S vyhrazenou změnou.“
„Dámské názory.“
„Ale nepodléhají módě. Lidé se dnes zabývají politikou, protože hra v šachy klade přílišnou námahu na jejich mozek. Už i dětem ji dali jako hračku. Já však znám zajímavější věci, jímž také lépe rozumím.“
„Nemluvmě o tvém šatstvu.“
„Pícháš. Budu nucena tě uhladit.“
„Čím?“
„Rozhodnu se později. Nyní mi ukaž onen obraz.“
„Nemohu.“
„Neboj se, snesu všechno.“

„To se znamenitě hodí. Poslouchej.“
Nepodařená krádež se začala šířit ústním podáním. Farrová ji prodlužovala svým och.

„...nečekal jsem ovšem, co bude křičet dál a odebral jsem se domů. Při tom mi ulétl klobouk.“

„Och,“ uzavřela posluchačka.

„Je to tvoje znělka?“ zeptal se Farr.

„Co počneš?“ pominula ho manželka.

„Nechám si narůst vousy a přestanu se smát.“

„Stejně jsi se podobal ozubenému kolu. Postačí to však?“

„Víš o něčem lepším?“

„Jsi v situaci, která způsobuje vrásky,“ uvažovala Farrová. „Ale nevěš proto hlavu. I když jsi ztratil klobouk, můžeš ji využítkovat ještě jinak.“

„Více říci nemůžeš?“

„Zbývá ti jediná možnost.“

„Nestojím o zbytky.“

„Tedy si zase něco začni.“

„Jak si představuješ onu jedinou možnost,“ řekl Farr po úvaze. Zrála dodatečně.

„Půjdeš přímo k němu.“

„Sam?“

„V průvodu bys zanikl.“

„K tomu mě nedonutíš.“

„Ovšem že ne. Musíš dobrovolně, sám a rád. Vysvětlíš mu události dnešní noci a požádat o zado-
stučnění pro Martu.“

„Myslím, že pro ni učinil už dost.“

„Zapomněl na formality.“

„Co když požádá o Martinu ruku?“

„Zavedeš ho ke mně.“

„Jsem proti týrání lidí.“

„Budu už vidět, jak s ním náležitě zacházet.“

„Co když odmlítne vzít si Martu?“

„Zavedeš ho ke mně.“

„A nebude-li chtít jít?“

„Bude ke mně zaveden.“

„Měla sis vyhlédnout manžela na olympiádě.“

„Přestaň experimentovat se svým výpenn. Buď vážný. Rozhoduje se osud našeho jediného
dítěte. Ubalde, půjdeš tedy?“

„Nevím jistě,“ oddělilo se od Farra.

„Výborně. Obdivuji se, jak umíš krotit svůj temperament.“

Farr nedbal. Udělal si pohodlí. Bylo ho možno přirovnat ke špatně nacpanému slámmku.

Pološero, o němž se neví, vznikne-li z něho den nebo noc, už zmizelo. Bylo ráno. Rozsáhlé,
že se do něho vešli i ptáci s rozměstostí svých letů. Nedělní ráno všedního dne. Člověk zatouží
po kakau a při holení vzpomene na svou první lásku.

Martin se dostrojoval. Jeho myšlenky trampovaly žensky nahodile.

„Voino,“ zvolal neskrytě, zaslechnuv úder na dveře. Vstoupila madam Penzion.

„Nemusíte proklepávat mé dveře,“ řekl Martin, „jsou docela zdravé.“

„Přivádím vám návštěvu.“

„Propustíte ji, neděje-li se to z její dobré vůle.“

Madam Penzion odkašlala a odesla. Na prahu stanul Farr jako hraniční sloup světa, kde vládnou

nakažlivé choroby. Spustil rázně. Patrně byl natažen.

„Pane, vraťte čest mé děti.“

„Až mi ona vrátí moji lásku.“

„Budte vážny. Mluvíím jako otec.“

„Pak je všechno v pořádku. Obával sem se, že mluvíte jako dědeček.“

„Mně, pane, nemůžete rozesmát.“

„Máte křivé zuby nebo jste začarovaný?“

„Nejspíš budete vy prokletý.“

„Pane Farre, skočili jste hned s počátku doprostřed věci. I když nepřihlížíte ke svému věku, měl
byste být ohleduplnější ke mně. Nevím, oč jde.“

„O mou dceru.“

„Neznám ji.“

„Opravdu jste si pospíšil.“

„Snad kdybyste mi řekl její jméno a barvu vlasů a očí.“

„Marta. Bruneta. Hnědé oči. Legrační průměr v pase.“

„Očkováná?“

„Dvakrát. Proti vám, bohužel, ani jednou.“

„Vy mně nemáte rád.“

„Zeměl bych pro vás, kdybych vám pak mohl usnadnit cestu do nebe.“

„Nestojím o protekci.“

„Nestojíte o protekci.“

„Stojíte-li na té předložce.“

Farr tedy popošel. Uсадil se na židli.

„Znám několik Mart,“ uvažoval Martin. „Ale žádnou, která by mohla být vaší dcerou. Jsou to
vesměs hezká děvčata. Má vaše Marta nějaké zvláštní znamení?“

„Perversní vkus.“

„Podobá se vám ještě jinak?“

„Ne. Zesměšnila zákony dědičnosti.“

„Mluvíte-li pravdu, našel jsem svůj ideál.“

„Já jej ztratil. Přesto si nepřejí, abyste po mně sbíral odpadky.“

„Tak mluvíte o své děti? Což nemáte lidí naprosto rád? Pohlédte, jsme tu jen náhodou. Kdyby
byl Adam samotář, nebyli bychom vůbec.“

„Nemyslete si, že jste originální jen proto, že nemluvíte o politice.“

„Nelíbí se mi pouze, jak nakládáte se svou dcerou. Ona jistě za nic nemůže.“

„Pokládám to za vaše první přiznání. Očekávám další.“

„Jed jsem, pil jsem, mlíval jsem.“

„A to se vím nevypatí. Budete tlustý, opilý a ženatý. Překvapuje mě lehkost, se kterou to pod-
stupujete.“

„Nebyl jsem zatěžkán dietními názory.“

„Mohu vám prorokovat nepřijemnou změnu ve vašem životě.“

„Chcete se u mne dlouho zdržet?“

„Odeházíme.“

„Vy a vaše mládí, tuším?“

„Vy a já.“

„Unesete mě?“

„Kdybych to dokázal, upustil bych vás s mostu.“

„Kam vás mám tedy doprovodit?“

„Nejprve k Martě.“

„Kde je?“

„Pane, přetvářku nesnáším. Zaveďte mě k Martě.“

BÁSEŇ MĚSÍCE

Ship & Shep

Tomáš Přidal

Byli jako dva bratři...

Nebylo to pouze výraznou podobou jejich jmen, ba ani stejným osudem, který stihl jejich blízké, ale hlavně pevným upřímným přátelstvím.

Svůj přátelský vztah stvrdili slibem, že zapomenou na všechno zlé, co potkalo jejich rodiny, zastaví smutné krvácení srdcí.

Zastaví zlé vlaky tragické minulosti...

Ona minulost je vezla vzpomínkami, po jejichž stinné dráze se ubíraly černé siluety šibenic, zleva - zprava, z hromového nebe i luciferovského pekla posledního Soudu.

Dusili je slzy, Shipa i Shepa, stahovaly jejich hrdla jako smyčky na krcích odsouzenců k smrti, až sami nemohli popadnout dech.

V přívalu slaných vln, které je nemilosrdně pleskaly do tváří, cítili tu chuť v ústech, ale nejvíc díru v srdci, tak tíživé prázdno bez rodinné opory.

Cítili se na pokraji síly, jako umělecké sochy, nedohotovené a rozlámané tvrdou rukou osudu, bez oné opory - lešení, jež by je ochránilo před chátáním a pádem do zapomnění.

Shipovi se sesunul život během dvou výstřelů, kdy jeho rodinu, otce a matku, odvedli ke Zdi Loučení...

Zlé bestie zaštěkaly výstřely.

Dvě těla se sklácela bezduše k zemi, označovaná kulkami do týlů.

Ship se tehdy rozeštkal k neutěšení - ale mohl to být klidně on.

To on mohl dostat rychlou vstupenku do říše řečeného FaHy.

FaHa, jak Ship věděl z vyprávění svých rodičů, byl Pokojným Hostitelem.

V Domech z lebek a kostí, na Odvrácené Straně, vítal ty, kterým odzvonilo.

Teď jste v bezpečí, zašeptal v řeči otce a matky, v jazyce, kterému jej rodiče naučili.

Ship se zamyslel...

FaHa je Pokojný Hostitel, pohostí každého, ale já ještě nechci umřít, není čas zasednout k jeho tabuli.

I Shep přišel o své blízké, zastřelili mu ženu s dítětem, rvalo mu to srdce ostrými zuby kruté pravdy, strašně to uvnitř bolelo...

Krvácely mu myšlenky a trhala se citová vlákna

kolem něj - otec jeho manželky jej označil za Zrádce a usiloval o jeho Duši.

Až v jícnu mého žaludku skončí Tvé srdce, které pozře má nenávisť, jedině pak budu žít s tím, že mé dceři byl ukraden život.

Ta slova mu hřměla v hlavě, proto uprchl z města a našel Shipa.

Když tito dva, přátelstvím opravdoví bratři, pověděli jeden druhému svůj příběh, který je v jádru spojoval, rozhodli se pro Jednu Cestu.

Tehdy se Shep Shipa na Cestě zeptal, proč odešel on.

Ship tehdy svého přítele a rovnocenného bratra s povděkem objal a rozplakal se.

Za cinkotu zlatého deště ve větvích, ošlehaných větrem ztrápení, odvětil:

Odešel jsem najít svoji ztracenou duši.

A tak se Ship & Shep rozhodli jít společnou Cestou, tou Jedinou, v úmyslu nalézt nejen nový domov, ale i sami sebe.

V duších, které myslely, že navždy pozbyly.

SLOUPEK

O zákonech schválnosti

Faux pas Ireny Jirků

Ta pláž je nejkrásnější po ránu. Oceán, příjemně unavený po noční bouři, se zklidní, a začne ustupovat. Tak, jak to tak rád v Bretani dělává. Polehoučku, zvolna. Zachumlaný v pěni-

vých peřinkách ještě ospale mžourá do slunce, převaluje se, slastně protahuje - až se objeví první tůňka, prohlubeň, skaliska. Pak zívne, otočí se na druhý bok...

Jo! Uživali bychom si ještě dlouhé hodiny, až do dalšího přílivu. Kdyby se ovšem na té zapomenuté pláži, o níž (jak mi lhali starousedlíci!) neví ani jeden turista, neobjevili ti dva. Zářivý slunečník, nafukovací člun, koš plný jídla. A už si taky deku rozkládají dva metry od nás. Dva metry! Široko daleko ani človíčka, moře už na kilometr vzdálené, a oni si v tom nekonečném prostoru lehnou hned vedle. Skoro se jich můžu dotknout, líznout si opalovacího krému.

Fuj! Čemu se divím. Je to tak vždycky. Kolikrát jsem se už tlačila v prázdném autobuse, anebo seděla v jedné řadě, rameno na rameni, s pěti dalšími a jedinými návštěvníky vesnického divadelního představení? Anebo u snídaně v osm ráno, v sotva probuzené kavárně, poslouchala jako z reprodukturu detailní záznam noční manželské hádky. Ty dvě uplakané nanyanky si nejbližší stůl nevybraly omylem, ale podle stejného principu. Psychologové by ho asi vysvětlili jednou ze základních lidských potřeb - potřebou družit se (nebo se teď říká sdílet?), možná by na něj pasovala i fobie z prázdného prostoru. V tom případě jí však trpí většina lidí. Já určitě ne! A s tímhle úchylným zákonem se nesmírím.

Je to totiž zákon schválnosti. Jasně, po vzoru pana Murphyho. Toho popleteného amerického leteckého inženýra, co zapojil všechny součástky v jakési zkušební raketě špatně a vzniklou pohromu se pokusil zamaskovat prohlášením, jež se pro všechny budižkničemy stalo magickou zaříkavací formulkou: „Co se může pokazit, pokazí se.“

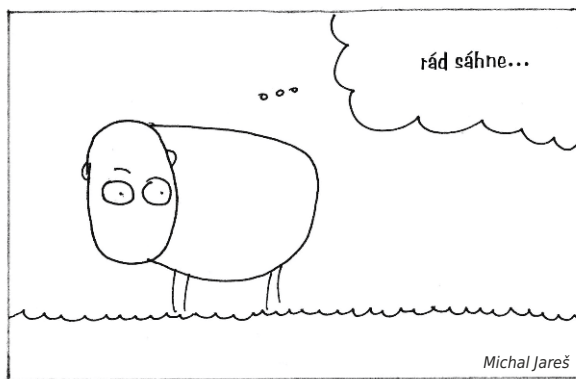
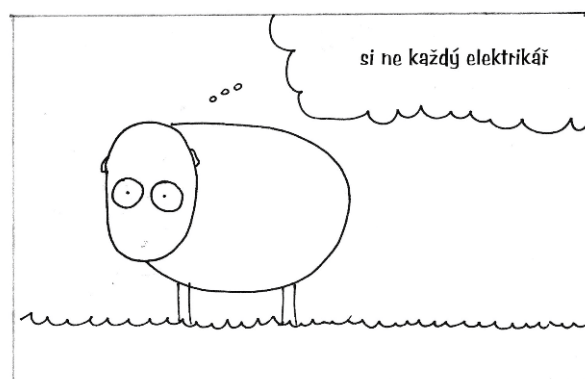
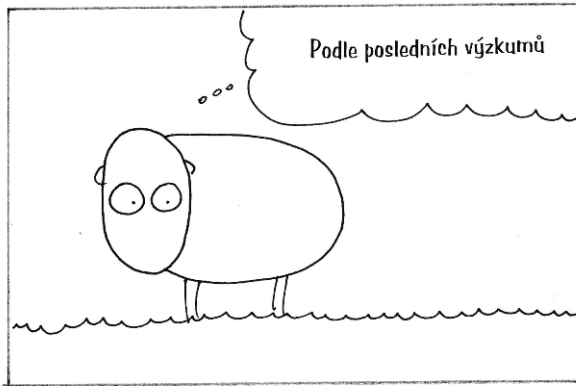
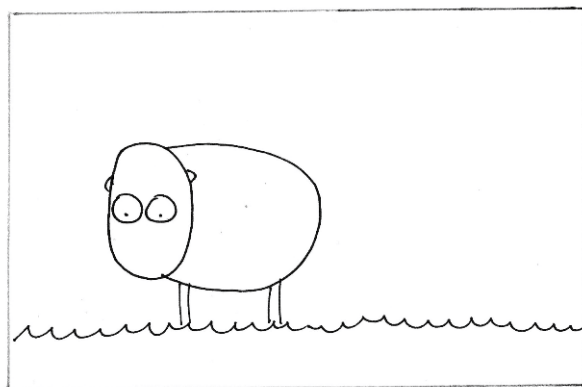
Všichni to známe, že jo. Nic nenaděláme, protože i co se nemůže pokazit, se stejně pokazí. Krajíc chleba zásadně padá taky dolů namazanou stranou. Vedlejší jízdní pruh jede vždycky rychleji než ten váš. Pršet začíná pouze v případě, že jste si nevzali deštník. Telefon zazvoní přesně v momentě, když jste se ponořili do horké vany. Poslední hřebík se určitě, ale určitě ohne. A - na lidu-prázdné pláži si otravná skupinka turistů zaručeně rozloží deku tak na metr od vás.

Ach jo. Naposledy se pozdravím s oceánem. Lině se tam v bělostných peřinkách ještě převaluje. Vzdávám se. A když se vyhýbám té křiklavé červené dece, „ach, pardon, to jsem opravdu nechtěla!“ Omlouvám se, ale vůbec, fakt vůbec mě to nemrzí. Ten voňavý opalovací krém jsem rozšlápla naschvál!

Co by tomu asi řekl pan Murphy?

Irena Jirků

KOMIKS - Zlá ovce

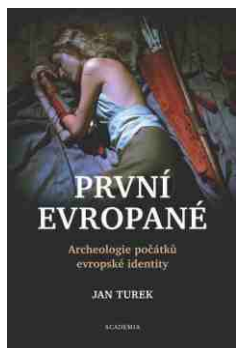
Michal Jareš

KULTURNÍ KURÝR

NOVINKY ZE SVĚTA KNIH, AUDIOKNIH A HUDBY

KNIHY

300 generací evropanství

Turek, Jan: První Evropané. Archeologie počátků evropské identity. Praha, Academia 2026, 360 stran

Kniha přináší nové pohledy současné archeologie na lidské dějiny v době zásadních změn ve vztahu člověka k přírodě i k vlastní kultuře. V průběhu pouhých několika tisíciletí člověk svou domestikaci opustil život v přírodě a zvolil cestu vlastní

kultury a civilizace. Pro současnou společnost je důležitý pohled zpět do doby startu trajektorie, která nás vynesla až za hranice zemské gravitace, do lidského věku antropocénu, přelidnění planety a hrozby sebezničení. Věk prvních zemědělských civilizací je obdobím, kdy se rodily principy a normy našeho společenského chování, naše víra i zdravotní a civilizační neduhy lidské populace. Budeme pátrat po hlavních rysech kulturní identity našeho evropanství, která se utvářela po více než 300 generací a jejíž současný vývoj je dynamickou syntézou dávných tradic a současné globalizace.

Jak porozumět počasí?

Co může prozradit rampouch? Jak nás ovlivňují ananasové řeky? Proč je let z Ameriky do Evropy kratší než ten opačným směrem? A uvaříme špagety rychleji na Sněžce, nebo v Praze? Počasí ovlivňuje v podstatě všechny lidské činnosti, přesto jako bychom ho už nedokázali vnímat jinak než z obrazovky televize nebo smartphonu. S touto knihou poznáte základní meteorologické jevy, zorientujete se v tom, jak se proměnilo klima, a zkusíte si počasí předpovědět i bez aplikací. Jednoduchá příručka provází čtenáře-meteorologa v závěru měsíce po měsíci. Na jevech příznačných pro dané období autorka a odbornice na tlakové výše Dagmar Honsová ukazuje, že počasí je vždycky dobré, stačí mu jen trochu porozumět.

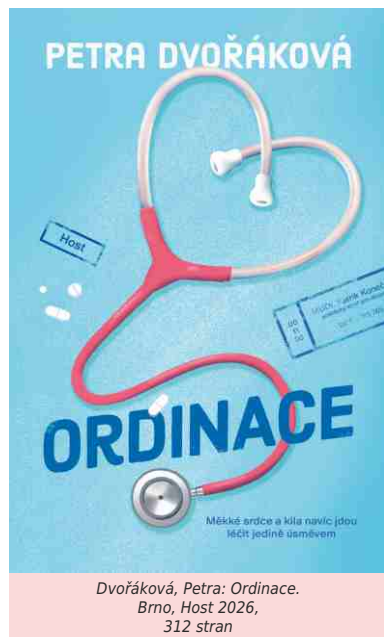

Honsová, Dagmar: Čas na počasí. Praha, Paseka 2026, 120 stran

Román ze života praktického lékaře, který má až příliš dobré srdce

Ale naštěstí i dobré lidi kolem. Patrik by dneska ordinování nejradši zabalil. V čekárně se už zase hromadí lidi a jeho máti jako zdravotní sestra všechny peskuje, protože pořádek musí být. Jenže pacient a rýma se neptají, jak doktorovi zrovna je. A tak spolu s kolegyní Marikou statečně udolávají vysoký tlak, cukrovku, nachlazení i čistokrevnou hypochon-

drii. Ještě že je tu Hanka. Patrik s ní už nějaký čas žije a těší se, že možná brzy budou tři. Jenže nic není snadné ani za dvěma ordinace. Je tu Patrikova obezita, jeho neohrabané proslovy a jedna malá divná Drejk. Naštěstí se stačí problémům postavit čelem a život bude zase krásný...
Anebo snad ne?

Dvořáková, Petra: Ordinace. Brno, Host 2026, 312 stran

Prokleté Sudety

Alexandra Saemmer, badatelka v oblasti sociálních věd žijící ve Francii, se vydává po stopách vlastní rodiny, jejíž minulost zůstávala po desetiletí zahalená studem, mlčením a zapomením a poznamenaná nevyřešenými rozpory. Pochází z rodiny, která žila v Aussitzu na Moravě (dnešních Hustopečích), odkud byla po druhé světové válce vysídlena. Autorka se pokouší rekonstruovat osud svých prarodičů v době před odsunem i během války. Pátrá po tom, zda její dědeček skutečně sdílel nacistickou ideologii, zkoumá okolnosti jeho skonu na východní frontě, snaží se objasnit tajemství původu své matky a rozkrýt záhadu zmizení svého strýce. Vydává se přitom do „šedých zón“ dějin – tam, kde se osobní paměť střetává s archívními fakty, kde se rodinné legendy rozcházejí s historickou realitou a kde se hranice zla a dobra nezdá stírají...

Saemmer, Alexandra: Sudetské přízraky: Pátrání v šedých zónách paměti. Praha, Rybka Publishers 2026, 214 stran

Vedle archívních výzkumů a rodinných rozhovorů autorka využívá i nečekaný zdroj: facebookové skupiny a internetová fóra potomků sudetských Němců, kde se kolektivní paměť znovu utváří – často v napětí, emocích a protichůdných výkladech. Vzniká tak podmanivý „knižní puzzle“ – intimní i analytický zároveň. Příběh jedné rodiny se proměňuje v hlubokou reflexi evropské minulosti, kolektivní viny i dědictví, které si v sobě neseme, aniž bychom si ho vybrali.

Sudetské přízraky jsou knihou o „šedých zónách“ paměti: o prostoru mezi vinou a bolestí, mezi fakty a jejich výkladem, mezi tím, co lze doložit, a tím, co zůstává nevysloveno.

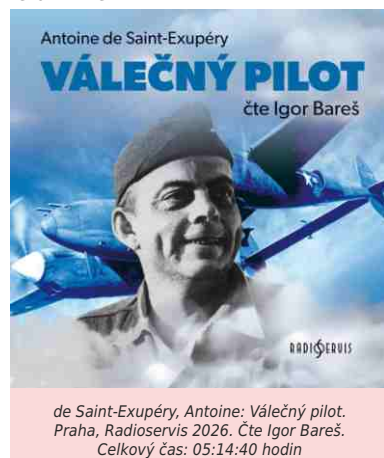
AUDIOKNIHY

Příběh nesmyslného a málem sebevraždného průzkumného letu

Románové vyprávění prokládané esejisticky laděnými úvahami líčí průběh nebezpečného průzkumného letu z května 1940 nad hořícím severofrancouzským městem Arras, do něhož právě pronikají tankové jednotky nacistického Německa.

Francouzský letec a spisovatel Antoine de Saint-Exupéry byl zcela mimořádnou osobností. Slovenský literární historik a romanista Jozef Felix o něm napsal: „Lec-spisovatel-hrdina.“ Tématiku svých knih čerpal z vlastních zkušeností letce (Jižní Amerika, severní Afrika, Evropa). Cílem života není podle něj dobrodružství nebo čin pro čin, nýbrž čin a oběť pro druhé.

Přítomnou knihu napsal Saint-Exupéry v roce 1941 v exilu ve Spojených státech, aby vydal svědectví nejen o průzkumném letu dne 23. 5. 1940 na sever Francie, ale také o hrdinském životě příslušníků letky 2/33. V textu nemá místo románová fikce a vyprávění komentované úvahami místy přechází v komentář zcela osamostatněný. Saint-Exupéry se nevrátil ze své čtvrté, poslední letectvé mise, kterou si vymohl u velení francouzského letectva. 31. července 1944 vzlihl z Korsiky a během průzkumného letu zmizel.

de Saint-Exupéry, Antoine: Válečný pilot. Praha, Radioservis 2026. Čte Igor Bareš. Celkový čas: 05:14:40 hodin

Hraju na tenora a zůstávám tady...

Namísto vysněného socialismu zavládla v Československu po roce 1948 totalita podle sovětského vzoru. Danny Smiřický se snaží do něčeho nenačítat a věnuje se svým největším vášním – hraní na tenorsaxofon a milostným dobrodružstvím –, jenže pod dohledem soudruhů to jde někdy ztuhle. Zvlášť když se k muzice a lásce občas připele politika a on musí čelit kritice krásné Američanky či kamarádovu přemlouvání k emigraci. Ale to není nic proti dramatickým, ba i tragic-

Škvorecký, Josef: Povídky tenorsaxofonisty. Praha, OneHotBook 2026. Čte Jan Meduna. Celkový čas: 04:04:00 hod.

kým lidským osudům, které zpovzdálí sleduje nebo se o nich doslechne. Ve společnosti, kde už neexistují vinní a nevinní, nýbrž pouze již odhalené a dosud neodhalené, se totiž dobře vede převlékačům kabátů a ohýbačům hřbetů, zatímco poctivé, upřímné a hodné duše obvykle tahají za kratší konec provazu. A tak na každého zbabělého soudce s růžovoučkou tvářičkou od dobrého papáníčka a těžkého vínečka připadne nějaký ubohý mladík, který skončil za katrem s cejchem třídního nepřítele, zlaté mládeže či příživníka. Jen dívky – tedy jsou-li mladé, krásné a ke všemu svolné –, to mají i za komunismu o něco lehčí, protože kádrové posudky jsou jedna věc, ale pěkná nadra, zadek a oči jsou věc druhá.

Povídky psané v polovině 50. let 20. století jsou výmluvným dokumentem nelehké doby a také nenaplněného snu autora, který odjakživa víc toužil stát se muzikantem než spisovatelem. Některé z nich se objevily v souboru Hořejší svět (1969), jako celek pod názvem Povídky tenorsaxofonisty nakonec vyšly až roku 1993 coby poslední titul exilového nakladatelství Sixty-Eight Publishers.

HUDBA

Má vlast na elpíčkách

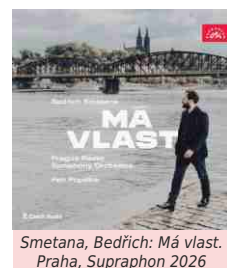
Dne 15. května 2026 vyšla na vinylu nahrávka cyklu symfonických básní Bedřicha Smetany *Má vlast* v podání Symfonického orchestru Českého rozhlasu a jeho šéfdirigenta Petra Popelky.

Album, které bylo původně vydáno v roce 2024 na CD a ve formátu Dolby Atmos u příležitosti 200. výročí narození Bedřicha Smetany, patří již dnes k nejvýraznějším smetanovským nahrávkám posledních let. O její výjimečnosti svědčí i mezinárodní ocenění: prestižní britský časopis Gramophone zařadil album v roce 2025 mezi své Editor's Choice, francouzský magazín Diapason jej ocenil cenou Diapason d'Or a v roce 2026 mu udělil titul Diapason d'Or de l'Année v kategorii symfonické hudby. Dirigent Petr Popelka, jehož hvězda během několika málo let vystoupala mezi světovou dirigentskou elitou, přistupuje ke Smetanovi s mimořádnou mírou osobní angažovanosti.

„Vrcholnou *Mou vlast* by člověk měl dělat trochu jako operu, jako velký příběh. Jako cyklus básní s tematikou rodné země je v dějinách hudby naprosto unikátní, a hlavně, neznám dílo, které by bylo s větší láskou napsané,“ říká dirigent.

Popelkovi se s orchestrem podařilo spojit hluboké pochopení smetanovské tradice s precizní prací s detailem a výraznou zvukovou představivostí. Výsledkem není další z řady nahrávek *Mé vlasti*, ale interpretačně vyhraněný, živý a silně komunikativní celek, který dokázal oslovit domácí i zahraniční kritiku.

Vydání vinylu má navíc silný symbolický rozměr. Symfonický orchestr Českého

Smetana, Bedřich: Má vlast. Praha, Supraphon 2026

rozhlasu slaví v roce 2026 sto let od svého založení, a právě *Má vlast* – dílo bytostně spjaté s českou kulturní identitou – se stává jedním z pilířů těchto oslav. Orchester patří dlouhodobě k nejvýznamnějším českým hudebním tělesům, je známý svou otevřeností k soudobé tvorbě i mimořádně širokým repertoárem a pravidelně hostuje na prestižních pódiích v Evropě i Japonsku.

Novinka těžící z tradičních kořenů

Laurie Andersonse na albu *Let X=X* vrací k tomu, co jí sluší nejvíc: k mluvenému slovu, jemným zvukovým obrazům a otázkám, na které neexistuje snadná odpověď. Představa, že neznámá veličina musí vždy odpovídat sama sobě a svět lze vtěsnat do přesných rovnic, se tu rozpadá v proudy příběhů, vzpomínek a drobných pozorování. Žádný spěch, žádné velké gesto. Spíš klidný,

Anderson, Laurie: *Let X=X*. Warner Music 2026

tými stezkami, kde se všední maličkosti mění v události s nečekanou váhou.

Doprovod netvoří hřmotné nástroje, ale jemné záchvěvy houslí, tlumené zvukové ozvěny a hypnotické rytmy. Vše působí pečlivě uspořádaně, a přesto přirozeně, jako by hudba vznikala sama od sebe v čistém, chladném vzduchu.

Sestavil Petr Hanuška

RECENZE

Jde se utopit...

Helena Černohorská:
Aby si tak Františka Kroupová vzala
Františka Kroupu!
Bylo nebylo, 2026

Povídka na padesát stránek malého formátu, povídka do kapsy na delší cestu – a přece povídka, kterou stojí za to ji číst a přemýšlet si o ní. I se k ní vrátet, protože se nějak zachytila drápkem. Autorka Helena Černohorská (*1987) je skrytý zjev české prózy, v lecčems výjimečná a v lecčems bohužel stále ještě přehlížená. Skvělá vypravěčka usazená v menších rozměrech (její výtečná novela *Ida* z roku 2021 má sotva osmdesát stránek, ale zároveň je to možná nejzajímavější próza po roce 2020, která u nás vyšla), kde se suverénně cítí doma a kde dovede naprosto dokonale využít svůj pozorovací talent, protože umí poslouchat „jak se mluví“ a sledovat „jak se lidé chovají“ – a pak to dovede zcela plasticky a přirozeně převyprávět, aniž by v tom byly nějaké úzliky a mezery. Už jen nenápadnost pojmenování („skrojené holínky“), stejně jako vzteké obžerství hlavní hrdinky, které zastupuje v jejím pozdním životě spíš volání o pomoc než cokoli jiného...

Vdova Františka Kroupová, hrdinka přítomné knížky, bojuje se světem pomocí svých neustále obměňovaných řečí, vztekých návyků (nejen přejídání a laubnický stařecký usazení v rituálech) a hledání nějakého vlastního smyslu života po jeho upracovaném prožití. Obětovala se pro rodinu, ale zároveň ji okolí nevychází vstříc tak, jak by ve své vrtošivosti chtěla a očekávala „po tom všem, co udělala“. Je to fascinující, jak hrdince v mnohem držíte palce – její refrén „jdu se utopit“ (nikdy svou sebevraždu nedokončí, protože vždycky se namane něco, co dá novému dni smysl) je okouzlující a odzbrojující. A zároveň trochu připomíná i staré orientální přísloví: „Žena se šla utopit, ale vrátila se, protože přšelo“. Františku pronásledují vzpomínky, stejně jako ji štvou praktické i nepraktické drobnosti dneška, které řeší ona samo spíš pomocí naschválů a „nebavením se“ s postiženým, než aby je přešla. Malicherná stará bába, řeknete si z jedné strany, protivná a ja-

koby na obtíž, ale zároveň nesoucí v sobě paměť, lásku a vlastní běsy. Děj se odehrává někdy po druhé válce, někdy po združenství, někdy po všem, co změnilo venkov – Františka zemřel manžel František, který se knihu míhá jako vzpomínka a jako memento a stálý bod, ale zároveň se Františka dlouhodobě starala o celou svou rodinu (aby ji nejen vyplála, ale postupně i z větší části pohřbila). Vztah se synem Josefem a snachou Jarmilou je tradičně problémový, ale zároveň ho nestaví autorka do popředí: prostě je přítomný a mohl by to být takový tradiční obrázek nesnesitelné tchyně – kdybychom hrdince vlastně fascinovaně nedrželi palce. Autorka s ní soucítí. Ale zároveň jí nenadržuje, nedělá z ní svěťáci a „matku“, je to spíš pobavená sonda do střetu světů. „Když se zpoza domu vyloupl Josef, začala se schválně ztěžka zvedat z lavičky, trochu vzdychla, předstírala, že se jí zatočila hlava, a křečovitě se chytala zdi. Pak zamumlala cosi o blízké smrti a belhala se, dokud si myslela, že ji může vidět.“ anebo „To Jarmila se zabalí do svetříčku a půl dne loupá brambory. A pak volá Josífku, poď si dát, místo aby zařvala. A jí nedá oběd nikdy, jen když marodí. Jenže kdy Františka marodí? Jednou za šedesát let, když si do palce zarazí vidle!“ To skvěle přehánění, ta furiantská povaha hrdinky! Je to samozřejmě z jedné strany nesnesitelné a ponorková nemoc soužití více generací by se v takovém případě dala přímo názorně ukazovat – pokud by to nebylo až dojemně zábavné a nepřekeřovalo to míru zloby víc, než co povídka sama unese.

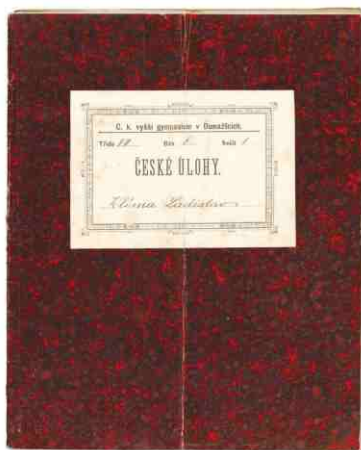
A hlavně – hlavně je celá knížečka psána s ohromným gustem a se stylem, že i po konci chcete číst dál, chcete, aby se ty drobnůstky ještě trochu objevily, aby to neskončilo. Aby to prostě ještě chvíli ukázalo svět, jaký je, abychom si nehráli na idylu venkova, ale viděli svět v jeho barevnosti. Najednou se ukazuje, že styl a chuť vyprávět příběhy pořád ještě nevymizely ze světa a že texty mimo autobiografickou linii, která zahltila v posledních letech českou prózu, pořád ještě čekají na své vyprávění. Tady se to neděje v Hrabalem a jeho následovníky vyhrabaném městském folkloru, ale někde ve středočeské vsi po všech bolestech, které s sebou dvacáté století nese. Navíc je tu pár nevyřešených věcí z minulosti, které hrdinku už přebolily, ale co jsou pořád trochu smutně jen fragmentem a nedorečenou a bolavou epizodou v jejím životě. Protože kdyby byly dostaveny a dosaženy až do konce, nebyla by Františka Kroupová tím, čím je nyní. Ten důležitý a pro život zcela zásadní kamínek, který by jinak způsobil lavinu, nebyl odstraněn. O té lavině se pořád ještě ví, i když už dávno nikoho neohrožuje a dá se o ní konečně alespoň trochu promluvit...

Michal Jareš

MIXZÓNA

České úlohy Ladislava Klímy

Literární událost sezóny! Po 130 letech byl objeven školní sešit se slohovými pracemi filozofa Ladislava Klímy, které vedly k jeho vyloučení ze všech rakouských škol. K vydání je připravil a průvodní esej a ediční komentář napsal Matěj Klíma. Vycházejí knižně v Revolver Revue pod názvem České úlohy, včetně faksimilií, rozsáhlé doprovodné studie a dalších dosud nepublikovaných archivních dokumentů. Spisovatel a filosof Ladislav Klíma byl v roce 1895 jako šestnáctiletý za protidynastický výrok ve školní úloze vyloučen nejen z domažlického gymnázia, ale ze všech rakouských škol.

„Budoucímu spisovateli, jemuž tehdy zbýval rok a půl do maturity, tak bylo pokračování ve studiu znemožněno. Mnozí to považovali za neštěstí, on sám za osvobození,“ píše nálezcce sešitu a editor svazku Matěj Klíma v životopisné eseji, která rekonstruuje Klímova školní léta a objasňuje některé širší souvislosti tohoto incidentu.

Slohovou práci, v níž měli žáci za úkol

vypracovat charakteristiku českého a uherského krále Ferdinanda I., zakončil Ladislav Klíma takto:

„Ferdinand, panovník cizí, národu českému odlehlý, studený, zůstane u Čecha-vlastence vždy nenáviděným, již proto, že prvním členem nynější panující dynastie na trůně českém.“

Inkriminovaný sešit, obsahující slohové práce, za něž byl Ladislav Klíma opakovaně kárán a trestán, byl objeven nedávno, po 130 letech.

„Koncem roku 2025 jsem v domažlickém archivu našel celý sešit úloh z českého jazyka, které Klíma jako septimán za první pololetí školního roku 1894/1895 napsal. Dosud z nich byla známa jen jedna výše citovaná věta. Je to vůbec nejstarší dochovaný Klímův rukopis. Objevil jsem také několik dokumentů, které vrhají na celou více než 130 let starou událost nové světlo,“ píše Matěj Klíma. První – knižní – vydání Klímových školních úloh provází i protokol o vyloučení a nově nalezený protokol z vyšetřování, tedy záznam rozhovoru-výslechu probíhajícího mezi ředitelem školy a žákem:

„1. Jest úkol tento práci vaší?
L. Klíma prohlédnuv listy odpovídá: Ano.
2. Pamatujete se na obsah práce té?
Částečně, v hrubých rysech, na jednotlivosti se nepamatuji.
3. Pamatujete se snad na to, jak jste úkol ten zakončil?
Nepamatuji se již na to.
Když mu pak byla slova z úkolu zpředu uvedená přečtena, táže se dále ředitel:
4. Pamatujete se nyní, že jste takto úkol dotčený zakončil?
Rozpomínám se.“

Zdroj: Revolver Revue

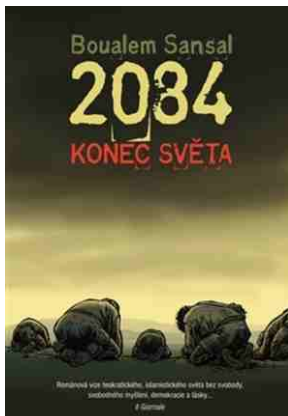
FRANKOFONNÍ KUKÁTKO

Boualem Sansal: muž, který odmítl mlčet

Na nedávném knižním festivalu Svět knihy byl jedním z nejsledovanějších hostů. Prahu poprvé navštívil již v 70. letech coby student z Alžírska, našel zde lásku a dnes tady žijí jeho dvě dcery a vnučky. Patří mezi nejpozoruhodnější současné spisovatele, který ve svých románech nekompromisně kritizuje totalitarismus a náboženský fundamentalismus, za což zakusil věznění i exil. Řeč je o Boualemu Sansalovi. Sansalova literární dráha nezačala v bohémských kavárnách. Dlouhá léta působil jako vysoký státní úředník a inženýr na alžírském ministerstvu průmyslu. Psát začal až v padesáti letech otřesen krvavou občanskou válkou, která Alžírsko v 90. letech minulého století paralyzovala a stála životy stovek tisíc lidí. Jeho literární debut *Přísaha barbarů* (1999) vyvolal mezinárodní senzaci, ale doma v Alžírsku mu vynesl okamžitý vyhazov z práce. Sansal totiž odmítl oficiální vládní propagandu a otevřeně popsal, jak se země propadá do tenat náboženského extremismu a vojenské diktatury. Od té doby byly jeho knihy v Alžírsku zakázány, on sám však v zemi hrdinně zůstával i přes neustálé výhrůžky smrti.

Hlavním motorem Sansalovy tvorby je varování před totalitou, ať už má masku jakékoli ideologie. Jeho nejslavnějším dílem je bezpochyby román *2084: Konec světa*, který přímo navazuje na Orwellovu klasiku *1984*. V Sansalově podání však svět neovládá Velký bratr, ale náboženský systém zvaný „Abis-tán“, kde je individuální myšlení hříchem a jedinou povolenou činností je modlitba a absolutní poslušnost. Politické postoje autora se v jeho románech neodrážejí jako suché manifesty. Jsou to hluboce lidské, často satirické a břitké příběhy o tom, jak snadno člověk ztratí svobodu, když přestane pochybovat. Sansal dlouhodobě varuje západní Evropu před navítnou a neschopností bránit své demokratické hodnoty před radikálními ideologiemi. Vztah Boualema Sansala k České republice není náhodný. Sám se v několika rozhovorech pro *Radio Prague International* svědčil, že Praha pro něj představuje klíčové symbolické město. Vidí v ní literární srdce Evropy a často odkazuje na Franze Kafku, jehož absurdní procesy s neviditelnou mocí Sansalovi až příliš připomínaly realitu v Alžírsku.

Při svých návštěvách Prahy Sansal fascinovaně mluvil o české zkušenosti s komunismem. V rozhovorech pro česká média často zdůrazňoval, že Češi mají díky své historické zkušenosti s totalitou vyvinutý zvláštní „radar“ na nesvobodu, který západní Evropě chybí. Praha pro něj byla místem, kde jeho varovným

ského vězení, což vyvolalo obrovskou vlnu solidarity mezi světovými intelektuály. Po mezinárodním tlaku byl sice propuštěn, ale cena byla vysoká: byl zbaven alžírského občanství a de facto vyhoštěn ze své vlasti.

Novým domovem se mu stala Francie, která ho přijala s nejvyššími poctami.

Sansal byl zvolen členem *Francouzské akademie*, čímž se zařadil mezi takzvané „Nesmrtné“ – nejvyšší elitu francouzské kultury. Svou nejnovější knihu napsal již v pařížském exilu a věnoval ji právě své zkušenosti zpoza míří. Ponese název *Legenda. Volné úvahy nepohodlného vězně* a její vydání je nakladatelstvím Grasset ohlášeno na 2. června. Nepůjde o obyčejné vězeňské vyprávění. Bude to příběh muže určeného k likvidaci, který se stal symbolem. Příběh Boualema Sansala tak zůstává živým důkazem toho, že literatura má stále sílu měnit dějiny – a děsit ty, kteří vládnou strachem.

Jan Zatloukal

Autor vyučuje na Katedře romanistiky FF UP a řídí Francouzské centrum UP

HISTORIE

Červnová výročí středomoravského regionu

Před 110 lety - dne 1. června 1916 zemřel v Náměšti na Hané JUDr. Vítězslav HOUDEK, básník, etnograf, heraldik, historik, překladatel a spisovatel.

Pocházel z Náměště na Hané, kde se narodil 27. 7. 1856. Studoval na Slovanském gymnáziu v Olomouci a maturoval v roce 1876. Poté odešel do Prahy studovat Právnickou fakultu UK. Promoval r. 1880. Poté pracoval do r. 1882 jako koncipient v Brně, odkud byl povolán do Vídně na ministerské předsednictvo. V r. 1908 se vrátil do Brna, kde byl do r. 1915 místopředsedou moravského místopředsednictví. Následně z důvodu nemoci odešel do

důchodu. Zasloužil se o olomoucké muzeum. Čestný člen VSMO a člen umělecké komise pro umělecké a historické památky ve Vídni. Pracoval též v národopisném odboru Moravské besedy. Již v době středoškolských studií začínal literárně tvořit. První básně publikoval v Koleč v l. 1876-80. Užíval pseudonymu L. Hradecký. Přispíval do časopisu ČMM (1878-93), ČVSMO (1886-1900), Český lid (1891-95). Redigoval ČVSMO, Almanach Zora, kde užíval pseudonym L. Černohorský, zejména při psaní povídek. Zajímal se též o vlastivědu Loštic, protože již v době studií na něj působil prof. Jan Havelka, který se tam narodil. V oblasti moravské vlastivědy zpracoval několik kulturněhistorických prací, např. napsal první souhrnné dějiny Náměště na Hané, které byly později přepsány do obecní kroniky. V r. 1996 mu byla vyhotovena pamětní deska na jeho rodném domě jako dík za všechno to, čím svou rodnou ves proslavil.

Před 90 lety - dne 2. června 1936 se v Olomouci narodil Karel HOŘÍNEK, český sochař a restaurátor.

V l. 1951-53 navštěvoval kamenosochařské učiliště v Žulové a poté studoval Střední uměleckoprůmyslovou školu v Uherském Hradišti. Po maturitě působil v l. 1958-63 v olomouckém výrobním družstvu Stavba. V rámci studijních zahraničních cest navštívil Indii, Egypt, Brazílii a Kubu. V l. 1979-88 byl členem Českého fondu výtvarného umění. Od r. 1989 Svazu českých výtvarných umělců

galerie-mesta-olomouce.cz

a od r. 1990 Unie výtvarných umělců Olomoucka. Samostatně vystavoval po mnoha místech Moravy, v Šumperku, Karvině, Ostravě. Největší autorskou výstavu měl v r. 2001 v Galerii G v Olomouci. Restauroval plno velkých soch, z nejznámějších repliky sochy sv. Vojtěcha pro Karlův most a sochu Radegasta na Radhošti. Z realizované tvorby najdeme jeho sochy ve Smetanových sadech Olomouc, v Černovíře, Nákle, Jeseníku, Ostravě, Záběhu. V r. 1995 vytvořil dar pro papeže Jana Pavla II., který zakoupili farníci na Sv Kopečku lipový reliéf. V r. 2000 vytvořil dvoumetrový pomník Milady Horákové pro Vyšehrad. Zemřel 12. 4. 2021 v Olomouci.

Před 70 lety - dne 2. června 1956 se narodil ve Zlíně Jan AMBRŮZ, akademický malíř, sochař a vysokoškolský pedagog.

V l. 1974-78 studoval SUPŠ v Uherském Hradišti, poté do r. 1984 VŠUP Praha, detašovaný ateliér ve Zlíně. Žije a pracuje střídavě ve Velké u Hranic, Brně a Šarově. Samostatně vystavoval v Olomouci v G pod podloubím r. 1988. R. 1999 se zúčastnil kolektivní výstavy Pohyb kolem středu Galerie Caesar r. 1999. V r. 1991 vystavoval Sochy na náměstí v Hranicích a r. 1998 na výstavě Sochařů UB na Zámeckém nádvoří v Hranicích. R. 1989 se účastnil kolektivní výstavy ve Sdruženém klubu ROH Uničov a také v Prostějově. Absolvoval několik zahraničních stipendijních pobytů (New York, Hannover aj). Ve své tvorbě dává přednost sklu, dřevu, železu a kameni. Je členem TT klubu a Spolku olomouckých výtvarníků. Od r. 1998 pedagogicky působí na Fakultě výtvarných umění VUT v Brně. Nyní s titulem Prof. akad. sochař. Vedoucí ateliéru sochařství. Nositel Ceny Jindřicha Chalupeckého.

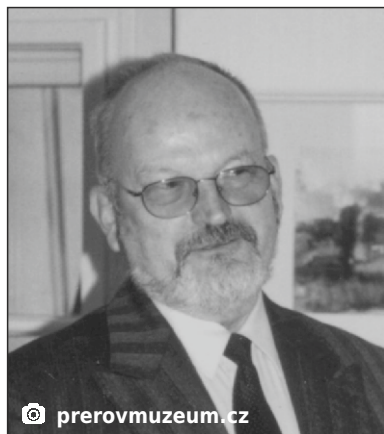
Významnému výtvarnému umělci přejeme do dalších let hodně zdraví a plno tvůrčí energie do dalších let!

Před 125 lety - dne 6. června 1901 zemřel ve Velkém Týnci Ignác BEČÁK, náboženský spisovatel.

Rodák z Velkého Týnce se narodil 7. 3. 1847. Po vysvěcení na kněze v r. 1872 působil v Kroměříži, kde byl prefektem chlapeckého semináře. Odtud odešel do Prahy, kde studoval fyziku a matematiku na KU, po státnicích se zas vrátil do Kroměříže. Od r. 1885 vydával po tři léta Bibliotéku nejslavnějších kazatelů českých starší doby, v níž celkem vyšlo 75vazků. V r. 1892 působil jako farář ve Frenštátu pod Radhoštěm. Záhy se vrátil do rodiště, protože onemocněl.

Před 90 lety - dne 8. června 1936 zemřel v Mladé Boleslavi Karel Cyrill ŽAMPACH, provinciální piaristického řádu.

Rodák z Loučan, kde se narodil dne 10. 5. 1880. Vysvěcen na kněze byl v r. 1906. Byl rektorem gymnázia v Litomyšli a od r. 1918 působil v Mladé Boleslavi. Do rodiště zajížděl v době dovolené, v kapli sloužil mši. V r. 1925 zakoupil pro loučanskou kapli zvon, který byl posvěcen v r. 1926 a jenž byl pojmenován Cyrill. Bohužel 2. sv. válku zvon nepřečkal.

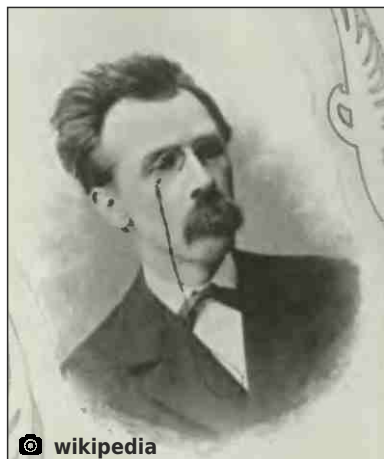

prerovmuzeum.cz

Před 85 lety - dne 10. června 1941 se v Citově na Přerovsku v rodině řídícího učitele narodil PhDr. František HÝBL, regionální historik, přední český komeniolog a bývalý ředitel Muzea Komenského v Přerově.

Po maturitě na gymnáziu v Přerově absolvoval Pedagogický institut v Olomouci, obor čeština a dějepis. Poté působil jako učitel na ZŠ Mozartova, následně v l. 1964-69 v Litovli. Od r. 1969 začal pracovat v přerovském muzeu jako knihovník a dokumentátor. Při zaměstnání absolvoval FF UP, obor pedagogika. Po vyloučení z KSČ v r. 1970 dělal nejpodřadnější práce za nejmenší plat. V muzeu dával do pořádku archiv a ve sklepech, odkud si nosil uhlí do

pracovny, objevil a zachránil spoustu cenných archiválií (např. Masarykovu korespondenci, rukopis Aloise Jiráska ad). Počátkem 80. l. si u dělal doktorát v Bratislavě. Když se tato skutečnost prozradila, nesměl publikovat, přednášet ani provádět po muzeu. V r. 1992 se stal zástupcem ředitele muzea v Přerově, v l. 1992-2008 byl ředitelem Muzea Komenského v Přerově. Člen redakčních rad komeniologických publikací a v redakčním kolektivu Encyklopedia Comeniana. K jeho nejvýznamnějším zásluhám patří vedle dlouhodobého bádání o tragédii a masovém vyvraždění 267 karpatských Němců na Švédských šancích, ke kterému došlo v červnu 1945, shromáždění unikátní sbírky Komenského map Moravy, dějiny školství a rekonstrukce přerovského zámku. Je autorem řady knih a publikací, podílel se též na zpracování 3 dokumentárních filmů na téma Švédské šance, vyšly 2 knihy, které byly záhy rozebrány. Odtajnění této temné kapitoly našich dějin přineslo regionálnímu historikovi nejen udělení nejvyššího vyznamenání Spolku karpatských Němců ve Stuttgartu, a to Stříbrnou jehlu, kterou převzal r. 2016, ale i nejvyšší státní vyznamenání Kříž za zásluhy se stuhou Záslužný řád Spolkové republiky Německo, který mu byl předán na německém velvyslanectví o rok později. Stal se tak pátým českým nositelem. Zemřel 16. 8. 2024 v Praze.

wikipedia

Před 95 lety - dne 11. června 1926 zemřel v Přerově Josef ČAPKA-DRAHLOVSKÝ, skladatel, sborníčník, varhaník a hudební pedagog.

Pocházel z Drahlova, kde se narodil 13. 12. 1847. Hudebě se učil zprvu u hudebníka Jana Stušky v Dubu nad Moravou. Při studiu na německém gymnáziu v Olomouci byl fundatistou v kostele sv. Mořice. Na gymnáziu založil a řídil pěvecký sbor, pro nějž napsal první sbor Modré oči. Po maturitě odešel na varhanickou školu do Prahy. Po absolvování se vrátil na Moravu a v r. 1871 začal působit v kostele u sv. Vavřince v Přerově jako varhaník a ředitel kůru. Vedle své varhanické činnosti byl znám jako sběratel lidových písní, tanců a zvyků a též jako upravitel lidových

písní a tanců. Brzy se zapojil i do hudebního a kulturního života ve městě. O rok později byl sborníkem Pěveckého a hudebního sdružení Přerub, od r. 1883 působil i ve Vlastimile. Oba sbory střídavě vedl až do r. 1907. Více než 20 let působil jako středoškolský pedagog na přerovském gymnáziu, kde učil zpěv. Složil více než 200 hudebních děl, mezi něž patří komorní skladby Klavírní legendy, Hudební obrázky a Písně beze slov. Též skladby orchestrální, např. Moravské tance op. 62 a 169. Dále skládal písně a sbory pro mužská, ženská a smíšená uskupení, které vycházely v Pazdírkově nakladatelství v Olomouci a v Brně. Zhudebnil také Písně z Hané na texty Ondřeje Příkryla a Sen hanácké nevěsty na slova Marie Pavlíčkové. Skládal zpěvohry a chrámové skladby. Dále napsal 18 mší a Te Deum a Litanie a Nešpory. Na rodném domě je pamětní deska. V ocenění zásluh o město Přerov byla jedna z ulic pojmenována jeho jménem a také v obci Chomoutov u Olomouce. V přerovské Jateční ulici, kde bydlel byla umístěna pamětní deska. Pohřben v Charvátech.

Před 105 lety - dne 13. června 1921 se narodil ve Vídni Bohumil BERKA, dirigent Moravské filharmonie v Olomouci a vysokoškolský pedagog.

Od deseti let se učil hudebě u Josefa Tomana v Berouně, kde taky studoval reálné gymnázium a r. 1940 maturoval. Do r. 1942 studoval v Praze zprvu na pedagogickém oddělení konzervatoře, v r. 1947 absolvoval dirigentské oddělení u Metoda Doležila. Souběžně v l. 1943-47 studoval i dirigentství u Františka Stupky. Od r. 1948 dirigoval Moravskou filharmonii a stal se zástupcem uměleckého ředitele. V l. 1949-53 vyučoval hudební výchovu na UP v Olomouci. V r. 1956 byl jmenován uměleckým ředitelem Krušnohorského orchestru v Teplicích. V době normalizace byl z funkce odvolán, ale působil zde ještě dalších 13 let. Zemřel 28. 3. 2004 v Teplicích.

Před 100 lety - dne 13. června 1926 zemřel v Třebčíně Jan VYCHO-DIL kněz a spisovatel.

Pocházel z Třebčína, kde se narodil dne 26. 8. 1848. Po maturitě na německém gymnáziu v Olomouci studoval bohosloví. V r. 1874 byl vysvěcen, poté byl ustanoven kaplanem na Velehradě, k němuž přilnul s velkou láskou a nadšením. Když byl od r. 1890 Velehrad svěřen řádu jezuitskému, odešel na post faráře do Želechovic, odkud byl v r. 1904 přeložen do obce Charváty, kde působil 4 roky. Poté krátce působil v Cholině a koncem r. 1908 se vrátil na odpočinek do rodiště. Dům s pozemkem

odkázal již v r. 1911 Matici cyrilometodějské s tím, že v něm dožije. Veškerá jeho literární činnost je věnována Velehradu, jeho chrámu a klášteru, dějinám, uměleckým a literárním památkám. Všechno, co bylo spojeno s Velehradem, podrobně dokumentoval téměř kronikářsky a publikoval v Obzoru, Našem domově, Čechu, Světozoru, Časopisu Vlastivědné společnosti muzejní v Olomouci, Našinci a zejména ve Sborníku velehradském, který založil velehradský děkan v r. 1880 a jehož redakci po něm převzal v r. 1889. Slávu Velehradu šířil i živým slovem, a to nejen v kostele, ale i na školách, schůzích, bohosloveckých sjezdech, poutích a kongresech. Z časopiseckých článků a studií vznikly i knižní publikace. R. 1914 se stal coby spisovatel publikující pod pseudonymem J. Andrejev aktivním členem Družiny literární a umělecké v Olomouci.

Před 175 lety - dne 16. června 1851 se ve Velkém Týnci narodil František KUBÍČEK, lidový hanácký povídkář.

Rolník a mlynář napsal 40 humorných povídek v týneckém nářečí, které vydal vlastním nákladem v r. 1913. Životopisné obrázky popisují anekdoticky, jak chodil v dětství pro pivo, ministroval, byl pokopán koněm či jak chodil na ovoce až po námluvy, koupí mlýna a radost z dětí. Kniha je známa pod názvem Život a příběhe pana otce Dobráčka. Zemřel 18. 11. 1920 v rodišti.

spisovatele.upol.cz

Před 75 lety - dne 17. června 1951 se v Krnově narodil Eduard ZACHA, básník, esejista, novinář a vychovatel.

Po maturitě na gymnáziu v rodišti studoval v Brně dvouletou knihovnickou nástavbu. V r. 1970 začal studovat FF UP, obor sociologie, ale kvůli zrušení katedry musel přestoupit na obor teorie kultury, který absolvoval v r. 1975. Nastoupil do Litovle jako správce muzea, ale po 2 letech musel místo opustit z politických důvodů. Poté pracoval jako zedník, zásobovač ve stavebnictví, později jako personalista v Dopravních stavbách Olomouc či jako vychovatel. Básně psal již v době středoškolských studií. V r. 1972 založil spolu s J. E. Fričem, Petrem Mikešem a Rostislavem Valušekem samizdatovou edici Texty přátel, ve které publikoval záznamy svých

snů a eseje o české literatuře, zejména o Janu Čepovi. Trio Zacha-Mikeš-Valušek patřilo ke králům olomouckého samizdatu, jak je nazval Jiří Kuběna ve statí Tři králové. Po r. 1989 pracoval jako novinář v Hanáckých listech a Velehradu. Jeho texty vyšly v Prostoru, Proglasu, Hostu do domu a ve sbornících. Po r. 1989 psal do revue Prohlas, v r. 1994 vydal knihu O skryté slávě. Zemřel 28. 6. 2012.

Před 80 lety - dne 18. června 1946 se v Olomouci narodil Mgr. Rostislav VALUŠEK, básník, editor, grafik, ilustrátor a duchovní Církve československé husitské.

Po vychození ZŠ se vyučil zámečnickem. V dětství jej kromě otce živnostníka ovlivnila i babička, s níž objevoval víru, umění a život vůbec. Po nekonečných pokusech o přijetí na uměleckou školu byl v r. 1964 povolán na základní vojenskou službu. Po srpnu 1968 emigroval do NSR, kde byl přijat na grafickou školu. Po 7 měsících se však vrátil do vlasti, kde se mu podařilo zahájit studium na Husově československé bohoslovecké fakultě v Praze, kterou absolvoval v r. 1974. V témže období se věnoval též vydávání samizdatové edice Texty přátel, která čítá na 300 titulů. Přispíval též do samizdatového sborníku Enato (1983, 1984). V období normalizace používal pseudonym Vratislav Halen. Farářská činnost mu byla zapovězena až do r. 1989. Během své životní cesty vystřídal několik dělnických profesí: topič, skladník, kulisák, pracovník vlakové pošty, měřič u hydrologického průzkumu. Na své chalupě v Drahanovicích pořádal neoficiální divadelní představení a komponované večery poezie. Samostatně vystavoval grafiku zprvu v Olomouci (1973, 1974, 1986 a 2005), v Praze (1976), Litovli (1980, 2003). Od r. 1990 působil jako farář v Litovli, Olomouci a Horce nad Moravou. V téže době spoluredigoval sborník Bítov, Archy pro poezii, kritiku a život. Publikoval v periodikách Proglas, Souvislosti, Scriptum, Velehrad, Prostor Zlín, Český zápas, Hanácké noviny. Je také autorem grafických úprav a ilustrací titulů vydávaných ve Votobii. Jeho poezie vyniká duchovní hloubkou a krásným jazykem. Po r. 1989 vyšly tituly Ztotožňování (1990), Milostivé léto (1996), Léthé ve snu (2004) a Duše s vytrhanou podlahou (2006). V r. 1997 byl operován s těžkou chorobou srdce. V r. 2012 se stal laureátem Ceny města Olomouce v oblasti literatury.

Jubilantovi k významnému jubileu srdečně gratulujeme a přejeme pevné zdraví i trvalý tvůrčí elán!

Před 35 lety - dne 20. června 1991 zemřel v Olomouci Zdeněk KOZÁK, akademický sochař.

Rodák ze Svatého Kopečka, kde se narodil 11. 12. 1956. V l. 1975-79 studoval u prof. Habarty Střední uměleckoprůmyslovou školu v Uherském Hradišti, obor užité plasty v kameni. Po maturitě studoval v Praze Vysokou školu uměleckoprůmyslovou u prof. J. Malejovského. Za studií získal Ateliérovou cenu za realizaci plakety k 100. výročí založení VŠUP. Samostatně vystavoval v Olomouci v r. 1980. Žil a pracoval v Tověři.

cenamesta.cz

Před 75 lety - dne 25. června 1951 se narodila v Brně RNDr. Hana DZIKOVÁ, editorka, nakladatelka.

Od r. 1965 žila s rodiči v Olomouci, kde vystudovala gymnázium v Hejčíně a poté absolvovala Přírodovědeckou fakultu UP. Následně působila jako správce počítačové sítě na PdF UP, v l. 1997-2019 byla ředitelkou Vydavatelství Univerzity Palackého v Olomouci. Po odchodu do důchodu založila rodinné nakladatelství CULTUM, které sídlí v Olomouci.

Jubilantce přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a životodárné energie k vydávání čtivých a zajímavých knih!

Před 90 lety - dne 28. června 1936 se narodil v Moravské Húzové Jiří SKARUPSKÝ, inspektor Ministerstva školství a lektor učiliště na opravu chladicích a klimatizační techniky, kronikář obce Bělkovice-Laštany, hudební skladatel, člen Územního sdružení Českého zahrádkářského svazu Olomouc.

Pracoval ve Šternberku, kde chodil i do hudební školy na housle, basu a klarinet. V patnácti letech nastoupil do Kovoslužby, kde se učil opravovat chladicí zařízení. Poté absolvoval dvouleté učiliště v Moravské Třebové. Do vojny pak pracoval v Olomouci. V r. 1958 se oženil a žil pak v Bělkovících-Laštanech. V l. 1960-63 absolvoval večerní mistrovskou průmyslovku a od r. 1967 působil jako vedoucí gesce záručního střediska chladicích zařízení až do důchodu. V r. 1990 stál u zrodu Svazu chladicích a klimatizační techniky, kde zastával funkci předsedy komise pro vzdělávání. Ve vol-

ných chvílích se věnoval hudbě. V l. 1971-75 absolvoval Lidovou konzervatoř v Olomouci, obor klarinet a skladba. Složil Valčík v Bělkovickém údolí, Laštanskou polku a 2 valčíkové romance. V r. 1974 se stal kronikářem obce Bělkovice-Laštany. Od r. 1976 aktivně pracoval v Radě MNV a také se podílel na činnosti výboru Českého zahrádkářského svazu, kde byl členem od r. 1963. V dětství a mládí hrával i ochotnické divadlo. Od r. 1991 se pravidelně účastnil regionálních konferencí Lidová kultura na Hané. Stál u zrodu místního zpravodaje Hanáček (1999). V cechovém oborovém sdružení působil jako vedoucí lektorů. Přednášel etiku, psychologii a obchodní i občanský zákon. V r. 1999 byl jmenován inspektorem Ministerstva školství na návrh Svazu CHKT a Hospodářské komory Praha. Tato funkce přinesla dohled nad učňovskými školami v oboru. V r. 2020 vyšel sborník z XV. Odborné konference o Hané, kde najdeme i bibliografický soupis jeho příspěvků v osmi sbornících z l. 1991-2000.

Jubilantovi k životnímu jubileu srdečně gratulujeme a přejeme pevné zdraví a vše nejlepší!

Před 105 lety - dne 29. června 1921 se ve Vyškově narodil Jan LENOCH, učitel a ředitel školy v Dolanech, též kronikář obce Dolany.

Syn ředitele Hospodářské školy v Olomouci Tomáše Lenocha (1868-1937). Absolvoval učitelský ústav v Olomouci a učil na ZŠ Komenium. Po válce psal svoje učitelské kapitoly v Libavě a v Moravském Berouně. V 50. l. byl ředitelem ZŠ v Dolanech a také dolanským kronikářem. Po dobu jedenácti let učil na Svatém Kopečku. Od r. 1945 byl členem Vlastivědné společnosti muzejní v Olomouci. Zajímal se o lidovou kulturu. Vzpomínky na život v Dolanech publikoval ve 2 sbornících odborné konference o Hané (1995, 1997). Zemřel 20. 6. 2001 v Dolanech u Olomouce.

Rubriku připravila Hana Ševčíková

ARCHEOLOGICKÁ AKTUALITA

Když lovci sobů měnili krajinu: Kilometrová pravěká struktura na dně moře

Moderní sonary nedávno objevily na dně Baltského moře monumentální kamennou zeď starou 11 000 let, kterou vědci pojmenovali Blinkerwall. Svědčí o nečekaných organizačních schopnostech posledních evropských lovců a sběračů.

Zeď byla náhodně objevena v roce 2021 výzkumníky a studenty z Leibnizova institutu pro výzkum Baltského moře při používání vícepruhového sonarového systému na výzkumném plavidle. Archeologové zkoumající Meklenburský záliv u pobřeží Německa použili řadu podmořského vybavení, metod odběru vzorků a modelovacích technik k rekonstrukci starověkého jezerního dna a okolní krajiny. Ukázalo se, že Blinkerwall původně stál na hřebeni táhnoucím se od východu na západ, nad 5 km širokou jezerní pánví.

Blinkerwall je 971 metrů dlouhá a dnes se nachází asi 10 kilometrů od pobřeží a 21 metrů pod hladinou moře. Zeď se skládá z téměř 300 velkých, těžkých balvanů spojených zhruba 1 600 mnohem menšími kameny. Její průměrná výška je necelý metr a šířka 2 metry. Vědci se domnívají, že se jedná o loveckou megastavbu ze závěru starší

Umělecká představa Blinkerwallu: starobylá kamenná zeď používaná jako lovecká stavba. © Michal Grabowski

doby kamenné, kterou postavili paleolitici lovci a sběrači před 9 900 až 11

700 lety. V té době byla hladina světového oceánu mnohem níže a tam, kde dnes šplouchají vlny Baltu, se rozkládala suchá tundra plná jezer a bažin.

Analýza ukázala, že tato kilometrová zeď nesloužila jako obranné opevnění proti nepřítelům, ale jako důmyslná a gigantická lovecká past, která pravěkým lidem umožňovala snáze chytit svou kořist. Lovci ji postavili podél tehdejšího břehu jezera. Když krajinu migrovala velká stáda sobů nebo jelenů, zeď jim přirozeně zahradila cestu. Zvířata běžela podél ní (protože sobi mají větší sklon běžet rovnoběžně s překážkou, než aby ji přeskakovali), až byla uměle vmanévrována do úzkého hrdla nebo přímo do slepého ramene u jezera. Tam už v záloze čekali pravěcí lovci s oštěpy a luky. Pro komunitu to znamenalo jistotu obživy na dlouhé měsíce.

Blinkerwall je považována za jeden z nejstarších známých příkladů lovecké

architektury na světě a potenciálně za nejstarší lidmi vytvořenou megastrukturu v Evropě. Stavba byla postavena na suché zemi hraničící se starověkým jezerem nebo bažinou, dlouho předtím, než byla oblast zatopena stoupající hladinou moře na konci poslední doby ledové, přibližně před 8 500 lety.

Tento objev, zásadně mění pohled na tehdejší lidi. Dlouho se věřilo, že tehdejší lovci žili v malých, neustále se stěhujících skupinkách a nestavěli žádné trvalé objekty. Blinkerwall ale dokazuje opak. K přemístění a sestavení tisíců těžkých kamenů musely spojit síly desítky, možná stovky lidí. Museli mít skvělé organizační schopnosti, plánovat dopředu a dokázali radikálně změnit krajinu kolem sebe, aby si usnadnili lov – a to tisíce let předtím, než do Evropy vůbec dorazilo první zemědělství.

*Vendula Vránová
Autorka je archeoložka*

3D model zobrazuje krátkou část kamenné zdi zvané Blinkerwall pod Baltským mořem. Měřítko ve spodní části obrázku měří 50 cm. Zdroj: P. Hoy, Univerzita v Rostocku, model vytvořený pomocí Agisoft Metashape: J. Auer, LAKD MV

LIDOVÉ OKÉNKO

Červnová „poprvé“ na Olomoucku

V tomto čísle se v Lidovém okénku spolu podíváme na tři červnová „poprvé“ v našem regionu, která ve své době brala místním lidem dech a navždy změnila náš kraj na zemi, ve vzduchu i na poli vědy.

První očkování na Moravě

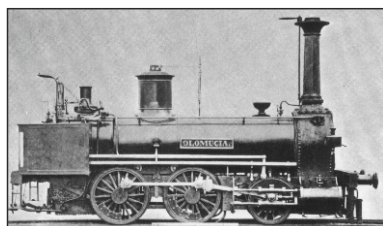
Dnes už si to umíme jen stěží představit, ale na přelomu 18. a 19. století patřily právě neštovicem (variola) k nejděsivějším nemocem světa. Tato vysoce nakažlivá choroba kosila celé rodiny a na venkově i ve městech si vybírala krutou daň, hlavně mezi malými dětmi. Velké epidemie neštovic postihly České země na přelomu 18. a 19. století. V letech 1796–1812 si vyžádaly na Moravě celkem 114 769 životů, v Čechách roku 1799 to bylo 17 585 obětí. V červnu roku 1801 se však i Olomoucko zapsalo do dějin lékařství.

Právě tehdy provedl olomoucký lékař Dr. František Šeršník jedno z prvních zdokumentovaných očkování proti neštovicím na moravském území. Použil k tomu tehdy zcela převratnou metodu anglického lékaře Edwarda Jennera, která využívala takzvanou kravskou lymfu. Dr. Šeršník úspěšně naočkoval první skupinu dětí a dokázal, že moderní věda dokáže lidské životy účinně chránit.

Mimochodem variola byla první nemocí, proti které byla objevena vakcína a následně aplikováno očkování. O jeho významu svědčí následující příklad: během prusko-francouzské války (1870–1871) zemřelo na variolu 23 000 francouzských vojáků, zatímco očkovaná pruská armáda takto ztratila 278 mužů.

První zkušební jízdy parních lokomotiv

Dnes bereme železnici jako samozřejmost, ale ve první polovině 19. století znamenal příchod páry největší technickou revoluci v dějinách. Slavnostní otevření trati z Vídně do Olomouce (Severní dráha císaře Ferdinanda) sice proběhlo až v říjnu 1841, ale byl to právě červen téhož roku, kdy místní obyvatelé poprvé v životě spatřili parní vlak v pohybu.

První parní lokomotiva v Olomouci
– zdroj: olomoucky.rej.cz

Během června 1841 se totiž na nově položených kolejích na Olomoucku začaly provádět první technicko-policejní zkoušky. Když se krajinou poprvé s hlásitým pískotem a oblaky černého kouře prohnala zkušební lokomotiva, vyvolalo to na hanáckých polích a v obcích absolutní úžas, ale mnohdy i zděšení. Lidé tehdy vybíhali z chalup, dobytek na pastvách se splášíl a mnozí se vylekaně modlili, protože věřili, že se po kolejích řítí samotný ďábel. Zvyknout si na rychlost a sílu „železného oře“ chvíli trvalo, ale toto červnové prvenství definitivně odstartovalo novou, moderní éru celého našeho regionu.

První městská doprava

Stejně jako vlaky jsou naši dnešní každodenností i tramvaje a autobusy, ale až do konce 19. století se lidé po Olomouci museli spoléhat výhradně na vlastní nohy nebo na drahé soukromé drožky. Všechno se změnilo v neděli 18. června 1893. Tehdy v Olomouci poprvé vyjela oficiální městská hromadná doprava.

Nešlo ještě o tramvaje, ale o takzvané omnibusy – kryté vozy tažené koňmi, které však jezdily po položených kolejích. Tato první linka spojovala hlavní

nádraží s centrem města. Pro Olomoučany i obyvatele okolních obcí, kteří do města přijížděli za nákupy či na úřady, to byla nevídaná senzace. Nastoupit do společného vozu a nechat se za pár krejcarů dovézt až na náměstí, to byl pro tehdejší lidi zážitek, o kterém se dlouho vyprávělo. Koňka v Olomouci spolehlivě sloužila několik let, než ji na přelomu století vystřídala moderní elektrická tramvaj.

Vendula Vránová
Autorka je archeoložka

Omnibus, Praha, konec 19. st. – zdroj: ČTK.

KAPSÁŘ

Poslední dubnový týden přivítali americký prezident Donald Trump s první dámou Melanií v Bílém domě britského krále Karla III. s chotí Camillou. Královský pár dorazil do Spojených států dvě a půl století poté, co bývalá kolonie vyhlásila nezávislost na britském impériu, letos toto významné výročí oslavuje.

Nejméně milion korun v hotovosti a nadprůměrná mzda. Koupit si byt na hypotéku klade na zájemce o vlastnické bydlení stále větší nároky. Přísné podmínky úvěrů na bydlení, vysoké úroky a k tomu neustále rostoucí prodejní ceny bytů způsobily, že v Česku vyrůstá „generace nájemníků“. Tedy mladých lidí, kteří na pořízení bytu či domu bez finanční pomoci rodičů přinejmenším dočasně nedosáhnou.

Zemřel hudebník Oskar Petr, známý mimo jiné pro své působení ve skupině Marsyas nebo Jazz Q. Bylo mu 73 let. Místo, kde kdysi v Londýně žil jeden z neslavnějších dramatiků všech dob William Shakespeare, bylo dlouho záha-

dou. Nový výzkum ale nyní naznačuje, že se badatelům podařilo přesně určit lokaci jeho domu ve čtvrti Blackfriars. Podle odborníků koupil dům v roce 1613, pouhé tři roky před smrtí. Šlo o nemovitost v uzavřeném areálu bývalého kláštera, ve kterém žili především bohatší obyvatelé a významné osobnosti tehdejší doby.

Při ražbě pražského metra D našel sběratel zkamenělin Radek Labuša fosilii doposud neznámého druhu členovce z období prvohor. Žil přibližně před 448 miliony let, tedy v období před nástupem rozsáhlého zalednění, které vedlo k prvnímu hromadnému vymírání na Zemi. Podle Lukáše Laibla z Geologického ústavu Akademie věd (GLU AV ČR) jde o unikátní nález, který mění pohled na rozšíření těchto živočichů. Nález je o to vzácnější, jelikož to byl živočich bez tvrdé schránky.

Zelenskyj je mazaný chlapík, mám ho rád, řekl americký prezident v rozhovoru s konzervativním kanálem Salem News Channel. Trump změnil tón poté, co Ukrajina pomohla americkým spojencům v Perském zálivu v boji proti íránským dronům. Zároveň pochválil ukrajinskou armádu, že bojuje lépe než kterákoli evropská armáda a způsobuje Rusům velké ztráty.

Stav českého životního prostředí si loni meziročně polepšil z devatenáctého na desáté místo v Evropské unii. Na přednější pozice se Česko posunulo zejména díky snižování emisí oxidu uhličitého či vyšší míře recyklace.

Keřští ochránci přírody zachránili několikadenní hroší mládě, které o víkendu našli u jezera, jak se zoufale tiskne k tělu své mrtvé matky. Mládě dostalo jméno Bumpy, nyní o něj pečují ošetřovatelé.

Trable se zákaznickou linkou se nevyhýbají ani hlavě katolické církve. Papež Lev XIV., občanským jménem Robert Francis Prevost, se krátce po loňském

nástupu do úřadu pokusil na dálku změnit telefonní číslo a adresu u své americké banky. Ačkoli správně odpověděl na bezpečnostní otázku, pracovnice zákaznické linky trvala na osobní návštěvě pobočky. Když jí řekl, že volá papež, zavěsila.

PAPEŽ LEV XIV. VOLAL NA ZÁKAZNICKOU LINKU SVÉ BANKY A OPERÁTORKA MU POLOŽILA TELEFON

Legendární britská rocková kapela Rolling Stones v úterý 5. května, necelý měsíc po vydání limitované edice nového singlu, oznámila, že 10. července vydá nové album. Foreign Tongues (Cizí jazyky) bude 25. studiovou deskou skupiny natočenou v Británii. Zatím poslední album Hackney Diamonds vyšlo po osmnáctileté odmlce v roce 2023.

Začínal v době, kdy televizi skoro nikdo nevlastnil. Relevantní zůstává i v éře streamovacích platform. Letos stoletý přírodovědec a dokumentarista David Attenborough proměnil podobu přírodopisného dokumentu i způsob, jakým o přírodě vyprávíme.

Noví poslanci 9. května na ustavujícím zasedání parlamentu formálně zvolili maďarským premiérem šéfa středopravicové strany Tisza Pétera Magyara. Informovaly o tom světové agentury. Tisza drtivě zvítězil v dubnových volbách a po 16 letech tak končí éra národně konzervativního premiéra Viktora Orbána. Ten už dříve řekl, že se vzdá poslaneckého mandátu. Nově jmenovaná předsedkyně parlamentu Ágnes Forsthoferová nařídila, aby se na budovu instituce vrátila vlajka EU. Ukrajinský prezident Volodymyr Zelenskij 8. května vydal dekrét, který povoluje dnešní moskevskou oslavu Dne vítězství a nařizuje, aby na Rudé náměstí nečlily žádné zbraně. Od Ukrajinců hodně vtipné!!!

Britská vláda bude podle premiéra Keira Starmera usilovat o sblížení s Evropskou unií. Ministerský předseda to podle agentur řekl v proslovu poté, co jeho labouristická strana utrpěla značné ztráty v místních volbách.

Místo výbuchu radosti skandál nebyvalých rozměrů. Nedohráno, předčasné konc... Fotbalová Slavia mohla v sobotu s předstihem slavit titul, byla blízko k potřebné výhře nad arcirivalem ze Sparty, vedla 3:2, ale zhruba čtyři minuty před koncem nastavení přišlo nečekané rozuzlení. Slávističtí fandové vletěli na hřiště, zápas byl přerušen, hosté už nechtěli pokračovat, rychle se přesunuli do autobusu. Diváky byl podle televizních záběrů napaden mj. gólman Sparty Jakub Surovčík. Bylo více než jasné, že je nemožné zápas dohrát. Tuto skutečnost nakonec potvrdil zpět na tribunu zahanzeným fandům šéf Slavie Ja-

oslav Tvrdík a požádal je, aby v poklidu opustili stadion. „Největší ostuda,“ poznamenal pak sklíčeně pro OnePlay. Šest let ve vězení za zpronevěru by měla podle pondělního nepravomocného verdiktu Krajského soudu v Praze strávit bývalá matka představená monastýru sv. Václava a sv. Ludmily Taťána Hanhur (46). Obžalovaná podle spisu způsobila pravoslavné církvi škodu minimálně za 73 milionů korun. Neznámý pachatel odcizil z baziliky v Jablonném v Podještědí na Liberecku lebku svatě Zdislavy. Historicky je její hodnota zřejmě nevyčíslitelná.

Čínský vůdce Si Ťin-pching uvítal amerického prezidenta Donalda Trumpa při jeho první oficiální návštěvě Číny od

loňského nástupu do funkce provázeného obchodní válkou obou velmocí. Čína a USA by měly být partnery, stabilita jejich vztahů je dobrá pro svět, uvedl čínský prezident Si. Vztahy obou zemí budou lepší než kdy dříve, zároveň prohlásil Donald Trump. Podezřelý muž chtěl ukradenou lebku svatě Zdislavy „pohřbít“, oznámila policie. Před svým zadržením ji stihl zalít do betonu, poté ji chtěl hodit do řeky. Nyní je relikvie v péči restaurátorů.

Připravil Petr Hanuška

Hudební ohňostroj Moravské filharmonie

Jiří Korn, Eva Burešová a Patricie Kaňok (Vesna)

14. června
Letní kino
Olomouc
19.30

Dvořákova
Olomouc

Nejlepší klasika a výjimeční hosté
Dirigují Zsolt Hamar a Dominik Pernica

21. Mezinárodní hudební festival

Moravská filharmonie Olomouc

www.dvorakovaolomouc.cz

FESTIVAL SE KONÁ ZA FINANČNÍ PODPORY

PARTNERI

MEDIALNÍ PARTNERI

Červen v Moravském

1. po	09:00	Hrdináček / Sedmička	J. Posníková	Miminí divadlo
	11:00	Hrdináček / Sedmička	J. Posníková	Miminí divadlo
	19:00 A	Bořiny za břehem / Senioři - 30% / Senior TAXI	M. Krobot, L. Smékal	Činohra
2. út	19:00 B	Jeníček a Mařenka / Derniéra / Arter - 50%	E. Humperdinck	Opera
	19:00	Dokud nás lež nerozdělí / Sedmička	J. DiPietro	Činohra
3. st	19:00 C	Don Giovanni	W. A. Mozart	Opera*
4. čt	19:00 D	Zvoník u Matky Boží	V. Hugo	Činohra
	19:00	V hlavní roli JÁ / Sedmička		Mono-stand-up-drama
5. pá	19:00 V	Katí	M. McDonagh	Činohra
7. ne	14:00	Evita	A. L. Webber	Muzikál
	15:00	Příchod kejklřů / Sedmička		Workshop
	19:00	Evita	A. L. Webber	Muzikál
9. út	19:00	Bolero & Carmen	M. Ravel, M. Margaria, R. Šchedrin	Balet
10. st	19:00	Bolero & Carmen	M. Ravel, M. Margaria, R. Šchedrin	Balet
12. pá	19:00 P	Mladý Humble / Premiéra	Ch. Jones	Činohra
15. po	19:30	Láska mezi nebem a zemí / Letní kino	P. Valentine	OPEN AIR
16. út	09:00	SeniorArt: Originální dekorace s otiskem přírody / Sedmička		Workshop
	19:00 K	Labutí jezero	P. I. Čajkovskij	Balet
	19:30	Koule / Letní kino	D. Drábek	OPEN AIR
17. st	19:00	Nabucco	G. Verdi	Opera*
18. čt	19:00 C	Láska mezi nebem a zemí / Senioři - 30% / Senior TAXI	P. Valentine	Činohra
	19:30	Divadlo Kalich: Přání / Letní kino		OPEN AIR
19. pá	18:00	Balet Gala Baletního studia při MDO a ZUŠ Talent		
	19:30	Děláme to ve třech! - Letní stand-up speciál / Letní kino		OPEN AIR
20. so	19:00 X	Mladý Humble	Ch. Jones	Činohra
21. ne	10:00	Divadlo Tramtarie: O princezně Fotbalistce První / Letní kino		OPEN AIR
	19:30	Talk show Davida Hrbka s Danielou Brzobohatou / Letní kino		OPEN AIR
22. po	19:30	Splašené nůžky / Letní kino	P. Pörtner	OPEN AIR
23. út	19:00 A	Mladý Humble / Arter - 50%	Ch. Jones	Činohra
	19:30	Noc na Karlštejně / Letní kino K. Svoboda, J. Štáidl, E. Krečmar, Z. Podskalský, Z. Podskalský ml.		OPEN AIR
24. st	19:00	Královny / Sedmička	R. Vencl, M. Doleželová	Činohra
	19:00	Divadlo Tramtarie: Horory z manželských ložnic / Letní kino		OPEN AIR
25. čt	19:30	Sluha dvou pánů / Letní kino	C. Goldoni	OPEN AIR
26. pá	19:30	Natěrač / Letní kino	D. Churchill	OPEN AIR
28. ne	14:30 NO	La traviata / Rodinné divadlo	G. Verdi	Opera*

* v italském originále s českými a anglickými titulky
° představení bez přestávky

www.moravskedivadlo.cz
tel.: 585 500 500

divadle Olomouc

